

העולם הזה

גיבור יום העצמאות ה-24:

שחקן מלויזיה סוג ג'

"המלאך"

משגע את

המדינה

„המלאך“

דוג'ר מור

גם נתונים אלה מסבירים את כוח-
ההשפעה של העיתון.
35 אחוז של קוראי "העולם
הזה" מרוויחים 1250 ל"י לחודש
דש ומעלה — גם זהו אחוז שאין
דומה לו בקרב העיתונים וה-
שבועונים בארץ.

להשוואה: אחוז המרוויחים סכום כזה בעיתונים אחרים:
16 מעריב, 5 ידיעות אחרונות, 23 הארץ, 10 דבר, 8 לאשה,
18 במחנה.

מבין קוראי העולם הזה — 29 אחוז מרוויחים עד 600 ל"י,
7 אחוז עד 800 ל"י, 29 אחוז עד 1250 ל"י, 35 אחוז למעלה מזה.
ועוד נתון מעניין ביותר: 32 אחוז של קוראי
"העולם הזה" הם עצמאיים, גם הוא האחוז הגבוה
ביותר בארץ.

להשוואה: אחוז העצמאיים בעיתונים אחרים: 11 מעריב, 12
ידיעות אחרונות, 12 הארץ, 7 לאשה, 7 במחנה.

48 אחוז של קוראי העולם הזה הם שכירים, 26 אחוז אינם
עובדים.

33 אחוז של קוראי העולם הזה גרים בתל-אביב, 41 נוספים
באזור תל-אביב, 11 אחוז בירושלים, 14 בחיפה.

לפי הסקר, שני אחוזים של האוכלוסיה העירונית היהודית
קנו בנובמבר 1971 את העולם הזה. המיספר היה עולה, כמובן.

אילו נכללו בסקר גם בני 20 ומטה. המיספר אינו משקף עדיין
את העלייה חסרת-התקדים של תפוצת השבועון שהחלה בחודש
דצמבר, בעיקבות מערכת-הגילויים הגדולה של העולם הזה על
עסקיו של משה דיין.

מדוע הוא משפיע?

כן, יהו, אם כן, הקורא האופייני של העולם הזה?
כן הוא משכיל יותר מהקורא של כל עיתון יומי
או שבועי אחר בישראל, מצליח יותר בעבודתו, מכיר
סם יותר מבחינה כלכלית.

הוא נולד בארץ או עלה אליה בגיל צעיר מאוד, יש לו לפחות
השכלה תיכונית מלאה ולעיתים קרובות השכלה אקדמאית. הוא
עצמאי או שכיר בדרג גבוה. הוא צעיר יחסית.
בקיצור: האינטליגנציה הצעירה שגדלה בארץ,
דור שני של היישוב הוותיק.

מבחינת המפרסמים, זהו מימצא חשוב. כי אין ציבור-קוראים
בארץ שיש לו כוח-קנייה כה גדול כמו ציבור זה.

מבחינה פוליטית, המימצא חשוב לא פחות. אין ציבור-קור-
אים בארץ שהוא כה מעורה ומושרש בארץ כמו ציבור זה.
המתמצא בעניינים כמותו, המשפיע כמותו על דעת-הקהל של
השיכבה הקובעת מבחינת עיצוב הלכירות. זהו הציבור בה"א
הידיעה ש"אכפת לו".

אם כן, מדוע משפיע העולם הזה? מפני שהוא נקרא על-ידי
אנשים משפיעים, ומבטא פחות או יותר, את גישתם.

קשה למצוא דוגמה בולטת יותר לעיקרון שהא-
בות אינה תלויה בכמות.

Handwritten signature or note.

מ ה המיוחד בעולם הזה, המקנה לו השפעה (לטובה או
לרעה, זה עניין של השקפה) הרבה מעבר לגודל תפוצתו?
על שאלה זו ניתנו כבר תשובות רבות, רעיוניות ופוליטיות.
החודש ניתנה תשובה שהיא עובדתית ומדעית.

היא מופיעה בחוברת דקה, שעליה מתנוססים שני שמות
רבי-יוקרה בחוגי המדע: המכון למחקר חברתי שימושי, והמכון
לקומוניקציה באוניברסיטה העברית.

שם החוברת: "קריאת עיתונים ושבועונים, השימוש במוצרי
תיצורכת שוטפים והסיבות להעדפתם — מחקר דעת-קהל בקרב
האוכלוסיה היהודית-העירונית בחוברת בארץ".

בניגוד ל"מחקרים" מדעיים-כביכול של כל מיני "מכונים",
הצצים כפיטריית באווירת ההפקרות השוררת בשטח זה בארץ,
הרי זהו מחקר מדעי מבוקר. גם המומין הוא אובייקטיבי:
איגוד המפרסמים בישראל, גוף הפועל מתוך מניעים מיסחריים
ישנים. המפרסמים רוצים לדעת מי קורא מה, ומהו כוח-הקנייה
של כל ציבור-קוראים, כדי לתכנן את מערכות-הפירסום שלהם.
אין כאן פוליטיקה.

רוב המחקר מוקדש לעיתונים היומיים. הטיפול בשבועונים
בא רק דרך אגב, ולכן אינו שלם לגמרי.

המחקר נוגע לאוכלוסיה שמעל לגיל 20, בערים היהודיות.
רואינו 1892 איש, המהווים — יחד עם בני-ביתם שמעל לגיל
20 — 4102 איש, מידגם מייצג רחב ביותר.

אין זה המחקר הראשון שבוצע על-ידי שני מכונים אלה
לגבי קוראי העיתונים. אך מבחינת העולם הזה, זהו המחקר
המלא ביותר עד כה.

תן "העולם הזה" לגבר

ה נתון הראשון הבולט לעין נוגע לחלוקת קוראי העולם הזה
לפי המינים.

74 אחוזים של קוראיו הם גברים, 26 נשים.
זהו האחוז הגבוה ביותר של קוראים גבריים בקרב כל העי-
תונים והשבועונים העבריים בארץ. (אצל מעריב החלוקה היא
50-50, אצל ידיעות אחרונות 43 גברים על 57 נשים, אצל הארץ
42 גברים על 58 נשים.)

עיתון של אקדמאים

ה נתון הבולט השני, שהוא גם העיקרי, מראה את רמת-
ההשכלה של קוראי העולם הזה.

הנה זה פלא: העיתון המושמץ ביותר בארץ, העיתון המתואר
לא פעם כהתגלמות כל הרע והשפל, הוא העיתון העברי בעל
רמת-ההשכלה הגבוהה ביותר של קוראיו.

אין אף עיתון או שבועון עברי אחר בישראל,
שאחוזו כה עצום של קוראיו הם בעלי השכלה אקד-
מאית.

המיספרים: 46 אחוז של קוראי העולם הזה הם בעלי השכלה
של 13 כיתות ומעלה — כלומר, בעל שנה אוניברסיטאית אחת
או יותר. להשוואה: בעלי 13 כיתות ומעלה מהווים בין קוראי
מעריב 28 אחוז, ידיעות אחרונות 8 אחוז, הארץ 42 אחוז, דבר
10 אחוז, לאשה 19 אחוז, במחנה 27 אחוז.

ההרכב המדויק של קוראי העולם הזה, לפי השכלתם: 0 עד
4 כיתות — 7 אחוז, 5 עד 8 כיתות — 6 אחוז (כלומר: השכלה
יסודית בלבד — 13 אחוז), 9 עד 12 כיתות (השכלה תיכונית) —
41 אחוז, 13 כיתות ומעלה — 46 אחוז.

השיכבה המשכילה היא הקובעת את דעת-הקהל החשובה,
בישראל כמו בעולם כולו. זהו הסבר אחד לכוח-ההשפעה של
שבועון זה.

עיתון של צברים

נ תון נוסף, המסביר תופעה זו, נוגע להרכב ציבור הקור-
אים לפי המוצא. ברור שאנשים שגדלו בארץ משפיעים יותר
מאנשים שזה מקרוב באו, ושעדיין מתקשים להתמצא בשטח.

44 אחוז מקוראי "העולם הזה" הם ילידי-הארץ
— וגם זהו שיא ארצי.

להשוואה: ילידי הארץ הם 26 אחוז של קוראי מעריב, 37
של ידיעות אחרונות, 35 של הארץ, 40 של לאשה, 34 במחנה.

36 אחוז של קוראי העולם הזה הם ילידי אירופה ואמריקה,
18 אחוז ילידי אסיה ואפריקה. (על נתון אחרון זה יש להצטער
במיוחד.)

אם נצרך את ילידי הארץ לאותם שעלו לארץ לפני קום
המדינה, מסתבר ש-63 אחוז של קוראי העולם הזה גדלו בארץ.
39 אחוז עלו בין מלחמת-העצמאות ובין 1965. שום קוראים לא
עלו לארץ לאחר-מכן.

בני 30 עד 44

ה פתעה מסויימת, לגבי תדמית העולם הזה בחוגים רבים.
טמון בהרכב הגילים של הקוראים.

שיכבה-הגיל הבולטת ביותר היא זו שבין 30 עד
44 — המהווים 48 אחוז מכדל הקוראים, כמעט
מחצית. בני 20 עד 29 מהווים 20 אחוז, בני 45 עד
59 — 24 אחוז, בני 60 ומעלה — 7 אחוז.

עצמאיים ומצליחים

מ הו ההרכב הסוציאלי של הקוראים, מבחינת ההכנסה
וסוג העבודה של ראשי-המשפחה?

התיאטרון הקטן מצג:
דליה פרידלנד (הבימה) **זאב רווח** (הקאמרי)

בוטיק השקרים
כתב וביים: יואל זילברג
עמי יונגטר
תל-אביב, בית-החיל,
יום ג' 18/4 ב-9.00 וב-11.00.
ירושלים, בית-העם.
יום ד' 19/4 ב-9.00.
תל-אביב, בית-ארלוזורוב.
יום ה' 20/4 ב-8.30.
חיפה, שבט,
יום ו' 21/4 ב-9.00.
ירושלים, מיטצ'ל,
מוצ"ש 22/4 ב-9.00.
תל-אביב, בית-ארלוזורוב.
יום א' 23/4 ב-8.30.
נהריה, הוד.
יום ב' 24/4 ב-8.30.
כרטיסים: תל-אביב, "לאן",
"רוקוקו" וביתר המשרדים.
ירושלים:
"כהנא" ו"לאן-הערב".
הפצה ראשית: "לאן".
טלפון 231655.
חמיק: יצחק בן-יוסף (ויטו), טל 244044

Merci

**לאשה המעריכה
את עצמה יותר**

גרבוים - גמישוים
ארכונים - אקסטרוונים

בסריגת מיקרומש
מאריכת ימים

כל טוב

לעם בחגו

עליה

שוקולד • ממתקים • קפה • קפה גמס • 18 קראט - קפה גמס גבישי

הספר של רשת החינוך שלה, כיוון שעליה לגייס מורים יודעי רוסית למענם. את הכסף הזה דורשת אגו"י מתומכיה האמריקאים, למרות שכל תקציב החינוך העצמאי שלה מכוסה למעשה עידידי הממשלה.

דיניץ חוסם את

הדרך לגולדה

החלטתו של שמחה דיניץ, יועצה של ראש-הממשלה גולדה מאיר, לקבל לידו גם את תפקיד מנכ"ל

צבוי סכסוך עבודה

בעיתונים היומיים

אחד מסיכסוכי העבודה החריפים ביותר בידינו מדינה עלול לפרוץ בקרב שלושת העיתונים היומיים הבלתי מפלגתיים — שני עיתוני הערב והארץ, על רקע חידוש הסכמי העבודה בין עובדי העיתונים לבין ההנהלות.

עובדי שלושת עיתונים אלה טובים עים להפריד את שכרם משכר עובדי העיתונים המפלגתיים, שהם בעלי תפוצה נמוכה וממילא רוב העובדים בהם הם אנשי מפלגה ממושבעים.

מוקד המאבק התחיל בין עובדי ידיעות אחרונות, שהעלו תביעות הכוללות בין-השאר תוספת שכר נטו בשיעור של מאות ל"י, ואפילו שיתוף ברווחי בעלי העיתון.

משרד ראש-הממשלה, במקומו של יעקב הרצוג שנפטר, לא נועדה להוסיף לו סמכויות, שיש לו ממילא כאיש אמונה של גולדה ועזרה העיקרי. מטרתו של דיניץ היא למנוע בעד איש חדש להגיע לקירבתה המיידית של גולדה.

מיקונים יסתדר

עם הרוב?

הרוב במק"י יעשה כל מאמץ אפשרי כדי להפריד בין ח"כ שמואל מיקונים לבין חבריו למיעוט במפלגה, אסתר וילנסקה ואליעזר ("שומרניק") פיילר.

אנשי הרוב הדליפו לעיתונות, כי "חברים ממוסר קבה" נפגשו עם וילנסקה לאחרונה וכי "ידיים ארוכות" מדריכות את המיעוט במק"י. המבקש להחזיר ל"מק"י מעמד של אופוזיציה לממשלה ולמדיניותה. אם יכנע מיקונים ללחץ הכבד המופעל עליו, גם עלידי גורמים ממלכתיים, המשתפים פעולה עם הרוב במק"י, לא ילכו פיילר וילנסקה עימו.

אילו

סרטים

זקוקים

לעידוד?

מבקר-הקולנוע בעיתון גות היומית ואירגון הבמאים יפתחו במערכה כדי לשנות את תקנות עידוד הסרטים בישראל. הם יטענו כי השיטה הנוכחית מזרימה מאות אלפי לירות ל"כ" סרט מצליח, שאי-נזקק לתמיכה מכספית ציבור, בעוד שסרטים אמנותיים, אינם זוכים לתמיכה שהיא.

בעוד ששרי המערך טוענים את אותו הדבר כלפי שר הדתות זרח ורהפטיג.

כשדרש ורהפטיג שהממשלה תאריך את כהונת הרבנות הנוכחית, הוא הודיע בכתב לשר-המשפטים יעקב שמשון שפירא, שאונטרמן התחייב שלא להציג את מועמדותו מחדש לכס הרבנות. על סמך הבטחה זו השיג שפירא החלטה של "שרינו" להאריך את כהונת הרבנות וגם לבטל את הגבלת הגיל, שמנעה עד כה מאונטרמן בן ה-87 (לפחות) לכהן כנשיא בית-הדין-הרבני העליון.

אם יציג אונטרמן את מועמדותו, אין כל ספק שיבחר מחדש, למרות שהמערך והמפד"ל רוצים בבחירת גורן, מפני ששום רב לא יתן את ידו להדחת אונטרמן, המגלה רענונות מופלאה על-אף גילו המופלג. ראשי המפד"ל מקווים עדיין שאונטרמן יסכים לקבל את הצעת ורהפטיג למימון בסך 150 אלף לירות, להוצאת כתביו בביכול, (שעצם קיומם מעורר ספק קנות). לעומת זאת אין ראשי המפד"ל מאמינים להבטחות שמשמיע אונטרמן מאחורי הקלעים, לגלות גמיי שות בעניין הממוריס.

אכזבה כללית

מסקנות ועדת ויתקון

האכזבה הכללית ממסקנותיה של ועדת ויתקון בפרשת נחבי נפט, שטיהרה ברוב קולות את מנכ"ל החברה ואת צבי דינשטיין, סגן שר האוצר, מכל אשר מה והמליצה להשאירם בתפקידיהם, הגיעה גם לצמרת מפלגת העבודה.

עסקי הצמרת של מפלגת העבודה חוששים כי הגיגיו הקיצוני והפער בין המסקנות שהתקבלו עלידי הוועדה, לבין הרושם שנוצר בציבור, עשויים להוליד בקרב חוגים רחבים את הרושם כאילו הוועדה מוני תה עלידי הממשלה כדי לשטש את השחיתות ובזיבוז המיליונים, למרות שבעצם מונחה הוועדה עלידי בית-המשפט העליון.

בחוגי מפלגת העבודה חוששים, כי מסיקנות הוועדה ינוצלו במחמת הבחירות הבאה עידידי מפלגות האופוזיציה כדי לשכנע את הבוחרים כיצד מטשטשת הממשלה כל גילויי שחיתות וכי אלה המכובזים וגונבים מיליונים יוצאים זכאים, בעוד שיגנבים קטנים נשחחים לכתיהסוזה.

אגו"י תפיק רווחים

מפרשת הגרוזים

עתה מסתבר כי אגודת ישראל פיברקה בשעתו את המערכה בעניין העולים הגרוזים, כהכנה למגר בית גדולה שהיא מתכננת לערוך בארצות-הברית. במודעות המתפרסמות שם, טוענת אגו"י דת ישראל, כי דרושים לה 50 אלף דולאר להודש כדי לקדוש את ילדי הגרוזים בכת"י

הקרב סביב

כס היו"ר

בחירתו של ח"כ ישראל יעשיהו לתפקיד יו"ר הכנסת רחוקה מזהויות בטוחה, למרות שצמרת מפלגת העבודה החליטה על כך.

מכיוון שלמערך, יחד עם גורריו הערביים, יש רק 60 מבין 120 הקולות בכנסת, וכמה מבין חבריה חולים קשה ואינם יכולים לבוא להצבעה, דרושה לה תמיכה של סיעות אחרות, גם אם היא מסתפקת ברוב זעום.

לא די בעזרת ד"ע, והיא תזדקק לפחות לעזרת אגו"י ופא"י, שאפשר לרכשה ב"תמורה מתאימה.

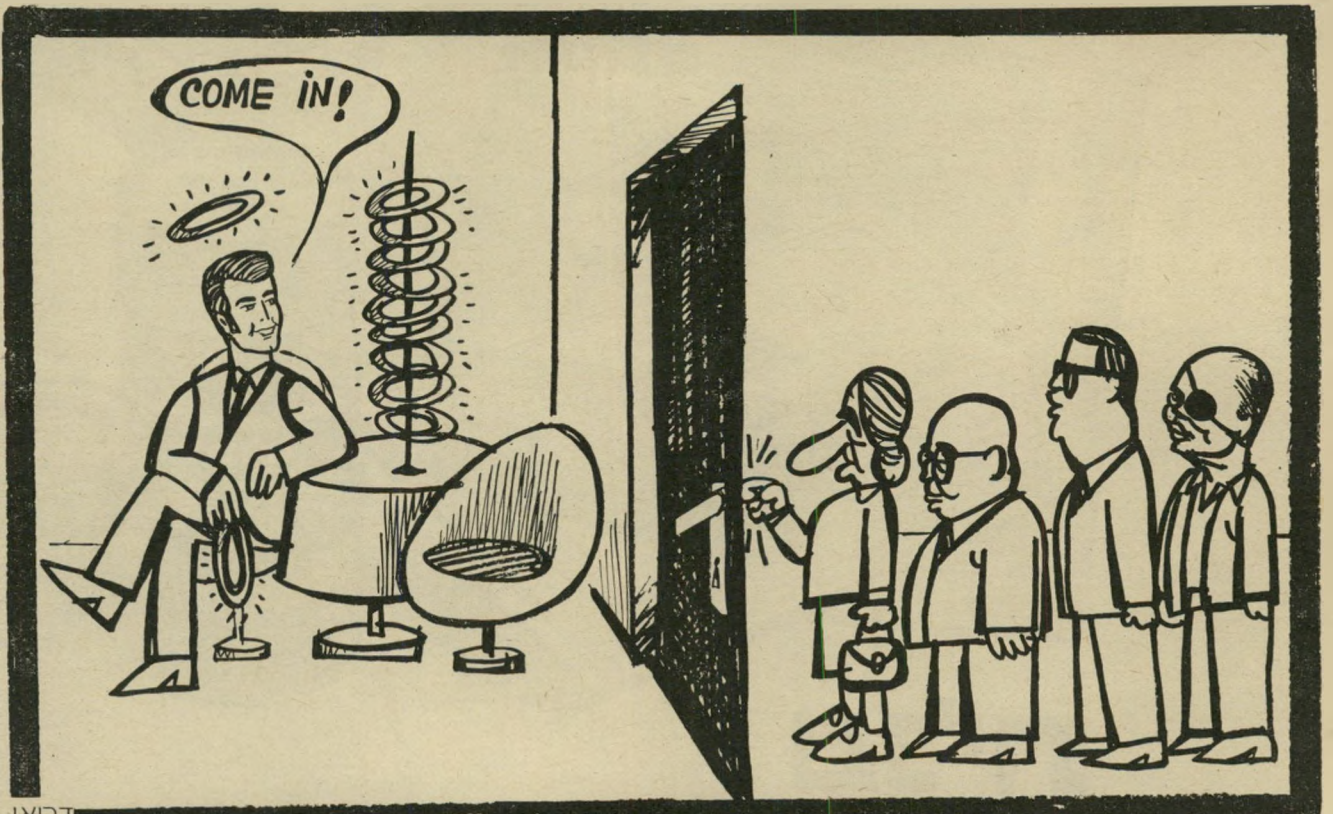
אולם אם תרצה מפלגת העבודה בבחירה מכורבדת, תזדקק לפחות לתמיכת המפד"ל, ורצויה לה גם תמיכת גח"ל. שתי מפלגות אלה מתנגדות לישעיהו, הידוע כאיש-מפלגה קנאי, המוכן להצדיק כל דבר התואם את האינטרס של מפלגתו.

כפני מפלגת-העבודה תעמוד הבחירה בין שתי דרכים: לשחר את המפד"ל כמחיר גבוה, או להציע מועמד אחר לתפקיד היו"ר.

מלחמת אחים

בקרב הדתיים

הבחירות לכהונת הרבנים הראשיים יוליזו למלחמת אחים בקרב המחנה הדתי בישראל, שבה יופעלו אף השמצות ומעשי אדימות. החוגים הדתיים המתונים והמתקדמים התומכים במועמדותו של רבה הראשי שי של תל-אביב, הרב שלמה גורן לכהונת הרב האשכנזי הראשי, יטענו כי הרב אורי טרמן, הוליד שולד את הנהגת המפד"ל,

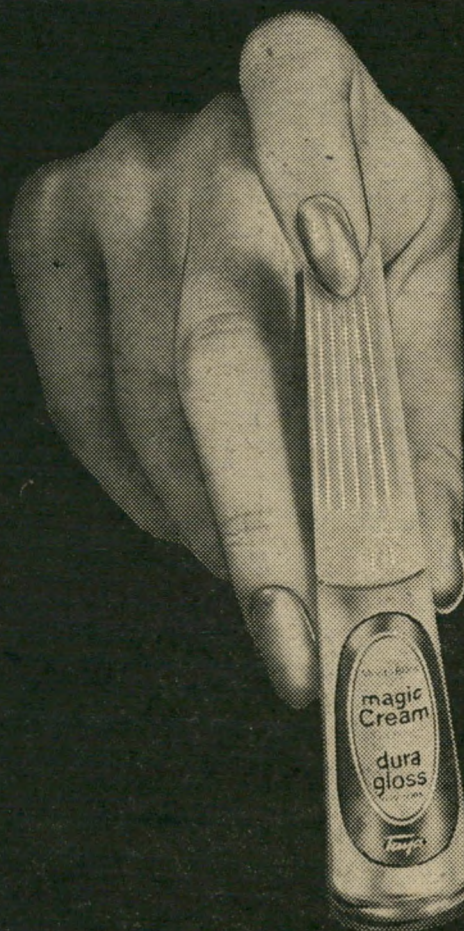

שכתיים מזמינות...

שפתוני דורה גלוס
מעצבים את שפתיך ברכות
או בחושניות,
בלהט או בעדינות,
שפתוני דורה גלוס החדשים
במגוון צבעים אופנתיים.

dura gloss by Tanya

ידיים מקרבות...

לכת הצפורניים של דורה גלוס, מעצבת
את צפורניך בגוונים תואמים
ומעניקה לידיך, קסם וזהר מיוחד,
תיהא זה יופי.

מכתבים

החיים

והמוות

עם כל הכבוד ליושב־ראש הכנסת שי נפטר, האם זה מוצדק להשבית את הרדיו והטלוויזיה ולתת נעימות מפחידות ומבהילות ודווקא במוצאי־חג?

מדוע כשנהרגו ביום אחד 15 חיילים בתעלה לא שבתו הרדיו והטלוויזיה?

האם אין זו הוכחה שמשהו רקוב ב־ראשיהם של היושבים בחלונות הגבוהים? אדם מבוגר משבית את מעט שמחתם של רבבות אורחים, ובעוד חיילים צעירים ו־רעננים, זוכים רק למטח יריות באותו יום...

סוף כל אדם למות, ואת הכבוד יש להעניק בתוך המשפחה, ולא להעמיס על אורחים שלווים קונצרט מוות ונעימות בכיניות.

אותי מעניינים החיים ולא המוות!

אלכרט ואנונו, יבנה

הגשמים

האחרונים

מי שהופתע מהגשמים האחרונים שי־ירדו בשבוע השני של חודש אפריל, פשוט לא מעודכן.

נתני

גשמים אלו הם ה־פרשים של שנת הכספים האחרונה. נקווה שהפרשים לא יעלו על הנסו של אשחקד.

יצחק נתני, יבנה

חילול

קודש

"העולם הזה" 1806, "חרפת יפו", עמוס קינן על נישול ערביי ישראל. נודע לי שעיריית תל־אביב עומדת למכור את מה שנתרם מבית־הקברות ה־מוסלמי — על מנת למלא את קופתה.

פרשת הילטון עתידה לחזור על עצמה ועירייה במדינת־ישראל הולכת שוב ל־עשות עיסקה כספית בבית־קברות ולמכור בית־קברות למשקיעים על־מנת שיקימו עליו בית־מלון.

לא נותר לי אלא להביע את צערי ה־עמוק על דרך ניהול העניינים בפנים וגם איך שהם נראים בחוץ־לארץ.

שאנו היהודים, שכל־כך הרבה מקוד־שינו חוללו, ביניהם בית־הקברות בהר ה־זיתים, לא נמנעים ולא נוהרים מחילול קודשים של אחרים החיים בתוכנו.

צידה שיינמן, חולון

המלצרים

והתיירים

לפני כחודש אמר שר־התיירות כי ה־מלצרים לא מטפלים היטב בתיירים. הוא צודק.

רוב המלצרים ב־בתי־המלון הם לא מיקצועיים ואפילו לא יודעים כיצד לקחת סכום ביד. האשמים בכך הם בעלי בתי־המלון המעדיפים לקחת אנשים לא מיקצ־עיים ולשלם להם שכר נמוך מזה ש־מקבל מלצר מיק־צועי.

הררי

לכן, מה שנשאר למלצרים המיקצועיים לעשות, זה ללמוד מיקצוע חדש.

אשר הררי, חיפה

(המשך בעמוד 8)

BROADWAY 100: טעמו של העולם הגדול.

בשורה אחת עם הסיגריות המפורסמות ביותר בעולם.

סופר קינג סייז. תערובת אמריקאית.

מיוצרת ע"י דובק מטבק עשיר ומעולה.

פרסום דיר יעקבסון

בני החורין

קום אסור לגמרי. הנזק היה עצום: שישה מיליון לירות בשלושה ימים. אפשר לחלק סכום זה בין שבעה חברי הוועד — כימעת מיליון ל"י לנפש. אפשר לחלקו בין 400 עובדי-התחזוקה — 15 אלף ל"י לאיש. משכורת של שנה. והנה, איש לא העז להעלה את עיניו על דל שפתיו את הרעיון לתבוע פיצויים אלה. אילו נתבעו, היו אלפי עובדי רי "אליעזר" יוצאים לשביתה שי-היתה הורסת את החברה.

ברגע שהדבר הועמד במבחן, ודווקא בצורה החותכת ביותר — הוא נתגלה כרעיון אידיאלי.

אפשר, כמובן, להטיל קנסות על פי חוק זה. ככל העולה על הדעת. מי שמארגן שביתה בלתי-חוקית, ומי שמשתתף בה — ניתן לקנסו על בזיון בית-המשפט. (ברגע האחרון נרתעה הכנרת, ולא קבעה שניתן גם לשלחו למאסר.)

וראו זה פלא — גם סעיף זה לא הופעל!

אמנם הוטלו קנסות על חברי-הוועד. אך לא על פי התיקון החדש לחוק. אלא דווקא על פי סעיפים אחרים, שהיו קיימים מזה.

וגם קנסות אלה — אי-א-פ"ש רגבות.

ברגע שמישהו ינסה לעשות זאת, על-ידי עיקול המשכורות, תפרוץ שביתה כללית שתעלה לאל-על עשרות מיליוני לירות ותנתק את ישראל מן העולם. וכך ראינו את המחזה המצחיק ממש, כשהמעבידים ושותרי-העבודה של ההסתדרות מתחננים בפני בית-המשפט לביטול את הקנסות.

לא אתפלא אם בסוף תשס"ב

ויוזיה) אלא גם נאיבית מאוד-מאוד. כי העובדים הכריזו שביתה "בלתי חוקית".

ובו ברגע נתגלה כי החוקק הי-זה עומד על כרעיו תרנגולות.

חוק הזה נותן בידי הממשלה והמעבידים (או ממשלת-המעבידים, או מעבידי-הממשלה) כמה כלים לשבירת שביתה כזאת.

הכלי העיקרי הוא הכוזבי ביו-תר: מפרה-השביתה.

בספרות העולמית, זוהי אחת הדמויות הנאלצות ביותר. השפה העממית בארצות רבות הפכו את שמה לקללה. חוק זה מטיל על לישכת-העבודה ה-ממשלתית לשגר מפרי-שביתה למקום שבו הוכרזה על-ידי העובדים.

זה מכוער, אבל זה יעיל. להלכה.

מה קרה למעשה?

אין בארץ עובדים המסוגלים להחליף בנלילה, או בן-חודש, את עובדי-התחזוקה של אל על.

אפשר היה לקחת פועלים בלתי-מאומים (אילו הסכימו לבוא).

אבל הם היו הורסים רכוש של עשרות מיליונים תוך כמה ימים.

א-אפשר היה להביא מפרי-שביתה מי חוץ-לארץ, מטעמי ביטחון.

ובעיתונות הקנוייה בכרטיסי-חינם, לא תצליח לגנוז עובדה זו.

החוק אוסר שביתה באל-על, גם בתקופה שאין בה חווה-עבודה ברי-תוקף, אלא באישור "המוסד המנהל המרכזי ה-ארצי" של "אירגון העובדים המוסמך". כלומר, בלי בולשט מישפטי: הוועדה המרכזת של ההסתדרות.

וזהו תחבולה, מתוחכמת, היכוי זה להתחרות ב"מזכור 22".

מותר להכריז על שביתה כזאת, אם יש אישור מטעם הוועדה המרכזת של ההסתדרות. בהחלט.

אבל כל ילד במדינה יודע כי הוועדה המרכזת היא סניף נכבד של מפלגת העבודה, וכי היא כפופה כל-כולה לתכתיבים של גולדה מאיר ופנחס ספיר.

דהגיד לעובדים שמותר להם לשבות רק באישור מוסד זה — הרי זה כאילו אמרו דצה"ץ שמותר לו לפעול רק באישור הליגה הי-ערבית.

החוק קובע לוועדה המרכזת של ההסתדרות תפקיד ברור לגמרי: תפקיד של מיטרת-עבודה. המחלקה לאיגוד מקצו עי פועלת במסגרת זו כמפלגה-עובדים, בדומה למפלגה-חסמים של משרת-ישרא-אל.

אחד הרגעים הקומיים של שביתה אל-

יום בו שבתו המוטסים על מסלולי נמלי-העופה בלוד היה יום-הג' ב' לבי, יומה מכל הפסטיבאלים ההיסטוריים השדופים הנערכים בעונה זו.

הג אמיתי, המרום את הרוח והמחיה את הנפש.

לא מפני שנהגתי מן הנזק שנגרם. אחרי הכל, אתה ואני נשלם בסופו של דבר את החשבון.

ולא מפני שאני משוכנע שהשובתים צדקו בכל פרט של דרישותיהם.

ואף לא מפני ששמחתי לאידה של חבי-רת אל-על. (לא הרבה, על כל פנים.)

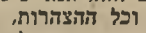
אלא מפני שכיום הזה חזיתי כי מראה המרהיב ביותר עזי ארץ-מות: התקוממות בני-חורין נגד עריצות ועור.

וניצחון הקומץ הקטן, המאמין בצירקתו, נגד הגולם הביורוקרטי, המאמין בעוצמתו.

המויאשים העונתיים והמתוסכלים ה-כרוניים, המקוננים על אישיות ופחדנות והתנוונות העם הזה, אנא שימו לב:

כל החוקים וכל ההצהרות, כל האיומים של הגמדים המתנפחים וכל השקרים של כלי-התיקשות, התנדפו כמוץ ברוח, כא-שר כמה אנשים הכריזו בפשטות:

בני-חורין אנחנו!

שימחתי היתה כפולה, כי לפני פחות מחודש האמנתי שזה יקרה.

באותו יום, ה-22 במאסר 1972, קיבל הרוב בכנסת את התיקון מס' 2 לחוק ייסוב סיכסוכי-העבודה.

אמרתי אז שזהו יום שחור לי מדינה, לכנסת ולדמוקרטיה הי-ישראלית. אבל לא אמרתי שזהו יום שחור לעובד הישראלי, כי לא האמנתי דרגע שהחוק הזה יחזיק מעמד במציאות.

הייתי משוכנע כי במבחן הראשון יופר-כו התיקנות הוודניות של יוזמיו, אך לא העליתי על דעתי שזה יקרה במהירות כה רבה, ושתבוסת הביורוקרטים תהיה כה שלמה ומנוחת.

ה תיקון מס' 2 אינו חל על כל הי-עובדים במדינה. הוא גם אינו קובע שהוא חל על סוגי-עובדים לפי אתמ-מדה או בייקטיבית כלשהי, כגון החינוכית של עבודתו.

להיפך, הוא חל על עובדי הגנים הלא-רמיים ועל הפקידים המפקדים רשינות לכלבים. אין הוא חל על נהגי אוטובוסים ועל הימאים.

זהו חוק התפור במיוחד לפי מידתם של עובדים מסוימים מאד, אשר בעליהם אינטרסים כי שיטתו היו מעוניינים לכבוש את ידיהם, כדי שלא יוכלו להיאבק על תנאי עבודתם.

סעיף 37 א' של החוק מונה, על כן, ציבור-עובדים מסוימים מאד, אשר הי-חוק חל עליהם. בסעיף-קטן 8 נאמר:

"התחבורה האווירית והתובלה האווירית, נא לשום לב: לא כל התחבורה, לא התחבורה הימית והיבשתית, רק התחבורה האווירית!"

החוק, שבא לעזור לממשלה וללכמה מור-גופוליסטים אחרים לסתום את פי העובדי-דים שלהם, חל במיוחד על חברת אל על.

לא במיקרה, לא בעקיפין, אלא בפירוש במפורש ביותר, בהגדרה חד-משמעית ש-אין ברירה ממנה.

הנה, כאשר פרצה שביתה באל על, לפני שמלא חודש לקבלת החוק:

לא העזה הממשלה ל-הפעיל את החוק הזה!

והי העובדה האחת המכרעת. שום מערכת של סימסומיזציה, בטלוויזיה

מטוס מושבת בשיא השביתה: מי ישא בנוק?

"אליעזר" את הקנסות שהוטלו על עובדיה.

ב קיצור, הממשלה התעלמה מן הי-חוק שהיא עצמה הכריזה את הכנרת לחוקק, כדי להציל את המדינה. היא פעלה על פי החוק הנושן, המאפשר לה להוציא צווי-ריתוק קולוניאליים.

גם זה פעל כבומרנג.

המרותקים חזרו לעבודה קלוקלת, ובי-מקומם יצאו לשביתה חבריהם הבלתי-מרותקים. אילו רותקו גם אלה, היו מצ-טרפים לשביתה ציבורים אחרים.

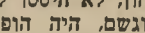
במציאות זו נכנעה הממשלה — והת-חילה ההידבולות מאחורי הקלעים שסיי-מה את השביתה מייד — מבלי להפעיל את החוק החדש.

אם כן, למי הועיל חוק זה?

(סוף בעמוד 14)

אפשר היה להפעיל את חיילי חיל-הא-וויר. רעיון נחשב זה אכן הועלה. אנשי הימין, אותם פטריוטים מקצועיים של ארץ-ישראל המשתלמת, החרדים כל-כך לצבא ולביטחון, לא היססו להציע פיתרון זה. אילו הוגשם, היה הופך את צה"ל לאוייב העם ומעלה עליו את שינאת מאות אלפי העובדים, הגוף החי של חסיבות המילואים! הממשלה לא הגיעה עדיין לטירוף כזה.

השן הראשונה של החוק היתה, על כן, שן תותבת.

ה פנקציה השנייה שמעניק החוק לשוברי-שביתה היא הענישה.

לפי החוק, חייבים השובתים ל-שום פיצויים למעביד, עבור הנזק קים הנגרמים על-ידי שביתתם.

חד וחלק. מה יותר פשוט מזה?

הנה פרצה שביתה אסורה לגמרי, במ-

על הגיע כאשר ראש המחלקה לאיגוד מקצועי שפך דמעות-תנין משודרות על כך שהעובדים לא קיבלו את מרותו, ופעלו תוך התעלמות גמורה מעצם קיו-מה.

בכן, החוק אסר כל שביתה בא-על, תהיה הסיבה צודקת ככל ש-תהיה.

עובדי-התחזוקה גילו שהנהגת "אליעזר" מושכת אותם באף, ואי-נה מנחלת עימם משאיומתן רציני על תנאי-עבודתם.

מדוע? הרי זוהי כל מטרותו של החוק החדש: לפטור את ההנהלה מלנהל משא-ומתן רציני לשימור תנאי העובדים. הי-הנהלה סמכה על החוק שחוקק למענה.

אבל חיש מהר נסתבר שהנהלה היתה לא רק שחצנית (זאת ראינו כלנו בטל-

מכתבים

ונוס עולה

מן הגלים

"העולם הזה" 1805, "המראה המלא", על האופנה החזרת של הנשים המלאות.

אני לא מסכימה לזה שסתבתם שכל הציירים בכל התקופות העדיפו נשים מלאות ושמנות.

יוצא מן הכלל היה הצייר האיטלקי בוטיצ'לי שהשתמש כל חייו בדוגמנית שחפנית ורזה.

מרים סדע, ירושלים

● הרקדנית ליאורה רובין שהופיעה בכתבה על המראה המלא, ונוס עולה מן הגלים ציורו של סאנדרו בוטיצ'לי (1444-1510) — דאה תמונות.

הרתיים

יוס־העצמאות

חוגים דתיים וזממים, אם לא לחסל, הרי לפחות להוריד מחשיבותו של יוס־העצמאות.

הסיבה: יוס־העצמאות הינו חג חילוני, יהיה עד לפני ביצוע המזימה (הנמצאת כבר כיום בשלבים מתקדמים) החג ה־מרכזי בשנה.

שיטה וביצוע: (1) הורדת ההמון מ־

השבתון ביום העצמאות.

הוכחה: (1) כל הסעיפים שהוזכרו חוץ מ־5, אכן מתקיימים כבר כיום.

(2) הסעיפים מתקיימים רק באותן העיריות שבהן מהווים הדתיים את לשון המאזנים (כגון תל־אביב).

בחיפה למשל, הידועה בחילוניותה, חוגגים את יוס־העצמאות כבימים עברו.

הרחובות, והעלתו למדרכות, היינו פתחת הרחובות לתנועת רכב.

(2) חיסול הדרגתי של בימות הבידור.

(3) פיתוי האוכלוסיה להשאר בבתים, באמצעות שידורי טלוויזיה מוגברים.

(4) שטיפת־מח ברדיו ובטלוויזיה ל־השארות בחיק המשפחה, ולא־דווקא לצאת לרחובות.

(5) נסיון, שאגב לא הצליח, לבטל את

התעוררו, לפני שהמצב יתגבש לסט־טוס־קו חדש! עזי שטראים, חיפה

ביעור

המין

"העולם הזה" 1805, "ביעור המין", מיכתב למערכת של חקר־רא חנו גולדגרט, המציע לחסל את כל הזוועה האנושית במל־חמה אטומית עולמית.

רציתי לשאול את חנו גולדגרט: מדוע הוא מוצא פתרון של השמדה ככדאי כדי לחסל את תאוות האדם — במיקרה זה חסות השלטון? מדוע לא יבחר הוא, כשולמית אלזני שאיתה הוא מציין לטובה, בדרך של מאבק יומיומי ועיקש כדי להגשים רעיונות ואידיאלים בהם הוא דוגל.

כל פתרון לכיוון של השמדה וכליון הוא בריחה ומעיד על אופי חלש.

טומא, תל־אביב

שיעור

קומה

"העולם הזה" 1801, "סנה", אורי אבנרי על ד"ר משה סנה ז"ל.

קשה לי להבליג לנוכה קריאת המאמר על ד"ר משה סנה ז"ל.

קל לעקוב אחר המוטיבציה של מר אבנרי, שהינו נמושה אנושית ופוליטית, לעומת שיעור קומתו של ד"ר סנה, לכתוב ברוח זו.

אין בכוונתי להגן על דמותו של ד"ר

הקו הבטוח בין שתי נקודות

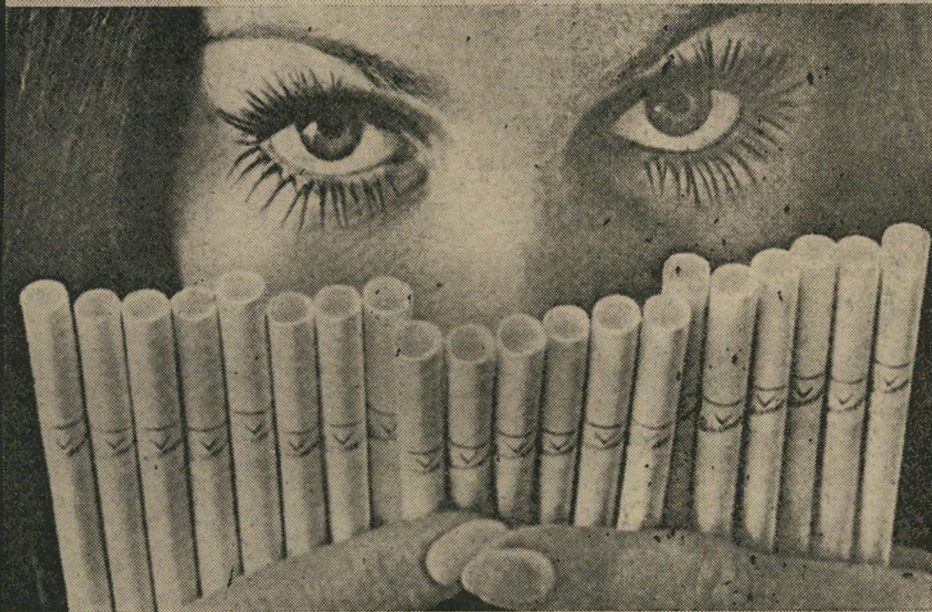
אינטימיות =

הנרי ה-8 (ישראל), תעשיות אוכנה אינטימיות של חזיות ותחתונים בסלונים מובחרים ברחבי הארץ

סמל מסחרי

אם אינך מאמין כי לכל סיגרית פרלמנט יש פומית

הסתכל בהן בדרך זו

הפילטר של
פרלמנט
פועל כפי שפומית
(מחזיקת סיגריות)
פועלת

להשיג באריזה קשה, באריזות קינג סיזי ובאורד 100 נו"נ

Israel & Palestine

הירחון המזרח-תיכוני המופץ בישראל ובארצות-ערב
בעריכת לואיס מארטון ומקסים גילן
הופיע גליון מספר 8

בלעדי: „הסכם נוסייבה" בין חוסיין לדיין
ז. חבצלת: סוציאליזם ציוני-מהפכני — אפשר!

הפילוג במחנה-השלום בישראל
יגאל לביב: בארץ בת-היענה

וויליום דורסי: „כוח הסטודנטים" המצרי
מכתב אגודת יידות יהודית-ערבית לשגריר ישראל בפאריס
ומדורינו הקבועים:

קשרים + סקירות פרסומים מרחביים = תקציר צרפתי
גליון בודד: חצי לירה בהמחאות-דואר בינלאומיות
חתימה שנתית בדואר אוויר: 42 לירות ישראליות

ISRAEL & PALESTINE
PARIS 12 — FRANCE
43, Rue de Charenton

סנה, שניתן לומר עליו כל דבר פרט
לנסיך להציגו כקרייריסט או כחוזר ב-
תשובה המאחר את הרכבת.
למר אבנרי לא יזיק לקרוא את דבריו
של דן בן-אמוץ על ד"ר סנה, ואולי גם
להדפיס מכתבים למערכת ברוח זו.
דניאלה קידר, ירושלים

המשיכו

להרגיז!

במקרה נפל לידי גליון זאת הארץ של
התנועה למען ארץ-ישראל השלמה.
מתוך עניין לדעת במה עוסק ומה מעניין
עיתון זה, דפדפתי בו מעט. מיד גיליתי
מה בדיוק כואב לו. כואב לו העולם הזה.
עצם העובדה שהעולם הזה כל-כך מרגיז
את עורכי הדרושבעון, עד שהם אינם
יודעים כיצד להשמיץ אותו, מהווה מחמאה
לעיתון.

ישר כוח והמשיכו להרגיז!

יעקב טימברג, תל-אביב

עונת

הרחצה

„העולם הזה" 1806, „לראות ולא
לנוע", על חתיכות חופי הרחצה.

כל מיגוון החתיכות שהבאתם בכתבה,
אינו מגיע לקרסוליו של הילד המשחק
בכדור בחוף הרצליה והממחיש את תחיל-
תה של עונת הרחצה.

ישראל סימון, נתניה
● הילד הממחיש את תחילת עונת ה-
רחצה, כפי שקלטה מצלמתו של הקורא
ישראל סימון טוב — ראה תמונה.

חרפות

וגידופים

דבר אחד יש לומר לזכותכם: אתם
חלוץ פותחי הפה בארץ-ישראל. ואחרי
שהשמעתם את משה דיין — אז נפתח
השער לכל הכתבים ומותר גם לי ל-
השמיץ אותכם ואת המזרחי הסמא שרוצה
למחוק משהו מעשרת הדברות ואת ה-
שומר הצעיר שעוסק בגזל נשמות ובמוזי-
גת עצמים — כי משה דיין חוטא רק לי
תאבון ואפשר לדונו לכף זכות ואילו אתם
ו„דתיים" של כיפות מיני והשומר הצעיר,
הינכם משומדים להכעיס. ובעזרת השם,
אוסף לחרף ולגדף.
ובזכות נוסרי גחלת האמונה, שהם לומי
די ושומרי התורה, נזכה לראות במפלתן
של רשעים ולגמר שירה.
חיים צבי קרינק, תל-אביב

קוראים השוהים מכתבים
מתבקשים לנסח אותם בקצרה.
עדיפות תינתן למצופים תמר
נות למכתביהם.

תמרורים

נולדה . לכתב המדיני של ידיעות אחרונות ומגיש תוכנית השעה השלישית בטלוויזיה **שיקה בן-פורת**, ולאשתו הידוענית **אלמה בן-פורת**.

נחוג . בסניגפור, יום-הולדתו ה-20 של כדורגלן הפועל פתח-תקווה ונבחרת הנוער, **מאיר כדומנטל**.

מנהלים רומן . יורש העצר היבריטי הנסיך צ'ארלס בן ה-22 והבלונדית היפהפיה בת ה-24 ג'ורג'יאנה רא-סל, בתם של שגריר בריטניה במאריד, סר ג'ון ראסל ומלכת היופי לשעבר, ילדת יוון, אליקי ראסל. השניים הכירו בכרזל, כאשר אביה של ג'ורג'יאנה, העובדת בעי-תון האופנה הבריטי ווג, כיהן שם כ-שגריר.

מנהלים רומן . הבמאי הנודע **פיטר בוגדנוביץ'** והכוכבת **ברברה**

בוגדנוביץ' וסטרייסנדר

סטרייסנדר, אותה ביים בסירתה האחרון מה חדש, דוק.

נבחרה . למועצת העיר סאוסאליטו, **סאלי סטאנספורד** (68), לשעבר בעלת בית בושת לאינטימי טעם. במסיבה שנערכה לרגל היבחרה, הצהירה סאלי, כי היא לא היתה מוותרת בשום פנים ואופן על הנסיון שרכשה בעבר. ועל המצב בענף כיום. הוסיפה: "מאדאם טובה היתה מתהפכת בקיברה, אילו ראתה מה הם עושים היום."

נידון . לשבע שנות מאסר על חלקו בפשעי מלחמה עוורו של אדולף אייכמן, **פראנץ נובאק**.

נידון . בברלין המערבית, למאסר עולם באשמת רצח אלפי יהודים איטלקיים במלחמת-העולם השנייה, קצין ס.ס. בכיר לשעבר ששירת בלישכתו של אדולף אייכמן, **פרידריך בוסהאמר** (65). שנמצא אשם ברצח 3,300 יהודים לפחות שאת מעצרו וגירושו למחנה ההשמדה באושוויץ אירגן כשליחו המיוחד של אייכמן בוורונה ב-1944.

עומדים להתחתן . מושע הימלחמה הנאצי **הרב רט קאפלר**, 65, שי-גדון באיטליה למאסר-עולם על הוצאתו להורג של בני-ערובה בשלהי מלחמת-העורלם-השנייה ואנח ליוה ואגנר, 47, גרר-שה ופזיות-ראפסטיה.

נפטרה . מהתקף-לב, בגיל 54, תת-ניצב **שמואל פנח**, מווחיקי מישטרתי-ישראל ששימש לאחרונה כקצין-תנועה רא-שי באיזור המרכז, היה בשנות ה-50 סגן-מפקד משמר הגבול.

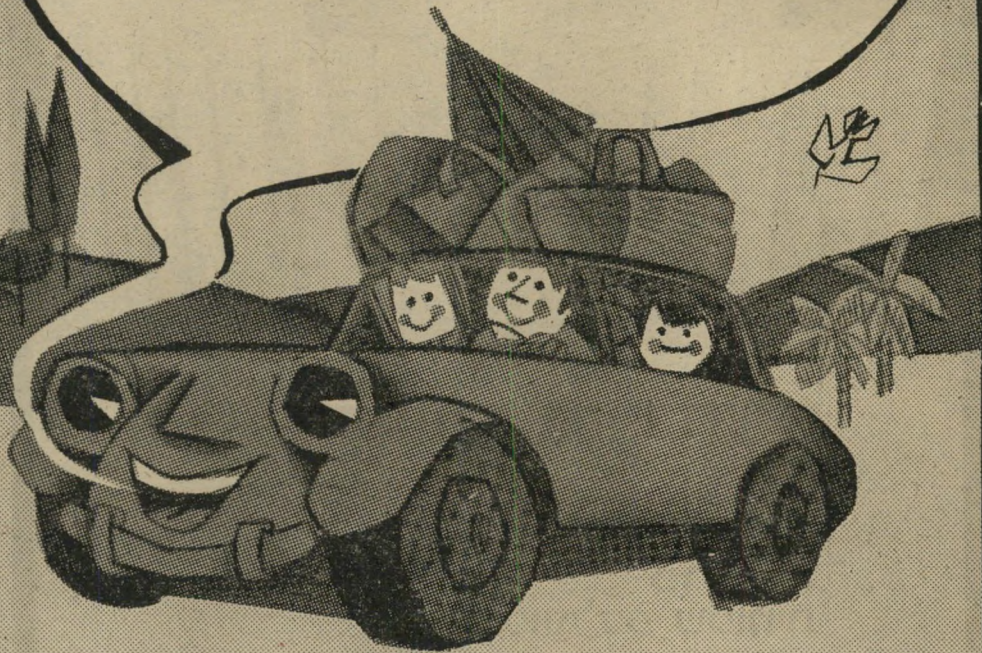
נפטרה . בתל-אביב, בגיל 67, מנהל מוויאון הארץ בתל-אביב ומי שהיה מ-פקידיה הבכירים של עיריית תל-אביב, ד"ר **בן-ציון כדורי**.

נפטרה . בתל-אביב, מהתקף-לב, ב-גיל 76, הסופר, מורה וחוקר ארץ-ישראל **יוסף ברסלבי** (ברסלבסקי) שנולד ב-אוקראינה, עלה לארץ ב-1905, פירסם מא-מרים וספרים בנושאי תנ"ך, ארכיאולוגיה וידיעת הארץ.

התגרשה . כוכבת הסרט האנטי-מלחמתי חדש, **סאלי קלמן** ("שפתיים לוהטות") מבעלת המפיק היהודי **ריק ארלשטיין**, אחרי שלוש שנות אירוסין, כפי שהם הגדירו את חייהם המשותפים.

"מגור" הביטוח הרפואי שלי

לנהג שלי יש בטוח רפואי ולי יש את "מגור"
ב"מגור" אני מקבלת שרותי עזרה והתנעה, אבחנה,
ייעוץ וגרירה לכל מקום בארץ, 24 שעות ביממה.
אני ממליצה לכל ידידותי המכוניות להרשם ב"מגור".
למנויי "מגור", שרות נאמן בכל מקום ובכל זמן
ללא כל תשלום!

פרטים והרשמה: כל יום גם בשבתות ובחגים, 24 שעות ביממה

תל-אביב, רחוב רמז 35, טלפון 262974.
כל יום בשעות העבודה הרגילות:
ירושלים, רח' שמואל הנגיד 15, טלפון 222503.
חיפה, ככר ההגנה 6, טלפון 525262.
באר-שבע, רח' ההסתדרות 78, טלפון 3654.
ס ע ב ב ט ח ו נ
ס ע ע ס "מגור"

מגור
שרותי רכב (ישראל) בע"מ

פבס

תיאטרון גיורא גודיק מוציג

תיק דיין בהצגת יחיד

בהשתתפות להקת הפלטינה
חיפה, "שבט", ערב יום העצמאות
18.4 ב-10.00

ת"א, "אלהמברה"
מוצאי עצמאות 19.4 ב-9.00
תל-אביב, "אלהמברה",
יום ה' 20.4 ב-8.30

כרטיסים, "רוקוקו" ת"א ובמשרדים

מדינת ישראל

"חפץ", מאת הנוף ליון בתיאטרון העירוני חיפה, במאי: עודד קוטלר.

לאחר מחצית השעה הראשונה, נדמה שהפרינציפ ברור: זה מעשה בעולם הי מורכב מרכיבים ומרכיבים, ואין גשר ואין שפה משותפת בין השניים. ועד לסוף המערכה הראשונה, חוזר חפץ, הי איש בתחתית סולם החברה להתפלש בו אפר ולהתמרד נגד חוט השידרה שלו. אשר אינו מניח לו להתקפל לכדור קטן ולהסתתר מתחת לארון, שעה שטיגלך ורעייתו הכבודה כלמנסע, מסבירים לו ש- יותר מאשר סתם חפץ, אין לו אף פעם סיכוי להיות. וזה נראה כמו מחזה מחאה אבסורדי שירה את כל הכדורים שלו בהתחלה, ואחרי-כך שב ולועס את בדי- חותיו ללא הרף.

דוין

יוצאים להפסקה בהרגשה כאילו כל העניין יכול היה להסתים כאן, מה כבר אפשר עוד לר- מר בנושא זה. בעוד מערכה? ואז מס- חבר שאפשר גם אפשר. משום ש- מערכת הרכיבים והרכיבים של המערכה הראשונה, הופכת לעולם מלא ושלם, עולם שבו אנשים שונאים את עצם המחשבה כי יש עוד מישהו המאשר כמותם. כל אחד מנסה לפגוע בנחת הרוח של רעהו, כל אחד מתנכל לזולת, ומשל כולם, מתנכלת בהם הדמות שיצרו לעצמם כנעיצת והיפה מ- כולם, במיקרה זה, בהתגלמותה של פוגרה, בתם של טיגלך וכלמנסע. ומה שמתקבל הוא אוסף של דמויות המנסות כל אחת להסתגר בחוף שאגנותה, אבל בכל פעם שהן מציצות החוצה, זוכות למקלחת צר- ננת ומאמללת מן הסביבה. וככל שהמעי- מד נחות יותר, המקלחות רבות יותר. אם תרצו, יש בכך משמעות פוליטית. כל האנשים שבנו את המדינה הזאת או- לים זה את זה בתאוה רבה, מבלי לחוש כלל שאותו אידיאל אשר איחד כביכול את כולם, הפך למציאות שחצנית, מעצבנת ומרגיזה, משל, שרוליק' הקטן של דוש היה טובל מהתקפת נארוקסיום חריפה. אבל

גבריאל ויזדורב, "חפץ" ישראל הוותיקה

גם ללא המשמעות הפוליטית, יש טעם למחזה, כי לא רק האידיאל של מדינת היהודים שינה את אופיו בדרך מן הרעיון ועד להגשמה.

הנוף ליון, החצוף הקבוע של התיאטרון הישראלי המסרב משום-מה לצעוד ב- תלם, הצליח הפעם במלוא מובן המילה. שפתו חיה ותוססת, הדיאלוגים מלאים וגדושים ברוקו, וגם כאשר מתמשכים העניינים, לעיתים, צוחק הקהל מן הבדי- חות וסולח. צוות השחקנים בהדרתו של

עברית מדוברת לא נורמלית

נאות דן בן-אנוף ונתיבה בן-יהודה

הרג אותי עם הפזות שלו

משקפופה

פינצטה

כסא לא נורמלי

את הכסף! קריאה המביעה מורת רוח ואכזבה מהרצאה, הצגה או אירוע כלשהו גם אם לא שולם כסף תמורתו. "כשראינו את הדגל בחצי התורן בטלוויזיה, התחלנו לצעוק ביחד: את הכ-סף! את הכ-סף!" * "את הצעקות המסורתיות בנוסח: את הכ-סף! את הכ-סף! לא שמענו במליאה." (א. רובינשטיין, "הארץ" 17.2.72).

אינגלה (אידיש) ילד, ילדון, כינוי חיבה לאדם מבוגר. "בוא תשכב עליידי אינגלה. אל תפחד. אני לא אוכל אותך." * "הוא יכול להיות אבא שלה והיא עוד קוראת לו אינגלה."

השתין בקשת שבע רצון, מאושר, שמח, מרוצה, חגג מאורע. סינונימים: מבסוט, מבסוט עד הגג, עשה נשף, השתין שמן, השפיך, הש- תגע, פאנן.

"עבר את הבחינות - השתין בקשת." * "אני אומר לך, השתנתי בקשת כשראיתי את הקאפלה סיסטינה. שיגע אותי מיכאל אנג'לו, בחיי!"

התחמם פ' חשהה אצלו, החזיקו אצלו זמן רב. "פרקליט המדינה לחץ על העד להבהיר אם הסכום של 97,000 דולר, עליו התחמם זמן רב קונטיננטל, אכן נשא רווחים." (הארץ) 24.2.72 * "אם הייתי מרוויח רבע מיליון ב- שוטר, הייתי מחמם את הכסף בבנק וחי מ- חריבית."

שגע לו את השכל הטריד אותו, דבר על ליבו ללא הרף, הציץ לו, הפריע את מנוחתו. סינונימים: ננדד, נדנד על הנשמה, טרטר, ניג'ס, כלכל את המוח, טמטם את הראש, זיין את המוח / את השכל / את הנשמה, בלבל את הביצים.

"שלוש שעות שיגע לנו את השכל עם תר- גילים במתימטיקה." * "שיגעה לו את השכל עד שנכנע וחתחת איתה." * שמעת את אבא אבן מדבר עברית? משגע את השכל הבן אדם הזה."

כפולים ש' ר' פריטים כפולים באוסף המיו- עדים להחלפה עם אספן אחר. "שוש, אולי אנחנו עושות אחלפות? יש לי כמה כפולים. את רוצה ספורטאי צעיר. יש לי גם עור-דין חרמן את רוצה." * "חצי חברי הכנסת הם סתם כפולים."

כנור ש' תת-מקלע בשפת המחתרת של אנשי אצ"ל ולח"י. "נכנסו לבנק עם שלושה כנורות וערכו קונ- צרט שעלה לממשלת המנדט 100,000 שטרלינג."

די קצר כדי שאפשר יהיה לקרוא אותו בנסיעה ברכבת מחיפה לתל-אביב. אבל זה לא חובה.

"שלושה מתוך אחד" - לחקת מחול "בתישבע", כוריאוגרפיה: לינדה רבין. מוסיקה: גיאורגי ליגטי - ג. פ. הנדל.

עליאף שלהקת המחול "בתישבע" היא אחד המוסדות המיקצועיים הבולטים בי תחום האמנות שיכולים להתהדר במחמאה זו בלי מורא ובלי משוא פנים, ואולי דווקא משום כך, החליטה להעמיד כמה יצירות חדשניות בהרצת נסיון.

זו היא אחת מהן. ולאור הנסיון הזה לא רק שכדאי להכניס יצירה זו לרפרטואר הקבוע, כי אם אפילו מיצוה לעשות זאת. זה הוא ריקוד כל-כך שלם: יש בו רעיון ויש בו צורה. הרעיון - מעין הספד לאדם הרומנטי, תזכורת למה שמכונה

נורית שטרן ב"בתישבע" בובה אנושית מודרנית

"נשמה". פרפורי נסיסה של הישן והאנושי ולידתו של המודרני והאנושי. מבשר ודם בליווי המוסיקה של הנדל, הופכים לרקדנים למכשירים מכניים יפי- תואר, בובות גומי עם מבט תמהוני בעי- ניים כמו הם עצמם אינם מספיקים להד- ביק את הזמן המניע אותם קדימה. ואם ייזכר מישהו לפתע באודיסיאה בחלל, הי- סרט שגם הוא השתמש בצליליו של ליגטי, אין זה מיקרה. וההשוואה באה להחמיא ללינדה רבין, מחברת המחול. ומילה אחת טובה לרקדנים, ובראשם לנורית שטרן - הם הצליחו לשמור על הבעה ברגליים. ויותר מזה - גם בעיניים, וזה הישג גדול.

הצלחות סיימון וגרפונקל בבי- צוע תזמורת קאראבלי, סי.בי.אס. 64689.

בשפת עורכי תוכניות הרדיו קוראים לתקליט כזה "תקליט פקק", מתאים לכל הזרמנות וחסר אופי במידה מספקת כדי שלא יישפע על המיסגרת הכללית בו הוא נמצא. בקיצור, הרבר היחידי המתיי- לשבח בקשר אליו, הוא מבחר השירים. אפשר למצוא כאן את צילי' השקט ואת גברת רובינסון, את גשר על מים עשורים. המתאגרף וטסיליה, ועוד להיטים מוכרים כהנה וכהנה, כיזו הברוכה של סיימון.

אלא שכשרונותיו של סיימון לא היו זקוקים לאישור נוסף של מר קאראבלי, ואם הוא דווקא רצה להראות כמה מוצל- חים שירים אלה גם ללא תמליל, קצת יותר מקוריות לא היתה מוזיקה כלל. המיתרים הנצחיים גולשים להם בנוגם כבעשרות תקליטים נוספים. כלי נשיפה (המשך בעמוד 12)

או גיטרה קופצים להם פה ושם כדי להפיג את המונוטוניות. וקבוצת כלי קצב (ש"י אינה מלהיבה כלל בסטיליה) מספקת את הבסיס.

מי שעומד על כך שהשיחות בביתו ייערכו דווקא על רקע פזמוני סיימון ו-גורפיןקל, יכול בהחלט להשתמש בתקליט זה, הוא לא יפריע. לעומת זאת, כדאי בשעת הרכישה, לבדוק את התחלת הצד הראשון. בהעתק אחד של התקליט לפחות, יש שם כמה דפיקות לא סימפטיות.

להטים שאינם להיטים

להיטיו הגדולים של ג'ורג' גרשווין, ויון, פטר נרו (פסנתר), ליאונרד פנארו (פסנתר), לאונטין פרייס (סופרן), רוברט וורפילד (בריטון) ותזמורת הטיילת מבוסטון, בני צוח ארתור פידלר, אר.סי.אי.

רעיון המוסיקה הקלאסית בעטיפת להיט סים הוא הפעם משונה באמת. כי ג'ורג' גרשווין כתב להיטים של ממש, פזמונים ושירים לאין ספור, וזה בעצם מה ש"מצפה מאזין לשמוע בתקליט המתיימר להציג את להיטיו של המלחין.

אלא שסידרת תקליטים זו היא סידרה

ג'ורג' גרשווין
רעיון משונה

קלאסית, ומשום כך, נשכחו הלהיטים האמיתיים והעדיפו את הלהיטים מאולם הקונצרטים. מילא, גם זה לא היה כל-כך נורא, אילו רק עשו את זה בלב שלם.

אבל הרפסודיה בנוסח בלו כפי שפיטר נרו מגנן אותה, נשמעת כמין יצירה שלא החליטה עדיין אם נועדה לבית-קפה גדול שם מצטעצעים פסנתרים יפי-בלורית ל"הנאת הגברות, או שזה באמת ובתמים שילוב מעולה בין ג'אז למוסיקה סימפוןית, כפי שנהוג לחשוב.

על האמריקאי בפרץ של ארתור פידלר, כל מה שאפשר לומר הוא כי זה באמת נשמע כאילו נוגן לפני אנשים המטיי-לים ומשוחחים ביניהם, כלומר שאין טעם להדגיש פרטים, העיקר שזה בסך הכל יעשה רושם.

הפרלודים של לאונרד פנארו והקטעים מתוך פורג' ובס עם פרייס ווארפילד, הם כבר עניין אחר לגמרי, אבל דווקא הי עובדה שהם מוצלחים, מדגישה את כל מה שחסר ביתר.

אפילו אנשים אינטליגנטים נכשלים ל-עתים בלשונם, למשל, הסופר הצרפתי ד"ר קו, המתאר בזו הלשון את אלן דלון: "דלון זה כמו האלפים, כמו אלדוראדו, כמו הימלאיה, רק משום שהשיאים אליהם הוא מגיע הם גבוהים כל-כך, והאור הי נשקף בהם הוא כה זך והאוויר כה צה, רק משום כך נמצאים בו גאיות עמוקים." מעניין מה חשב על כך נושא כליו הי מנחם של דלון, ועוד כמה אנשים המכיר יים אותו מקרוב.

כל מה שאתה מחפש בשעון טוב באמת תמצא TISSOT SIDERAL-1 AUTOMATIC

טיסו סידרל אוטומטי, שעון חדש ומשובח, חזק במיוחד (בית השעון עשוי מפברגלס משוריין) עמיד בפני מים, זעזועים, חום וקור. כל מה שאתה מחפש בשעון טוב באמת - תמצא בטיסו-סידרל-אוטומטי, אותו תוכל לרכוש בחנויות "טיסו" המוסמכות ברחבי הארץ.

TISSOT

יון "טיסו" - והשתתף במבצע הפרסים הענק, המסתיים בסוף חודש זה

*השירות הבינלאומי - בת"א: רח' הרב קום 5; בחיפה: רח' י. ל. פרץ 32

מי אתה?

מבחנים פסיכולוגיים יגלו זאת. מבחני אישיות, מבחני משכל (I.Q.) ומבחנים לבחירת מקצוע.

פנו לת. ד. ע/852 ר"ג, ותזמנו לפסיכולוג מוסמך.

מסג'יסט מדופלם

מסג' כל לי
מסג' רפואי

טלפון 15-12 449060 אחה"צ
19-16 945436

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב קרליבך 12, טלפון 260134, מאדואר 136 • מען מברקי: עלמסרס • הדפוס החדש בע"מ, ת"א, רח' בן-אביגדור • הפצה: גד בע"מ • גלוסות: צינקוגרפיה כספי בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • המו"ל: העולם הזה בע"מ.

טי אישום של בור — זוכה.

■ מנהל שרות שלום של אל"על, מייק בינחס, חסך 20 אלף ל"י כדי לחגוג את טקס הברמיצוה של בנו ש"י. פנחסי האב התכונן כבר לש" לוח את 800 ההזמנות. כשהת" ייצב לפניו בנו ואמר: „אני לא קוף ואני לא מוכן לעמוד בדלת וללחוץ את הידיים לכל החברים שלך. בשביל זה יש לנו את הקוף שקיבלנו במת" נה. במקום זה אני רוצה שיעון ונסיעה לאמריקה עם אמא. פנחסי קפץ על ההצעה, רץ מייד לקנות שיעון וסידר לבנו כרטיס-טיסה באל"על לארצות-הברית. סך כל ההוצאות: 500 דולר — מחיר מס הנסיעות עבור שני הכרטיסים.

■ עם בוא האביב, נמצא מי שביקש לדעת מה מביא עיתונאים לבחור לעצמם חודש עברי בתור שם משפחה. בי מערכת הארץ קיבלו כבר כי דבר טבעי את הצטרפותו של רן (הרמן) כסלו (וקסלר) לחי בריו הוותיקים יותר, בנימין תבון ושבתאי טבת. אולם חוץ מחברות באגודת הסופרים וואו העיתונאים, איהו מכנה משותף אפשר למצוא בין משה בן-אלול (דבר השבוע לשע" בר), בנקו אדר (חותם) על המשמר), המבקר ראובן פיון וכתב הטלוויזיה אלי ניסן? ובכלל, מה אומרים על כל ה" סבך הזה הכתב לענייני קולי-נוע בדיעות אחרונות יהודה סתיו והזמר מוצי אביב?

פסוק השבוע

■ דיקן הפקולטה לי משפטים באוניברסיטת תל-אביב, אמנון רוביני שטיין: „תבוסתן — מי שתומך היום במדיניות הממש" לה שמלפני שנה. בוגדן — מי שתומך היום במדיניות הי ממשלה לפני ארבע שנים. ציוני — מונח מופשט וי קשה להגדרה. עולה חדש שי הוא שמאלני, על פי ההגדרות דלעיל, ודאי שאינו ציוני. הי רבי מלובאוויץ הוא ציוני."

דליה לביא (29) השחקנית-זמרת הישראלית המרבה להופיע בגרמניה, בתמונה שהופיעה בשבועון גרמני, הנספר, כי „זמרת הלהיטים הישראלית המפורסמת טצאה ידיד לשעות הפנאי: היא קשורה לצירי הישראלי מנחם גפן, איתו היא נראית על חוף הים."

חות, התקשרו כל אחד לחוד כנסיון לבקר אם גדליהו שרשפטיין, אף הוא עולה חדש מברית-המועצות שהופיע בתוכנית. הינו שאר בשר של-הם.

■ עובדה שנשמרה בסוד, עליידי הצוות המכין את הש" עה השלישית: הלחצים שי הופעלו לפני השידור מצד גורי-מים רישמיים למניעת השתתפותם של ד"ר נחום גדליהו בן דב שפרלינג, שנינו בזמנו לעורר את דעת הקהל העול" מית לגבי מצבם של יהודי ברית-המועצות, בניגוד לעמדת ממשלת ישראל. המפיקה הח" דשה של התוכנית, נעמי קבי לנסקי עמדה בכבוד בלחצים.

■ טעות-דפוס בדיעה שי הופיעה השבוע בהארץ על פסק-הדין של השופט הראשי של בית-משפט השלום בתל-אביב יעקב סגל, במשפטם של אורי זוהר ואריק אייני שטיין, העמידה את אריק באור מגוחך: „הזמר אריק איינשטיין, שהואשם בשני פרי-

מה עצמה הופיעה כמה שנים לאחר מכן על שיר בדבר ליל" דים. מסתבר שאלה הם שיריו של השחקן שלמה ברישביט שהיה אז ילד חוץ בקיבוץ גב-עתי-ברנר והחל כך את הקאר" יירה שלו.

■ בין מאות השואלים שי פנו אל הטלוויזיה הישראלית בשעת שידור תוכנית השעה השלישית על יהודי ברית-המו" עצות, היתה גם בחורה שהת" עניינה אם העולה מברית-המו" עצות שהשתתף בתוכנית, דב שפרלינג, הוא נשוי. התשוי בה: לא.

■ הופעתו של המשורר הי יהודי שעלה מברית-המועצות עמנואל אושרוביץ, שי סיפר על השתתפותו בסרט הי תעמולה הסובייטי על יהודי רוסיה, שהוקרן בתחילת התוכי נית, הביאה לפגישה מרגשת בינו לבין ידיד נעורים מבית הספר העממי, אותו לא ראה זה עשרות שנים.

■ שניים אחרים, אח וא-

■ הכרזה אישית מפוצצת השמיע השבוע מוכ"ל מפ"ם ח"כ מאיר יערי בן 75: „כושרי, אמר לכתב ידיעות אחרונות שרמה נקדימון, במיסגרת כתבה על המאבק הי פנימי במפ"ם, „לא פחת. הוא עומד לי כמו לפני עשרים שנה."

■ מה ההבדל בין ממשלתם של ראשי-הממשלה לשעבר דויד בן-גוריון וראשי-הממ" שלה הנוכחית גולדה מאיר? אחרי פגישתם של מוכ"ל הי הסתדרות יצחק בן-אהרן וחברי הוועדים של אל"על, נש" אל בן-אהרן מה דעתו, כשר" התחבורה לשעבר, על הקנסות שהוטלו על העובדים ועל דר" כי גבייתם? השיב בן-אהרן: „אז, בממשלת בן-גוריון, הת" נהלו העניינים אחרת; אז אפי" שר היה גם להתווכח — וזה אחרת מאשר אצל המלכה ויק" טוריה."

■ ההירארכיה בחברת הי

אליזבת טיילור שחגגה לא מזמן את יום-הי" לדתה ה-40, הופיעה לאירוע חברתי בתסרוקת חדשה כשהיא עונדת את מיטב תכשיטיה, כשרק הכתר שלמיצחה שווה עשרות אלפי דולרים. לשאלת עיתונאי, השיבה הכוכבת הנשואה לשחקן הנודע ריצ'ארד ברטון: „את כל התכשיטים שאני עונדת היום, קנה לי בעלי."

עם כניסה דו"ן. בראיון לחוכי-נית גליצה"ל, קול בו חלום, סיפר מור למיכאל הנדלזון כי אכל פעם במסעדה באר" צות-הברית כשבמקום נוכחו רק שני (גיימס בונד) קונר, הוא עצמו, משה דין ושלוש אנשי הביטחון שלו. „למה הוא צריך אנשי ביטחון, השתומם אז המלצר, „אם נמצאים כאן גיימס בונד וטיימון טמפלר?"

■ באותה תוכנית קרא שמואל שי שיר שמצאו עור" כי התוכנית בגליון ישן של משמר לילדים. על השיר היה חתום שלמה בן שבע. מקבוצת אשל בגבעתי-ברנר. אותה חתי-

עובדים ברורה. זה גם ברור במספרי הטלפון הפרטיים של העומדים בראש החברה והמפי עלים הקשורים אליה. לכן, כא" שר קנו מוכ"ל החברה אשר ירדן, מוכ"ל טולל בונה צבי רכבה, וזיו פריאור, מנהל נתיב, קרן הפנסיה של טולל בונה — דירות בבניין שהקים טולל בונה בשיכון בבלי, הם קיבלו מספרי טלפון לפי דרגת חשיבותם בחברה: מספרו של ידליון הוא 413409, של רכטר 413410 ושל פריאור 413411.

■ לפגישותיו של המלאך עם גדולי המדינה יש כבר תקי" דים: רונ"ר מור נפגש בעבר

עליזה פאשי (מימין) חזמרת הישראלית המופיעה בשנים האחרונות בארצות-הברית, הגיעה לביקור של חודש בישראל והתארחת באחד מימי השבוע במועדון לילה יפואי כשבין מקבלי פניה בלטו הזמורות שולה חן ויפה ירקוני (לידה), השחקנים אריאל פורמן, ראובן שפר ויעקב בן-סירא, הנראים בתמונה בשעת ביצוע משותף של שיר ישראלי היתולי.

לא למשל, לא למעבד, לא למשק, לא למדינה. אבל הוא הו"ק — נזק שהגין כבר במיבחן הראשון לכמה מיליוני לירות.

בעת הדיון בכנסת על הצעת החוק, הוחרתו בפני תופעה שנתגלתה בכל הארצות שבהן נתפתו השילטונות לחוקק חוקים מסוג זה.

כדי להשיג מטרה זו, היה די בשביתה של יום אחד. ואכן, לולא היו קיימים החוקים נגד השביתות, אין ספק שהגירה של החברה הייתה מתחייבת מייד להיכנס לדיון רציני, והשביתה הייתה מתחשלת לפני תום היממה. שהרי מחירו של יום-השבתי תה — שני מיליון לירות — היה משכנע את המנהלים שגישה גמישה כדאית יותר. אולם מכיוון שהחוקים קיימים, פנתה ההנהלה לבית-המשפט. השופט הסיל על העובדים קנס עצום. הממשלה הוציאה נגד דם צווי-רישוק.

מאותו רגע שינתה השביתה את ציביונה.

ביממה הראשונה הייתה זאת שביתה נגד גישת ההנהלה. ביומיים הבאים הייתה זאת שביתה למען ביטול הקנסות וצווי-הרישוק, ואילו הצטרפו ציבורים נוספים של עובדי אל על.

השביתה הראשונה עלתה שני מיליון ל"י. השביתה השנייה עלתה ארבעה מיליון ל"י.

כל זה — מבלי שהופעו החוקים החדשים, איזו נעשה נסיון להפעילם — לשלוח מפירי-שביתה, לתבוע נזיקים, להטיל קנסות על כל מי שובתים — היתה השביתה נמר שבת עד עצם היום הזה, מתפשטת לכל עיברי "אל על", וגורמת נזקים שזעזעו מדינות לירות.

הו"ק א"י — יש גם נזק ב' קיום החוק הגביר את שחצי נותה של הנחת, "אל על", ואת אמונתה שכדאי להתחייב לעובדי ריה כאל חבורת עובדים וצמיתים.

אין זה סוד שכבר לפני כן החלה הידרדרות הרתאסון ביחסי-העבודה באל על, בגלל גישת ההנהלה. לא רק היחסים בין החברה לבין העובדים השתבשו, אלא גם היחסים בין העובדים לבין עצמם, כשיסיסים מתקוטטים עם דיילים, דיילים עם דיילות, צוותי-האוויר עם אנשי-הקרקע. הכל שונאים את כולם, והאוויר רח המורעלות במסופים משפיעה גם על חיים לנסעים, שכבר הפך לסקנדא בינאומי.

כשהמוראל מידרדר בצורה כזאת, התי רופה היחידה היא להחליף מייד את ההנהלה ואת גישתה.

את הלקח הזה כבר למדה המדינה בפרשת רשות-הנמלים. גישתו של חיים לסי קוב לעובדיו — גישה של קצין בריטי נוקש שה לחיילים מגויסים — עלתה למדינה מיליונים. הרסה בהדרגה את מוראליה-העובדי דה בנמלים. אולם כלי-ההתקשרות של הדימוי הפכו את לסקוב לאליל, והממשלה לא העזה במשך שנים להחליפו. כשעשתה זאת לבסוף, מחוסר ברירה, כבר נגרם נזק שקשה לתקנו.

ב"א ע"י מתכשר מצב דומה. ההנהלה מתייחסת אל העובדים כאל צבא של קלגנים. מדברת אליהם בטיגון של קולונל יונו. החוקים החדשים שנת-קבלו בכנסת, וההצהרות חסרות-האחריות של העסקנים רודפי-הפירסומת המאיישים את הממשלה, העניקו למנהלי אל על את ההרגשה של הם גב חזק, ושינצחו בכל מיבחי-כוח.

ההתייחסות הגוברת של המעי בר, גרמה, במובן, להתקוממות גוברת של העובד.

את התוצאות ראינו השבוע. פרצה שבי-תה שהיתה מיותרת. אילו התנהגה ההנהלה אחרת, בשביתה זו נחלו העובדים נצחון מוסרי וממשי כאחד. והחוקים לא הופעלו כלל.

כל עוד בניחורין אנו בארץ זאת, לכבנו ובנפשונו — כל הדי-קוק כזה יהפוך לציחקוק.

כלי התקשורת השתיקו - עכשיו הם מספרים את

לא הסכמנו

להיות בוגדים!

זרת בחמש אחר הצהרים, היא מעירה אור תי, ואנחנו אוכלים יחד צהרים. בערב, אני יוצא שוב ללוד. אז אלה חיי משפחה אלה?

"רימו אותנו -

ובגדו בנו"

למה פרצה השביתה? חבר ועד שני, איתן רוזנמן, נוטל את רשות הדיבור: "כל הבעיה הייתה על תביעות ועל שמירת סיכומים. מדובר על סיכום שהיה כתוב בחוזה-העבודה קודם — ולא קויים. ברגע ששני הצדדים חתמו על החוזה, זה מחייב את שני הצדדים, לא רק את העובדים.

הובטחו לנו שני דברים. הראשון: אנו עובדים באל על בדירוג של סקידים. בחוזה העבודה הקודם, 70-71, הגענו לסיכום שתוך שלושה חודשים מיום חתימתו תור קם ועדה שתפעיל סולם דירוג לטכנאים. זה היה באוקטובר 1970! עד היום לא הוקמה הוועדה.

"בציבור שאנו מייצגים יש שני גופים. אני שייך לטכנאי חשמל, מכשירים, ור אלטרוניקה. החברה האחרים שלי, עוסקים בגוף והמנוע של המטוס. עבור הדי-רשיון שהוצאתי כטכנאי מוסמך לאלקטרוניקה, קיבלתי תוספת של 85 ל"י לחודש. בחוזה עם החברה סוכם, שבינואר 1972 יקבלו גם טכנאי הגוף והמנוע בעלי הרשיונות, תוספת כזו.

זה מה שסוכם. אבל בחוזה שהחברה הכינה, היה כתוב שההעלאה תיספג' לא הבנו בדיוק מה זה.

"בינואר 1972 באנו להנהלה, אמרנו: רבותי, אתם צריכים לשלם את הכסף. פה לא כתוב שמגיע לכם כסף, ענו לנו. כתוב רק שהכסף ייספג."

אנחנו

לא אידיוטים

אמרנו לאדיע: רבותי, אתם חושבים שאנו ועד של אידיוטים? הסכמנו לזה, ענו לנו.

"לא ידענו מה זה. אנו פועלים, לא עורר כידיו. זו היתה פשוט רמאות מצד החברה. כשפנינו לעורר-הדין חטרישי ורוא ראה את החוזה, אמר לנו: זה חוזה של עבדים, לא של בני-אדם!"

"אז הכרנו על שביתה אזהרה של 24 שעות. זה היה ב-14 בינואר. בתשע בערב קיבלנו צווים של בית-המשפט. המשכנו את השביתה, וקיבלנו קנס של 3,000 ל"י. שילמנו את הקנס מקופת-הוועד. כל עובד שילם 30 ל"י. היינו צריכים לשלם 6,000 ל"י. שילמנו 3,100 ל"י, ועל היתר יש לנו עירעור.

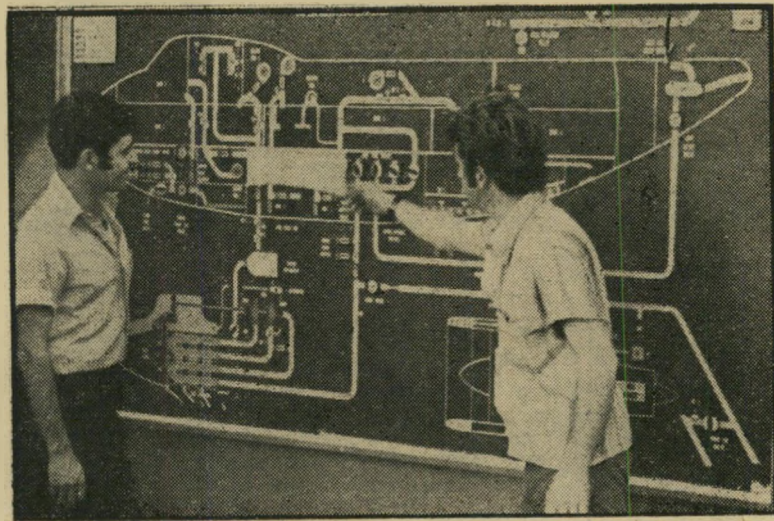
"הדרישה השנייה שלנו הייתה: הקמת וועדה שתבדוק את סולם המשכורות שלנו. ביקשנו שאנשי הוועדה יהיו אנשי תעופה. אבל אל על רצתה להביא רק אנשים שמי קבלם ממנה כרטיסי-טיסה חינם. סירבנו. מה שביקשנו, כל התביעות שלנו, היו בעצם מסוככות כבר מהסכם של שנה ש-עברה — ורק לא בוצעו עלידי אל על. מלבד זה, היו גם כמה תביעות סוציאליות שהגשנו.

חושב שאין נציגים שלנו, שצריכים להגן עלינו, העובדים — ובעצם מגינים על ההנהלה, ופועלים בנו?

"בוא אספר לך קוריוז מעניין: הנציג שלנו בהסתדרות הוא אפריים אדיס. כשי-התקיים הדיון בבית-הדין לעבודה, היה אדיס בחופש, בבית-הבראה. הנהלת אל על שלחה טקסי-ספיישל להביא אותו, כדי שישתתף בדיון. תאר לך: ההנהלה שלחה — להביא את הנציג שלנו. למה? תבין בעצמך."

"טוב, אז סילפו את האמת, אתם אומרים. מהי אם כן האמת?"

"אני אספר לך את האמת", זועף עמיס. "בלי פילוסופיות. את האמת הפרטית שלי. חשמע טוב: אני באחי לאל על מצה"ל. שירתתי שנתיים וחצי בטיסת. אני טכנאי גוף ור

ייד מיתקן-לימוד של ג'אמכו על שנות לימוד ומאמץ — אין תחמוץ?

מנוע. אדם שמטפל במטוס, עם נחיתתו. מבחינת אחזקה, שיפוף, וביקורת. "בלי שעות נוספות. המשכורת נטו שלי היא 600 ל"י לחודש. העבודה הרגילה שלי כוללת 120-140 שעות נוספות, ומי-נימום שלוש שבתות וחגים לחודש, כולל ערבי חג וערבי שבתות. עם השעות הנורסות, יוצא לי בסביבות 1,300 ל"י ברוטו.

חיי כלב

לבעל משפחה

לש די בית עם משכנתא של 20,000 ל"י, ברמת הנשיא. אני נשוי שנה וחצי. בגלל המישרמות, אני כמעט לא רואה את אשתי. תראה, למשל, מה קורה במשרת שנייה, שמתחילה בשבת:

"לאחר ארוחת צהרים, אני עוזב את הבית. חוזר מלוד באחת בלילה. אשתי כבר ישנה. כשאני מתעורר בבוקר, אשתי כבר בעבודה. מחוץ לבית. בשלוש אחרי הצהרים אני חוזר ללוד. שעה וחצי לאחר מכן, אשתי חוזרת הביתה.

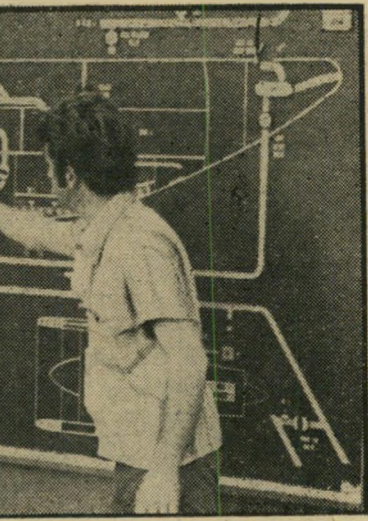
"שבוע לאחר מזה, אני מתחיל לעבוד משמרת לילה. אני יוצא מהבית במוצאי שבת ב-11 בלילה, חוזר הביתה בשמונה בבוקר. אשתי כבר לא בבית. כשהיא חוזר

עמיס אריאלי היה צריך להיות ג'ינג'י. הוא עקשן כמו ג'ינג'י, ובר שעת כעס רתחן כמו ג'ינג'י. אלא שאלהים עשה אותו בלונדי. זה לא פוגע כהוא זה בתכונותיו הג'ינג'יות.

עמיס אריאלי הוא אחד משבעת הגבירי, שאיימו לשתק בשבוע שעבר את המדינה כולה — ושהוכיחו, תוך כך, כי חוק סיכסוכי העבודה החדש, שהועבר בכנסת, מפחיד רק את אלה הפחדים ממנו.

עמיס הוא אחד משבעת חברי ועד עובדי די התחזוקה של אל על, שבשבתם בש-בוע שעבר, הייתה זעזוע-אדמה ראשון ב-שרשרת הזעזועים העתידים לפקוד את הארץ בחודשים הקרובים.

לא שהזעזוע נסתיים. הוא רק שקט לרגע. כפי שהסביר השבוע עמיס בראיון שהעניקו הוא וחבריו לכתב העולם הזה

ייד מיתקן-לימוד של ג'אמכו על שנות לימוד ומאמץ — אין תחמוץ?

מרסל זוהר. שקט לרגע — ויכול להתחדש כל רגע, ובן רגע.

כולם קנויים

ע"י ההנהלה

מה שהכאיב לעמיס יותר מכל, בי מהלך השביתה, היה יחס הציבור אליו ואל חבריו. "אפילו אבא שלי האמין למה שכתבו בעיתונים", מספר עמיס. "אבי עובד בתור מנהל עבודה בחלמיש. הוא בא אלי וצעק עלי: אתם בריונים! הוא הא-שים אותי. אסור לצאת ככה נגד חוקי המדינה! לא רק הוא צעק. גם כל המש-פחה. כמעט ניתקתי את היחסים בגלל זה."

"כיצד נוצר היחס הזה בציבור?" העיתונות ואמצעי-ההתקשרות האחרים סילפו את מודעותנו. אף אחד בציבור לא ידע באמת מה שאנחנו רוצים."

"למה סילפו? מה יש להם נגדנו?" עמיס עונה במילים ברורות: "אל על קנתה את כולם. את כתבי העיתונים, את כתבי הטלוויזיה, אף באמצעות כרטיסי-הטיסה שהיא חילקה, מחלקת, ותחלק, בי חיים. בחינם — כלומר על חשבון הציבור. אבל הנהגים — מקבלים אותם חיים. לא רק בעיתונות היו נגדנו. בהסתדרות אתה

סיפורם - חברי ועד עובדי התחזוקה של „אליעל“:

„אבל לכל התביעות שלנו, ענה לנו אלי בן-ישראל, מנהל המנגנון: „לא!“
„אמרנו לו: יש סה תביעות שסוכמו כבר.“
„רבותי“ ענה, לא גדול!“

שיטות לדפוק

אותנו

ל חברי אדעל, התביעות שלכם מסתכמות בהעלאת שכר של 90%

מושה ארימון
„לא ניסוג“

מהמשכורת הנוכחית שלכם.

עמיקם: „התביעות שלנו הן בגלל ה- תנאים שאנו עובדים בהם. אינני יודע אם יש עוד ציבור עובדים אשר עובד בתנאים כאלה. למשל, ביקשנו מהנהלה: אתם מחייבים אותנו לעבוד חמש שבתות ו- חגים בחודש — לנו לנו תוספת מיוחדת, החל מהשבת השלישית. או דרשנו סוודר לעובדים, כי אנו עובדים רק בחוץ.“

„דרשנו גם שיפסיקו לדפוק אותנו. למשל: במשמרת השנייה אנו עובדים עד שעה 2400. לפי החוק, פועל שעובד שעה תיים 2200. זה נחשב שעות לילה. באה הנהלה ואמרה לנו: אתם עובדים רק עד חמש לסניחצות. כך, אתם לא עובדים שעתיים.“

„או דוגמה אחרת: לפי החוק, משמרת לילה צריכה להיות רק שבע שעות. אנו עובדים משמרת שנייה תשע ורבע שעות. למה שנסכים?“

„ביקשנו גם סיפרות מקצועית, ותבענו

יעקב מאי
„לא ישרו אותנו“

לתקן את התשלום עבור ההבראה. היינו מקבלים דמי-הבראה כמו פקידים. יש לנו סעיף בחוזה, שעל כל 30 לילות מישמרת. מגיע לנו עוד יום הבראה. אבל יש סעיף אחר בחוזה, המגביל את ימי ההבראה שלנו ל-14. דרשנו לבטל את ההגבלה. למה פקיד שיושב במיוזג-אוויר במשרד, יקבל 14 יום, ללא משמרות — ואני, שעובד מישמרות, בגשם ובחמסין אקבל אותם 14 יום?

„ביקשנו גם בגדי עבודה עבור מנקי המטוס מבחוק. ותוספת עבור חומרים מזיקים. הם עובדים בכל מיני חומרים רעילים, כדי לנקות את המטוסים מבחוק. מדובר באנשים שמרוויחים 400 ל"י לחודש! אנשים עם 10 ילדים!“

ספיר דפק אותנו לבקשת המוכ"ל

מ ה שחרגנו אותנו, זה שראש אגף כוח אדם, סאשה דפמן, ענה לנו לכל הדרישות: „אפילו שההסתדרות תגיד

עזי חכם
„לא עולים לבד!“

כן, לא תקבלו שום דבר! שאלנו אותו: ומה עם הדברים שסוכמו בינינו?“
„אז נודע לנו איך דפקו אותנו. דפמן הוציא מהמגירה מכתב של ספיר, אשר הוזמן לפי בקשתו של המוכ"ל, בן-ארי, והראה לנו: אפילו דברים שסוכמו בחוזה קודם, לא יחרגו ממסגרת ה-3%.
„רצנו להסתדרות. האיש הממונה על תיק אדעל בהסתדרות הוא אפרים אידס. אדם מסור מאוד. אבל מסור להנהלה — לא לעובדים. שלחנו מכתב לבן-אהרון, ביי קשנו להיפגש איתו. לא קיבלנו ממנו תשובה.“

„כשראו שאנו ממורמרים מאוד, תעבירו אותנו מאידס לטיפולו של וושיצ'נה. בינתיים הכנסנו מכתב הודעה-מראש על סכסוך-עבודה, לפי דרישת החוק.
„למרות זה, הודענו שאנו מבטלים על השביתה, כשעמדה להתחיל, ביום א' ב' בוקר. למרות שלא ויתרנו על הכרזת סיכ סוך העבודה. שלחנו עוד מכתב אזהרה. באנו כולנו להסתדרות. אמרנו להם: „בואו תפגשו אותנו עם בן-ארי. אנו לא רוצים שביתות. רוצים לסכם את העניין.“
„ביום חמישי הבטיח לנו וושיצ'נה פגישה עם הנהלת אדעל. למחרת, במקום הפגיו ש — קיבלנו הזמנה לבית-הדין האיזורי לעבודה.“

„וושיצ'נה הרים את ידיו: „אני לא יכול להתמודד עם אדעל. אין לי כוח, אמר. כך הכניס לנו את החוק.“
„רק אז, כשראינו שאין לנו ברירה, יצאנו לשביתה.“
„היום, אחרי השביתה, ציבור העובדים בארץ יודע כבר את האמת על החוק החדש לסיכסוך עבודה. השר אלמוגי אמר בטלוויזיה, לפני שהחוק התקבל, שבין

חוזה לחוזה מותר יהיה לשכות. אבל זה שקר. מהעובד נשללה זכות השביתה בחוק החדש. גמרנו.“

לא רוצים יו"ר ולא בגידות

מ דוע אין לכם בוועדה יו"ר, כמו שמקובל בכל שמנות ועדי העובד דים האחרים של אדעל?

עמיקם: „הגענו למסקנה שלא צריכים יו"ר. מהנסיון שלנו בשנים הקודמות גיר לינו, שברגע שעל אדם אחד מוטלת אחי ריות והוא פועל כגוף עליון — הוא היה הולך ומוכר דברים, בלי לשאול את חברי ריו בוועד.“

מסביר איתן רוזנמן במילים ברורות יותר: „כשאדם אחד היה הולך לשוחח עם אנשי הנהלה, הוא היה מוכר אותנו, מבלי שנדע.“

מסכם ראש משמרת עזי חכם, בחור שקט וחייכני, בכלל לא פרצוף של מורד: „כשנכנסנו לוועד, החלטנו: אף אחד לא עולה לבד להנהלה! פעם היה באלעז נהוג שהנהלה קוראת לתבירי הוועד אחד אחד. לא פעם ביקשו אנשי הנהלה ש- נבוא אליהם אחד או שניים. לא הסכמנו.“

עמיקם: „בוא אספר לך על האיומים. בזמן השביתה, אמר לי אחד ממנהלי ה- חברה: „את החשבונות נעשה אחרי המ- בול. אתה לא תישאר תמיד איש ועד. תחשוב על זה.““

„מי אמר לכם את הדברים האלה?“

אהרון צור
„נמשיך להילחם“

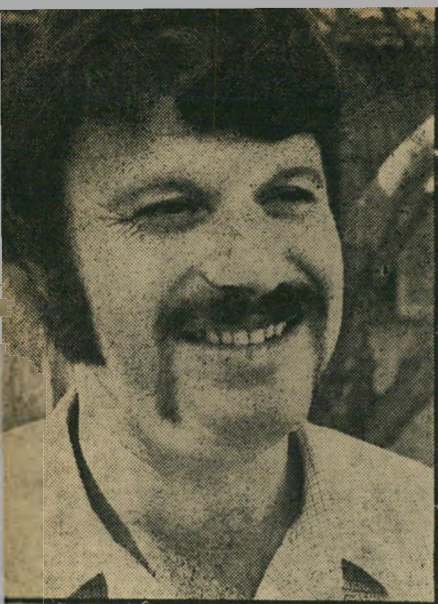
„לא חשוב.“ משיב עזי. „אנחנו עוד צריכים לעבוד עם האיש הזה.“

„פוחדים ממנו?“
„לא פוחדים. פשוט: אדעל לא התפרקה. אנו נצטרך עוד לשבת עם המנהל הזה. רק אמרנו לו שיירגע, וסיפרנו למנכ"ל. הוא הסביר שאיננו רוצה לשמוע יותר איומים כלפי העובדים.“

„העיתונים כתבו שאתם מרוויחים 2000 ל"י לחודש.“

גבר עם ביצים שווה כל לירה

מ שיב איתן רוזנמן, 28, יליד הארץ, נשוי פלוס 2: „אני גר ברחובות. אשתי מורה. המשכורת ברוטו שלי 1400 ל"י ל- חודש. אני בעל הדרגה הכי גבוהה בציי בור שאני מייצג אותה. לאחר שמעריב כתב דברים לא נכונים אלה, לגבי השכר שלנו, באנו לבן-ארי, אמרנו לו: „תמורת המשכורת שמסרת למעריב שאנחנו מר- וויחים, אנו מוכנים לחתום לך על חוזה עבודה לא לשנתיים, אלא לשלוש שנים

איתן רוזנמן
„הפועל מת“

ובלי שום תביעה נוספת. למנכ"ל לא היתה תשובה.“

מי היועץ המשפטי שלהם?

„אחרי שהסתכנו עם אלעז בני- טוחים של חוזה עבודה, כשסיכמנו דבר אחד, והם כתבו דבר אחר, בחרנו לעצמנו עורך-דין. את חוטר-ישי. גבר עם ביצים.“

„זה עולה לכם הרבה?“

„אתה יודע מה? זה שווה כל לירה.“

„התיעצתם אם עורך-הדין שלכם, לפני שהכרתם על השביתה?“

עזי חכם: „כן. הוא התנגד בתוקף. לא לעשות שביתה. זה לא הדרך. הוא אמר, וניתק זמנית את הקשר איתנו. הוא הסביר לנו שהוא לא יצדד בהפרק חוקים. החוק החדש אומר בפרוש, שאסורה שביתה ב- מפעלים ציבוריים חיוניים — כולל תובלה אווירית, ותחבורה ציבורית. וזה אנחנו.“

עזי חכם, 31, עובד באלעז יותר מ- 10 שנים. הגיע לחברה מחיל האוויר, נשוי ואב לשניים. גר בפתח-תקוה: „עבור הדירה שלי“, הוא מספר, „אני עדיין חייב 10 אלפים ל"י. מזה, לאלעז אני חייב, לקופת תגמולים, 500 ל"י, ולחברת עצמה

עמיקם אריאדי
„אדעל“ קנתה את העיתונאים

3000. אשתי עבדה כמורה כל השנים עד שנולד לנו הילד השני. אני מפקח צוות. באופן נורמלי, אני מפקח על שבעה איש. אם אני עובד על ג'מבו, עובדים תחת פיקוחי עשרה איש. בעבודה אחרת, גדיר לה, יכולים להיות תחת פיקוחי אפילו 40 עד 50 איש. אחרי כל השנים האלה ובר- מעמדי, אין לי אפילו עדיין הדירה שלי.

„ואיך אנחנו עובדים? לאדעל יש 12 מטוסים — ומוסך אחד פנוי. למוסך הזה נכנסים במשך כל השנה מטוסים לשיפוץ.“

(המשך בעמוד 23)

רתית וליצור עם עובד. על המסך הקטן הופיעו מתנהלים קולוניאליים, המגנלים את עבודתם של מדוכאים חסרי-אונים וחסרי-זכויות. חלק מהם הצדיק זאת ביבשה כלשהי, אחרים הצטיינו בגילוי-לב ציני ואף שחצני.

עלה על כולם צעיר שאביו, "קנה" לו את המשק, השוכן על אדמת הלאום, הי-מגדיר את עצמו כ"מנהל ומארגן", כש-הפליטים מעזה עושים את עבודתו. לערבים אלה אין אף הזכויות שיש לכוישים ברוזויה ובדרום-אפריקה, המגור-צלים ללא-רחמנות עליידי מתנהלים לב-נים. אין להם זכויות בכלל. הם באים ממחנות-הפליטים של עזה בלי רשיון, אפשר לגרשם בכל רגע. הם מקבלים שכר הנפל בהרבה מן השכר של ליסכתה-הע-בודה. הם חלויים בכל שעה של חייהם בחסדיו של האדון היהודי. אין להם שום זכויות אזרחיות, מכיוון שאינם אזרחים של שום מדינה, אלא רק תושבים-נמל-טים מאיוור של כיבוש צבאי.

מפקחים עליהם ערבים ישראלים, שי-הם אזרחים מסוג ב', שהם עצמם יצאו לפני שנים מעטות מתחת לידי מימשל צבאי מקומי. רק בחלחלה, זוהי התמונה בפרוס

העם

ארץ-ישראל

האובדת

עודני זוכר אותך, אבי, לובש את ה-חולצה הכחולה. / עודני זוכר אותך רץ אל הקן, או אל הצריף, לפעולה. / עו-דני זוכר אותך מדבר על סוציאליזם ועל "האדם באשר הוא אדם", / ו"חופש הי-ביטוי", / זכות הצעקה", ועוד מישפטים יפים שצמחו לידם. / עודני זוכר אותך קורא ל"יצירת חברה חדשה בארץ-יש-ראל", / אשר בה, "יהלך זקוף-קומה הי-אדם העמל".

...הערפל גובר, החשיכה יורדת, / הי-חשיכה יורדת. / היכן את ארץ-ישראל שלי האמיתית, החלוצית, העובדת? / זעקה זו של חיים חפר פורסמה ביום השישי, תחת הכותרת "ארץ ישראל הי-אובדת".

כעבור כמה שעות, בליל שבת, שידרה הטלוויזיה מיסמך מצולם מוזעזע עוד יו-תר, הצוות צילם מושב אופייני בחבל לכיש. הוא התעכב על תופעה, הקיימת

צביקה פיק

הסרט של הצמרת: סרטי ההקלטה של אגפא

טובי הזמרים והמוסיקאים מעדיפים את סרטי ההקלטה הטובים ביותר: סרטי ההקלטה של אגפא.

סרטי ההקלטה של אגפא מבטיחים אמינות גבוהה, נקיון מרעש וחיים ארוכים. הם עשויים מפוליאסטר עמיד והקסטות בקופסאות מתברגות המאפשרות גישה לסרט.

סרטי ההקלטה של אגפא - הסרטים הטובים למוסיקה טובה.

עם אגפא זה מצליח

מרטון גולדמן

כוח חדש

העולם הזה

הסיעה בהסתדרות מודיעה:

החלטנו להשתתף בבחירות להסתדרות הפקידים.

כל חברי התנועה ואוהדיה, החברים בהסתדרות הפקידים מתבקשים לכתוב מיד לת.ד. 136 (פקידים) ולהודיע: כתובת מעודכנת, מקום עבודה, טלפונים, מידת האפשרות להופיע כנציג ברשימה, להשתתף בעבודת ההכנה לבחירות וכו'. הצעות לסעיפים מצע הבחירות, הצעות לפעולה - מתבקשות! חברי התנועה ואוהדיה, הפעילים במקומות עבודה, חברים בוועדי עובדים - מתבקשים לכתוב לת.ד. 136 (הסתדרות) ולפרט פעילותם. אנו זקוקים לאינפורמציה זו לצורך הרחבת הפעולות בהסתדרות.

עובדים חקלאיים יהודים, 1908
"היכן את, ארץ-ישראל שלי, האמיתית..."

השנה ה-25 לעצמאות ישראל. אפשר לחזות רק בחלחלה מה תהיה הי-תמונה ביום-העצמאות ה-35, אם לא יחול שינוי קיצוני במצב.

מיפלגות

יונים לבנות

וכיפות שחורות

המסד"ל סיפקה למדינה שערוריות ר-בות. אך המאורעות החשובים ביותר בה מתנהלים דווקא בשטח. כוהני מערכת ההכנות לבחירות הפני-מיות, המתנהלת עתה, יש לה השלכה חשובה ביותר לגבי עתיד המדינה. כי המדיניות הסיפוחיסטית הנוכחית של ממשלת גולדה מאיר נקבעת ומוסכרת לא פעם עליידי הצורך להתפשר עם הי-גיצים של המסד"ל. אגדה זו עשויה לי-התנפץ תוך כמה חודשים.

40% למיפנה. יחסיה-הכוחות האמי-תיים במסד"ל מתבהרים בהדרגה, והם רחוקים מאוד מן הנראה על פני השטח. במהלך ההידברות בסניפים, ושקילת יח-סיה-הכוחות בכל סניף וגודל הייצוג של כל סניף בוועידה הבאה, ניתן כבר עתה להגיע לאומדנה מדויקת למדי של הרכב הכוחות אחרי הוועידה. העובדה הקובעת היא כי הסיעה "ל-מיפנה", המבוססת על קיבוצי התנועה והליסדרות המתונים בערים, תהווה בוועי-דה כ-40%. ותהיה הכוח המרכזי בי-תנועה.

אין לסיעה מנהיג-יחיד, אם כי ברא- (המשך בעמוד 18)

בדיקה שיגרתית ליום העצמאות

פרטים אישיים. השם: ישראלה עצמאות (לשעבר ישובה עברי). המין: נקבה (עם ביצים). הגיל: 24. תאריך לידה: ה' אייר תש"ח. מקום הלידה: מוויאון תל-אביב. המיקצוע: זונה עצמאית. מצב כלכלי: מתפתחת על חשבון אחרים. מקורות פרנסה: תמיכות, תרומות ונדבות. מצב סוציאלי: מפרת. מישקל: כבד. עם נטייה להתרחבות באגן הים התיכון. גובה: שיצור-קומה בינוני.

ב-19.4.72 הובאה החולה לקליניקה הפרטית שלי, במצב של התמוטטות ערכים כללית, כתוצאה מהזדוניות יתרה, ולאחר בדיקה יסודית הגעתי למסקנה שפרט למחלות, הנגעים וההפרעות המפורטות להלן, מצבה מבחינה פיסית אינו מעורר דאגה (היא חיה וקיימת, חזקה ומתעצמת), אך מבחינה נפשית יש מקום לבדיקה נוספת ולהתייעצות של מומחים.

רשימת המחלות וההפרעות

שאובחנו עד כה:

זעזועי ראש (ממשלה) כרוני.
פאראנוייה. (מטפחת הרגשה כאילו כל העולם נגדה. מאמינה ומבקשת לשכנע אחרים כאילו כולם רודפים אותה ומבקשים להשמדה).
שיגעון גרלות. (שרה כל היום את הפיומן, "אתה בחרתנו מכל העמים").
מצפון סלקטיבי ואפאטיה. (ביחס לשואה המתרגשת על אחרים. ראה יחסה לביאפורה, בנגלה-דש ופליטים ערביים).
תוקפנות (כלפי השכנים).
שתלנות (כלפי הדיירים).
הפתיירות **עורקיה דמוקרטית**. (הממשלה מקבלת ומבצעת החלטות ללא אישור הכנסת, והכנסת נזופת בעם שכבר בה).
נאמנות (בכל הזדמנות).
דכנות (גבוהה-גבוהה).
בדכנות (מבלבלת את הדיירים בדיוברים על שלום).
גרענות (ההתנחלויות כשטי-חיים).
רכבת (לאחרונה אימצה לי עצמה סיסמאות כגון "ריכנו").
או "ריכנו!". שהיו זרות פעם לנפשה).
עששת (סובלת עדיין מהטראומה של מלחמת עששת-ימים).
אלבמות (ריכוז גבוה של אלבומי-מלחמה).
נזענות (לאומית, עדתית ודתית).
זיכרון ציוני (מחלת מין נדירה).
שענות (חוסר נכונות לוותר על שעל אדמה).
ספחת השטחים.
שתוק החזית המצרית.
חוליינפולים (למען המולדת).
זריגות (חריגות סדירות מנוהלי דיכוי וגישול מקובלים).
שהין (חיה באשליה מתמדת כאילו

השחין שורה רק עליה).
נזלת (הון לשווייץ והברחות אחרות).
מורסה (בבורסה).
פגמים אסתטיים (בעיקר בשטח הפי-נאנסי והציבורי).
הטפנות (בפרשיות העבר).
דיוורטוריה (נטישת ערכים חלוציים).
רומאנטיזם (של היו ימים).
שפעת (צריכה).
התרוקנות איטית (של הכנסות מ-תוכנה).
סרטן (היוקרה).
קדחת (ההתעשרות).
שיגעון הרייפה (אחר סטאטוס).
אסכרה (ימי אבל לרוב).
דלקת תוספתן (מתמדת).
אינפלציה (מתמדת).
צידיעה (על רגל שמאל).
פזילה (לימין).
ארמט (התפטר סוף-סוף ממחלת-ילדות זו).
זיהום דרכי הנשימה (ריינג ד' והשתן בים).
נשלת (נסינו לנשל את הבדווים מאד-מותיהם).
חוסר מופר כוונות.
נארקיסזם (מאובת בעצמה עד שיגעון).
הרשימה, כאמור, אינה סופית, מאחר ותחולה נמלטה מהקליניקה במהלך הד-בדיקות, כשהיא מציגה לעיני-כל את מבושה וזעזוקת "מה יש? ואחרים בריאים?" נוסית להסביר לה שבי-מיקרה זה "צרעת רבים אינה חצי נחמה", אך היא סרכה בכל תוקף לחזור לקליניקה, ממליץ לאשפז אותה לפחות עד תום הבדיקות.

איס מפיתחת-רפיה, מדוע אין מחזירים אותם למקומם?
אם היתה חריגה מהנוהל המקובל, מה הוא הנוהל המקובל בענייני גירוש והפקעה?
מדוע לא יפורסמו מסקנות ועדות-החקירה, שמצאה את הקצינים אשמים בחריגה?
מדוע מוטלת צנזורה צבאית על צע-דים מדיניים המבוצעים ברצועה ללא אי-שור הכנסת?
רוצים תשובה, ממשלה! אל תעני לנו. עני לחברי המפלגה שלך, עני לאמנון רובינשטיין, ל"הארץ", ל"דבר", למתי פלד ב"מעריב" — עני בשקט, בחצי קול, בלחש, אבל תגידי משהו לכל הרוחות!
את חייבת תשובה לשאלות האלה, גם אם השואל היה רק אורח אחד. משלם מיסים אחד, שבכספו את מבצעת החלי-טות בלתי-חוקיות. רוצים תשובה, לעזא-זל! יום הדין, יום הבחירות קרב, והי-פעם לא תקני אותנו בהבטחות וחנינו-נים. אנחנו נעמוד מתוך קלקלי, ונמשיך לשאול אותך את כל השאלות שלא ענית עליהן עד הסוף.
עד סוף המר, ממשלה!

ציון שימחה

הרבה יודעות מיסחריות, המתפרסמות בעיתונות, מרגיזות אותי, אבל המודעה המוציאה אותי ממש מהכלים לאחרונה, היא המודעה המטומטמת וחסרת הטעם של חברת "יצהר".
שני מקקים מוטלים על גבם, לאחר שרוססו ב"פגז". מקק אחד שואל "גוס-

סיס, אה?" והשני לוחש: "לפחות עם ריה טוב!" והומור מטופש זה עוד מסתיים בסיסמה "זה נהדר — זה יצהר!"

ביום השואה, בעיתון שהיה מלא זכ-רונות-אימים על חדריי-גזים, היתה למר-דעה הון משמעות מיוחדת.

מיכתב מזעזע

למנהל החשבונות, שלום.
כואב לי. כואב לי מאד. שלחתי את המיכתב הזה לכל מערכות העיתונים, ושום עיתון לא הסכים להדפיסו. ולכן, אין לי ברירה, ואני שולח את המיכתב אליך, ומקווה שאתה תדפיס אותו במדור שלך, כי הכאב שלי גדול יותר מהעל-בון שלך — תאמין לי.

שמי יהורם גאון. אני זמר פופולארי, כמו שאומרים, וודאי שמעתם עלי. ביום-

עצמאות זה, כמו בשאר ימי-העצמאות בעשרים ושמונה ה-שנים האחרונות, נעתרתי ל-

בקשת הקהל והאמרגנים למי-ניהם, והסכמתי להופיע במקום ציבורי, כדי לתת לחג נופך

הגיוני שמגיע לו בגלל החגי-גיות שבעצם יום-העצמאות.

תחמתי חווה עם אמרגן מקר-מי, והסכמתי ששמי יופיע ל-

אחר שמו של אמן מחוץ-ל-ארץ, בשם וילי. ברוב טיפשו-

תי לא שאלתי מי הוא אותו כוכבן בינלאומי, ומה גדולה

היתה תדהמתי כאשר התברר לי שאותו וילי הוא קוף שימפנזה. לא יכולתי לסגת מהחוזה, וכאן התחילו הבעיות:

(א) בנסיעות מחוץ לעיר, וילי הקוף דורש לשבת ליד הנהג, מקום שהוא בדרך כלל שמור לי.

(ב) בהופעה ב"היכל התרבות" הוא קיבל את החדר של וזבין מהטה, מלבי-שה ועוזר שהגיש לו בהפסקה כל הזמן בוטנים מצופים, שקדים ובננות מקול-

פות. ואילו אני נאלצתי לחלק את חדרי-האיפור עם אריק איינשטיין וכאלה, ולי לא נתנו אפילו ואפלה. בעד התה

ששתיתי במיוזון של האמנים שילמתי בצ'ק. אבל זה עוד לא הכי גרוע.

(ג) בהופעה שלנו באיצטדיון של עפולה הופעתי מיד אחרי וילי, והקהל לא נתן לי לשיר את "כל הכבוד" מתוך "קאזאבלן", עד שהורדתי את החולצה.

במהופעה שלנו באיצטדיון של עפולה הופעתי מיד אחרי וילי, והקהל לא נתן לי לשיר את "כל הכבוד" מתוך "קאזאבלן", עד שהורדתי את החולצה.

במהופעה שלנו באיצטדיון של עפולה הופעתי מיד אחרי וילי, והקהל לא נתן לי לשיר את "כל הכבוד" מתוך "קאזאבלן", עד שהורדתי את החולצה.

במהופעה שלנו באיצטדיון של עפולה הופעתי מיד אחרי וילי, והקהל לא נתן לי לשיר את "כל הכבוד" מתוך "קאזאבלן", עד שהורדתי את החולצה.

במהופעה שלנו באיצטדיון של עפולה הופעתי מיד אחרי וילי, והקהל לא נתן לי לשיר את "כל הכבוד" מתוך "קאזאבלן", עד שהורדתי את החולצה.

במהופעה שלנו באיצטדיון של עפולה הופעתי מיד אחרי וילי, והקהל לא נתן לי לשיר את "כל הכבוד" מתוך "קאזאבלן", עד שהורדתי את החולצה.

במהופעה שלנו באיצטדיון של עפולה הופעתי מיד אחרי וילי, והקהל לא נתן לי לשיר את "כל הכבוד" מתוך "קאזאבלן", עד שהורדתי את החולצה.

במהופעה שלנו באיצטדיון של עפולה הופעתי מיד אחרי וילי, והקהל לא נתן לי לשיר את "כל הכבוד" מתוך "קאזאבלן", עד שהורדתי את החולצה.

במהופעה שלנו באיצטדיון של עפולה הופעתי מיד אחרי וילי, והקהל לא נתן לי לשיר את "כל הכבוד" מתוך "קאזאבלן", עד שהורדתי את החולצה.

במהופעה שלנו באיצטדיון של עפולה הופעתי מיד אחרי וילי, והקהל לא נתן לי לשיר את "כל הכבוד" מתוך "קאזאבלן", עד שהורדתי את החולצה.

במהופעה שלנו באיצטדיון של עפולה הופעתי מיד אחרי וילי, והקהל לא נתן לי לשיר את "כל הכבוד" מתוך "קאזאבלן", עד שהורדתי את החולצה.

במהופעה שלנו באיצטדיון של עפולה הופעתי מיד אחרי וילי, והקהל לא נתן לי לשיר את "כל הכבוד" מתוך "קאזאבלן", עד שהורדתי את החולצה.

ביום ההתאבדות צעק לעבר השופט:

"לא תראה אותי יותר חי!"

(המשך מעמוד 16)
שה (וממילא גם בראש רשימת המועמדים) דים של המפלגה לכנסת הבאה) עומד השר יוסף בורג. ההשפעה בסיעה מתחלקת בין כמה וכמה עסקנים. היא מתורגמת בענייניו, ובעלת ציביון יוני מובי גם מיכאל חוני, שנגרר אחרי הצעיר רים וססה לאחרונה בכיוון ניצני, יצטרך לקבל את מרות הסיעה.
השר רפאל. כשהיא תופסת עמדתה מפתח זו, תוכל הסיעה לחפש לעצמה שותפים להרכבת ההנהלה החדשה.
אם תרצה, תוכל לבחור בסיעות-מי-עוט מקומיות ועדתיות קטנות, להשאיר באופוזיציה גם את הצעירים, וגם את יצחק רפאל. במיקרה זה ישלטו היונים במפלגה שילטון מוחלט, וכל השרים יהיו דתיים בממשלה הבאה יהיו יונים.
אך יתכן כי למיפנה תסתדר עם יצחק רפאל, שיחלוש על כ-25% של הצעירים בועידה, בגלל כוחו בסניפים מסוימים (ירושלים, בני-ברק, וכו'). במיקרה זה יהיה גם רפאל שר בממשלה הבאה. רפאל, למרות גאומי האומניס לעת מצוא, שייך ביסודו למחנה היונים, ויחזיק זור להיות כזה בשותפות עם אנשי לימינה.
ירידת סמי וסוסו. "הצעירים" בי הנהגת זבולון ("סמי") המר ויהודה ("סו") בן-מאיר, המספקים כיום את עיקר ההמולה במפלגה ובקואליציה, יירדו בי וועידה למישקלם האמיתי, שהוא בסביבות 12%. בגלל עמדתם הקיצונית, לא יוכלו להסתדר בנקל בקואליציה שתשר לוט במפלגה, ויישארו באופוזיציה. בי כנסת הבאה לא יהיה להם יותר מח"כ אחד.
במצב כזה, תוכל המפלגה לחזור לעמדתו המסורתית של משה שפירא המנות, שהיה תמיד אבן-הפינה של מחנה היונים בממשלה.

עיתונות

דברים מוזרים

בית, "דבר"

השם לויה רוקח ידוע לציבור הרחב בעיקר בגלל הידיעות המפורסמות מדי פעם ברדיו, המתחילות במלים "כתבת שידורי ישראל ברומא, לויה רוקח, מר סרת ש..."
אילו היתה מופיעה בטלוויזיה, היו הר מאוינים נוכחים לדעת כי מאחורי השם הבלתי-שיגרתי עומדת אישה יפהפיה, בראשית שנות ה-30' שלה, תמירה ובעלת חזות איטלקית מובהקת. אולם לויה רוקח היא צברית, בתו של מנהיג הציונים הכלליים המנוח, ישראל רוקח, מי שהיה ראש עיריית תל-אביב ושרהפנים.
לפני תריסר שנים עברה לויה לרומא, נישאה לסופר-עיתונאי בשם פיטטורו בריטיטה, הפכה כתבת סט"א, שידורי ישראל ודבר.
עליה למחוק עכשיו תואר אחת מרשימה זו. היא פוטרה על-ידי דבר.
ישראלי וזמיר. כשקיבלה לויה רוקח את מיכתב-הפטריון, לא האמינה למתא עיניה. חתם עליו מזכיר המער רכת, אליהו אגרס. מקובל שעל מיכתב כזה יחתום העורך. אולם עורכת דבר, חנה זמר, התביישה, כנראה, לחתום על מיסמך זה.
ולא במיקרה. כי בסיגנון מגומגם הודיע אגרס במיכתב ש"הקשיים הכספיים, שבהם נתון דבר, מחייבים אותנו לעשות מאמצים גדולים להקטין את ההוצאות... אנו מתכוונים לצמצם את מיספר הכתבים שלנו בבירות העולם..."
התירוצ היה כה שקוף, שרוקח לא יכל לה להבליג. במיכתב חוצצ-להבות הודיעה הכתבת הסופרת לזמיר: "אני מאמינה כלל כי המניע לפיטורי הוא כספי... מר טב היה למצוא מידה מינימלית של יור שר ואומץ-לב ולפרט את הסיבות הא-מיתיות שכן... פוליטיות מובהקות."
אדמיראל פאשיסטי. לא היה קשה לגחש מה הן סיבות אלה. כי בתו של העסקן הציוני-הימני היא אנטי-פאשיסטית נלהבת, והיא קרובה לדיעות השמאליות המקובלות כיום על מרבית האיג'טליגנציה האיטלקית.
מסתבר כי בעיתון ההסתדרות אין עוד (המשך מעמוד 23)

ושוב: נער בן 17 התאבד בתא המעצר

לא תראו אותי יותר חי!"
קריאתו הפתאומית של הנאשם לא עשתה רושם על איש. הנוכחים באולם בית-המשפט היו כולם אנשי-חוק ותיקים ומשפטים, וידעו שאין להתרשם מהכרזות בומבסטיות של עבריינים. הפעם, במיקרה, היתה להם טעות קטנה, מצערת. טעות היכולה לקרות לכל בעל-מקצוע, כמובן. הפעם, במיקרה, התכוון הנאשם למה שאמר. שש שעות אחרי שהוחזר לכלא, בפקודת השופט אלישע שיינבוים, התאבד הנאשם בתלייה בתא. הדבר הפתיע את כל אלה שהיו נוכחים בשעת מישפטו. אמנם, הנאשם חוזר והתחנן, במהלך המישפט, שלא להחזירו לכלא. מאחר שהעצירים המבוגרים מבצעים בו ללא הרף מעשי-סדום, הסביר כי מיטב יכולתו שלא יוכל להמשיך לעמוד בכך. אולם זוהי הרי טענה מקובלת על עצירים צעירים — ולמרות זאת הם אינם מתאבדים. אף פעם לא. או כימעט אף פעם לא. מי יכול היה לשער שהפעם יתאבד הנאשם?
מצער. ממש מצער. פשוט חבל. למרות שלא היתה זאת, כמובן, אשמתו של איש. כמובן.

רחמים קארדי היה בן 17. כאשר התאבד, ביום השני, בבית-המעצר המישטרי באבוכיביר.
ערב יום-העצמאות ה-24, העניק פתי

האב דויד, אביו הזקן ולמודי-הסבל של רחמים. למעלה: תמונה של ילד קיברו. חסר המצינה של רחמים.

האם אמו של רחמים, שנהרגה לנגד עיניו בתאונת דרכים — מייד לאחר חגיגת ברי-המצווה שלו.

נת יום-הולדת למדינתנו: יריקה בפרצוף.
אלא ששעוריות מותו של רחמים אי-
נה קטנה משעוריות חייו. היה זה רק
הולם שהמדינה, שגרמה לו לחיות כמו
שחי, תגרום לו גם למות כמו שמת.

אסון ביום חג

את פערות הגדולה עשה רחמים קארר
די לא ביום שהתאבד, אלא ביום שגור
לו. הוא נולד ברגל שמאל, גדל על רגל
שמאל. צעיר נורמלי, יליד ישראל הי
שבעה, אינו מתאבד בתלייה בגיל 17.
בגיל זה, העולם כולו לפניו. יש צורך
במנה גדולה במיוחד של לחצים, כדי
לכבות את רצון-החיים בגיל 17.

את רחמים ליוו הלחצים לאורך כל חייו.
דרך. אולם נקודת-השיא היתה כאשר נד-
רסה אמו לנגד עיניו, כשהיה בן 13.
האם, שרה, באה לבקר את רחמים ב-
מעון עין-זרור לעבריינים צעירים, בו חסה
אז. בתום הביקור הורשה לצאת ללוח
אחיה. האם ובנה היו במצב-רוח מצויין.
זה עתה נסתיימה מסכת הבר-מיצוה הי
משותפת, שערך המוסד לאותם חניכים
שהגיעו למיצוה — ורחמים ביניהם. אח-
רי המסיבה שמעה האם חוות-ידע חיו-
נית על רחמים מפי מדריכיו. עליוזים,
חצו האם והבן את הכביש בדרכם לתחנת
האוטובוסים, כאשר מכונית פרטית לגי-
חה במהירות, דרסה את האם למות לנגד
עיניו של הילד, שזה עתה חגג את בר-
המיצוה שלו.

רחמים לא התגבר מעולם על המש-
בר. האם האהובה, שמתה בגיל 34,
היתה האישה ששפעת-החום היחידה ב-
חייו. היא היתה גם המשענת היחידה שלו.
עם מותה, חל שינוי ניכר בהתנהגותו.
מדריכי המוסד הבחינו בבירור כיצד התי-
קדמותו נעצרה. לוא היה בן משפחה
עשירים, ייתכן שטיפול רפואי מתאים
היה מחזיר אותו לתלם. אולם כך, נשבר.

חי ברחוב

רחמים היה אחד מחמשת ילדיה של
משפחה יוצאת טריפולי, תושבת קריית
מלאכי, שלמרות שנותיה הרבות בארץ
נותרה בשפל כלכלי חמור. האב, דוד, עובד
עובד עד היום כעגלון. כדרכו שלו, אב
האב את משפחתו, היה מסור לילדיו, מה
שלא הפריע לו לחבוט בהם כהלכה, כא-
שר מצא לנכון.

רחמים היה נער רגיש במיוחד, לא
הבין שלצד המכות קיימת אהבה. מכר
תיו לאביו בהריחוהו לא פעם מהבית.
מחול לבית, התחבר רחמים הקטן לי
חברה הלא-נכונה, הפך לעבריינין צעיר.
בגיל עשר, נידון בסעם הראשונה — על
11 תיקים בבתי-אחת. הוא נידון לארבע
שנות חסות במעון לעבריינים צעירים.
במעון, נראה היה שהוא מוצא את
מקומו בחברה, מתקדם ולומד. עד האסון
עם אמו.

לאחר זמן, התחתן אביו של רחמים
שנית, עם בת מושב סמוך לקריית מלא-
כי. האשה השנייה, רוזה, ורחמים, פיתחו
אנטיסטיה אחד לשני. כאשר חזר מה-
מוסד, לא חזר רחמים הביתה. הוא החל
משוטט ברחבי הארץ, גונב כדי לאכול.
כך, צבר עשרות רבות של תיקים. כולם
— על פשע אחד: פריצה או גניבה, כדי
לאכול.

שנה ללא פשע

תקופה מסוימת, נראה היה שרח-
מים חזר לדרך המלך, הצעיר הצ-
נום והרוח, שנראה תמיד, בגלל תת-ה-
תוונה של כל חייו, כצעיר מגילו האמיתי
תי בשנתיים-שלוש, התקבל לעבודה כחי-
ניך באחד ממחנות צה"ל שליד אשקלון.
שנה תמימה עבד שם, ביצע את עבודתו
לשביעות-רצונם של הממונים. במשך כל
אותה שנה, לא ביצע שום עבירה — ה-
שנה היחידה בחייו. מאז גיל עשר, שלא
עבר עבירה.

אלא שהשנה נסתיימה, ורחמים פוטר,
כדי שלא יזכה בקביעות. ביאושו, חזר
אל הפשע.

היה זה פשע — מצד המדינה, שזנחה
אותו בשעה זו. שכן לצניגי משרד הסעד,
שטיפלו בו, היה רחמים בבחינת קלף-
גלוי. הוא אמנם לא היה אף פעם אצל
פסיכולוג, בשראלי של שנות השבעים,
בסביבות הפיתוח, אין שרות כזה חנים

אין כסף, אך במקום לבקר אצל פסי-
כולוגים, ביקר רחמים הרבה אצל קציני-
מיבחן — בסקורת בתי-המישפט. במק-
רים מסוימים, אף נשלח לבדיקות בבית-
החולים לחולי-נפש בבתיים.
כל הבדיקות היו תמימות-דעים בנקודה
אחת — סתרה את הדמות שניסו לצייר
התובעים המיסטרתיים בבתי-המישפט:
רחמים לא היה נער מסגר. הוא לא היה
אומנם בעל אינטליגנציה גבוהה — אך
היה אחראי למעשיו.

כל הדו"חות, ללא יוצא מהכלל, ציינו
שרחמים איננו חולה — אלא רק עובב
מבחינה נפשית, חינוכית וסוציאלית. פסי-
כיאטור שבדק אותו קבע: "רחמים זקוק
לחינוך מחדש, ולא ניתן לטיפול בלי
מסגרת".

נראה שרחמים ידע והבין את מצבו.
אולי אפילו רצה לצאת מהבון — אך
לא האמין שניתן באמת לספל בו. תיעד
עלי-כך חוות-ידע רפואית לגביו: "הוא
משתדל להתנהג לפי מוסכמות החברה,
אך איננו מאמין שניתן לעזור לו. עונה
על שאלות ללא רצון ובאדישות. האני-
שליגנציה שלו ממוצעת." ועוד חוות-
ידע: "עזיבות חינוכית, חברתית, ורג-
שית. איננו חולה-נפש. יודע להבדיל בין

לגורל יש חוש-יעותי משלו. שבע
שנים לא נפגשו רחמים קארר ושמואל
אמיד. וכאשר נפגשו, ביום חשני שעבר
— היה זה ביום מותו של רחמים.

לפני שבע שנים, היה שמואל אמיד
מדריכו החינוכי של רחמים במעון
החסות של משרד-הסעד, שם שהה רח-
מים. ביום השני האחרון, היו גם שמו-
אל וגם רחמים נאשמים, כל אחד בתיק
אחר, בפני אותו שופט.

כך, העניק הגורל לרחמים לפחות חסד
אחרון: עדות נאמנה על שעותיו האחר-
ונות, על תחינתו האחרונה להצלת
חייו.
זהו סיפורו של שמואל אמיד:
פני כשבוע שנים היה רחמים קארר
די חניך במעון-חסות של משרד-
הסעד, בו שימשתי מדריך חינוכי. לימים,
נפרדו דרכינו, ולא ראיתי שנים רבות.
ביום מותו, 9.4.72, נפגשנו שוב.
הנסיבות היו מיוחדות במינן: החניך
והמדריך ישבו שניהם באולמו של השור-
פט שיינובים, קרובים זה לזה על ספסל
הנאשמים, מצפים לגור-דין.

רחמים עמד לדין על התפרצויות. אני,
מדריכו לשעבר, הסתבכתי בעבירות על
רקע כספי — ציקים ללא כיסוי.
רחמים לא זכר את פני. הוא היה
עצבני ונרגז, כאשר דרש התובע
מבית-המישפט לגזור עליו עונש כבד
של מאסר ממושך.
בשפה עילגת וברמת טיעון אינפנטסי-
לית, ניסה רחמים להסביר לשופט שהוא
סובל בבית המעצר (שם היה עצור עד
למישפט), וכי האסירים מנצלים אותו מי-
בחינה מינית, ומבצעים בו מעשי סדום
בכוון הזרוע.

הקשכתי לדבריו. כמוני עשה גם ה-
שופט.

טוב לרע.
כל זה היה ידוע לקציני המיבחן ול-
פקידי-הסעד שטיפלו ברחמים. כיצד זה
לא סידרו אותו בעבודה מחדש? כיצד
לא טרחו להשיג טיפול רפואי הולם ל-
נער, שנראה בו במפורש שהוא מנסה
עדיין, בשארית כוחו, שלא להידרדר ל-
גמרי? מנסה בשארית כוחותיו הדלים
לחזור ולהיחלץ מתוך הבון שלתוכו
גרוהו נסיבות חיצוניות, שלא בשליטתו?

מעשי סדום

אזות אקדמיות, כיום, רחמים
הנונה, נותר לחלום לבדו.

אלא שלבדו, לא נותר בו הכוח ללחום
יותר. וכך, הגיע ביום השני האחרון ל-
בית-המישפט, כנאשם בתיק פלילי 560/71.
היה זה תיק שיגרתי. הוא לא עסק בגני-
בת מיליונים, במעילות בבנקים, בשוד
כספי האומה או קרקעותיה. בתיק זה,
הואשם רחמים, יחד עם שלושה צעירים
אחרים, בהתפרצות לחנות ההלבשה של
אחד מיכאל נשר בנתניה, לחנות צעצור
עים בסמוך, ולבית-ספר. בחנות הצעצור
עים, גנב רחמים אולר, בבית-הספר, גני-
בו הארבעה שלושה זוגות מספרים. כן
גנבו ברונט לכיסוי משאית. רחמים הודה
בחלק מכתב-האישום, הכחיש חלק אחר.
הוא זוכה מגניבת המספרים.

קרנן רחמים קארר

סיפורו של ידיד על היום האחרון

רחמים סיים את דבריו כשקולו נחנק
מדמעות. הוא ביקש את רחמיו של ה-
שופט, שלא יחזיר אותו לבית המעצר
באביר-כביר.
התובע הגיש את גליון הרשעותיו הי-
קדמות של רחמים. לשופט לא נותרה
ברירה, אלא להפעיל נגדו את עונשי על
תנאי שהיו תלויים בגדו. הוא פסק לרח-
מים 15 חודשי מאסר.
אני בטוח שאילו היה לרחמים סניגור,
ביום מותו — היו פני הדברים שונים.
רחמים לא היה מוצא את מותו על חל
התלייה, שהכין במרדיו בתא-המעצר.
הסניגור היה דורש שבית-המישפט יב-
קש דו"ח קצין מיבחן ובדיקת הסתכלות.
אני בטוח שתוצאת הדו"ח והבדיקות
היו משנות את פני הדברים לחלוטין!

רחמים עזב את אולם בית-המיש-
פט, ומיד לאחריו הגיע חור-
כמה מצחק. במקרה שלי, כאשר בתיק
האישי, המונה לפני השופט והתובע,
מצויין בפירוש שאני בעל השכלה גבוהה
במדעי החינוך — במקרה שלי, הסכים
השופט, בתמיכת התביעה, לקבל דו"ח-
קצין מיבחן.
דחיתי את ההצעה. טענתי שאוכל לה-
גן על עצמי, ולהסביר את השתלשלות
הדברים ללא עזרת סניגור או קצין מי-
בחן.

הנער בן ה-17 והצי, שנראה כבן 15,
הופיע ללא עורך-דין. למשפחתו לא היה
די כסף לאוכל, לא רק לעורכי-דין עבור
הבן הסורר. לרחמים לא היה מעולם עור-
ר-דין. באף אחד מ-130 התיקים שבהם
הואשם בחייו.

רחמים עצמו לא היה מעוניין במיוחד
בפירטי-האישום נגדו. עניינו היחיד היה:
לא להיות מוחזר לאביר-כביר, שם, כפי
שהסביר לבית-המישפט בלשון מאוד לא-
מישפטית, ביצע בו העצירים המבוגרים
מעשי-סדום. הנער הרגיש, שנפגע כל-
כך הרבה בחייו, זעק עתה, באותו בוקר
בבית-המישפט, על חייו. ביקש להצילו
מההתעללות האחרונה בידי חיות-אדם,
שהטיל הגורל בחיקו.

הוא עמד באותו בוקר בפני שני שופ-
טים.
השופט הראשון ששמע את דברי תחי-
נתו היה אלישע שיינובים. הוא שמע גם
את דבריו של התובע, שקל את דבריו
שני הצדדים, והחליט: 15 חודשי מאסר.
השופט השני של רחמים, אותו בוקר,
היה חיים דבורין, בתיק שני זה לא גור
השופט על הצעיר מאסר, אלא החליט
לדחות את גור-דינו.
אלא שרחמים קארר, זה כבר לא הור
עיל. כעבור שש שעות, הפך גור-דין של
15 חודשי מאסר לגור-דין מוות.

עשה לא טוב?

לרחמים היה זה הסוף, למשפחתו.
היה זה רק התחלת הסיוט.
בתחילה, כאשר נודע להם על מותו של
הנער, ואחר, כאשר נתקלו בנסיבות הי-
טישות וההסוואה.
סיפר השבע דוד, אביו של רח-
מים, לכתב "העולם הזה" אריק
דביא:
את רחמים לא ראיתי כבר אולי שלר-

אך מדוע לא נשמעה הצעה כזאת מפי
התביעה כלפי הנאשם שנשפט לפני?
נשפטתי לקנס ומאסר על-תנאי, ויצא-
תי את האולם.
התעכבתי בבניין הגדול של היכל-ה-
מישפט, ובאקראי כנסתי לאולמו של
השופט חיים דבורין.
הופנתי לראות שוב את רחמים —
יושב שוב על ספסל הנאשמים.
הסתבר שהיה עליו לתת את הדין על

סיפורו של ידיד על היום האחרון

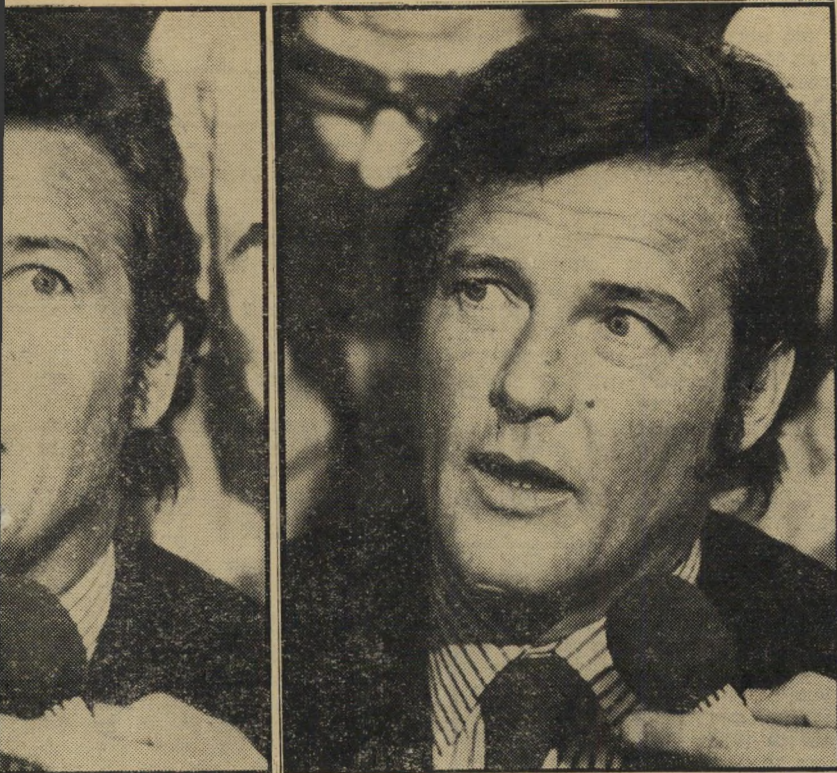
עבירות נוספות.
הפעם בפני שופט אחר.
הפעם, יושבתי אני בספסלי הקהל. עקבי
תי אחר רחמים.
הוא ישב כשהוא מנותק לחלוטין מה-
סובב אותו, ממלמל מדי פעם דברי איום
כלפי התובע והשופט, או מנבל את פיו
בקללות גסות.

בבמישפט זה עשה התובע את
עבודתו בשקדנות. הוא הזכיר את כל
הרשעותיו הקודמות של רחמים, וביקש
מבית המישפט להטיל עליו עונש מאסר
ממושך.
אך בניגוד לשופט הקודם, היסס השור-
פט דבורין, דחה את החלטתו למועד
מאוחר יותר.

עד כמה היה רחמים מנותק מהנעשה
סביבו, תיעד העובדה שהוא כלל לא הבין
את החלטתו של השופט.
לפני שהשופט דבורין נתן את החלטתו
לדחות את מתן גור-דינו, הוא פנה לרח-
מים, שאל אותו אם יש לו מה להגיד.
רחמים השמע סידרה של קללות, סירב
לענות לשאלתו של השופט.
כאשר הסתיים המישפט, התפרץ לפתע
רחמים בקול צרחני: "לא תיראו אותי
יותר חי!"
הוא הוצא מהאולם, והחזר לאביר-כביר.
כעבור שש שעות, התאבד בתלייה.

שה חודשים. חיפשתי איפה הוא, אמרו
לי יושב במיטרה. יושב, יושב, מה אני
יכול לעשות. בטה עשה לא טוב. חזרתי
הביתה. אם המיטרה אומרת שהוא יור-
שב, די. אין מה לעשות.
פתאום יום אחד בא לכאן שוטר. אמר
לי: הילד התאבד. מה זה התאבד? איך
התאבד? לא אמרו לי שום דבר.
נסענו מיד עם האוטו של אחי אליהו
למיטרה ביפו. קיבל אותנו קצין. הוא
אמר: הנה באה משפחת הנפטר. או
ידעתי מאה אחון שהילד מת.
אמרתי: אדון קצין, אני רוצה לדעת
מה קרה לילד שלי. בהתחלה הקצין, לא
רצה לדבר. אחר כך אמר שבשעה ארבע
(המשך בעמוד 27)

מגדולי השרים ועד אחרוני הסבלים

מלאך

קצינים ודיילות, סבלים וחתיכות - כולם

אחד מאנשי המלון מיהר לנתק את שיפורה ממלאך סילק אותה מהשטח, תוך שזעקת הניצחון של מבקיעה שחקים.

שהגיעה במיוחד מביתה ביד-אליהו ל- מטרת האמבוס - אל המחסום, זינקה אל האל - כלומר, אל מלאכו - והציגה ללחיו נשיקה מצלצלת.

היא ביצעה את הפריצה והנשיקה בספיד כזה, שאפילו הצלמים הדורכים לא הצליחו ללחוץ על ההדק. "רוג'ר", הודעקה בקול גדול לוואיה, אשתו של המלאך. רוג'ר הגיב בחינך-ללא-אומר.

האיש הקדוש

זכותה שד שיפורה ניתן לומר, שהיא בת זוהו הגיל בו מסתערות בנות טיפשעשרה על אל

שרתון התליאכביני. המלאך התקדם ב- מהירות. בצעדו הגמיש המפורסם, מכיוון המכונית, שהביאה אותו אל פתח המלון, אל עבר סוללת המעליות. הוא היה מוקף שוטרים ומגינים, שחצצו בינו לבין קהל המעריצים שקיפצו נרגש בעקבותיו.

לפתע, פרצה שיפורה בת ה-14 -

ב- ישקתי אותו! נישקתי אותו! זעקותיה של שיפורה לא יכלו לה- יות היסטוריות יותר, לוא נישקה מלאך אמיתי משמיים. הישגת הממשי, היה מרשים לא פחות: היא היתה הנערה הראשונה בישראל שהצליחה לנשק את המלאך, בביקורו השבוע בישראל. המאורע ההיסטורי התרחש בלובי של

מוקף שוטרים ומלווים, מצליח המלאך להי- מלט במכונית מהסערות מעריציו בנמל- התעופה לוד. גם במציאות, כמו בסרטיו, אין המלאך מאבד, בשעות מצוקה, את חיכו המפורסם. למעלה: בחיים, ניכרים סימני החיים הטובים של המלאך-בשראדם בכרסו המלאה, הפוגמת משחו בגיורתו האתלטית. לידו: אשת יחסי הציבור מירי זכרוני.

הבריחה הגדולה

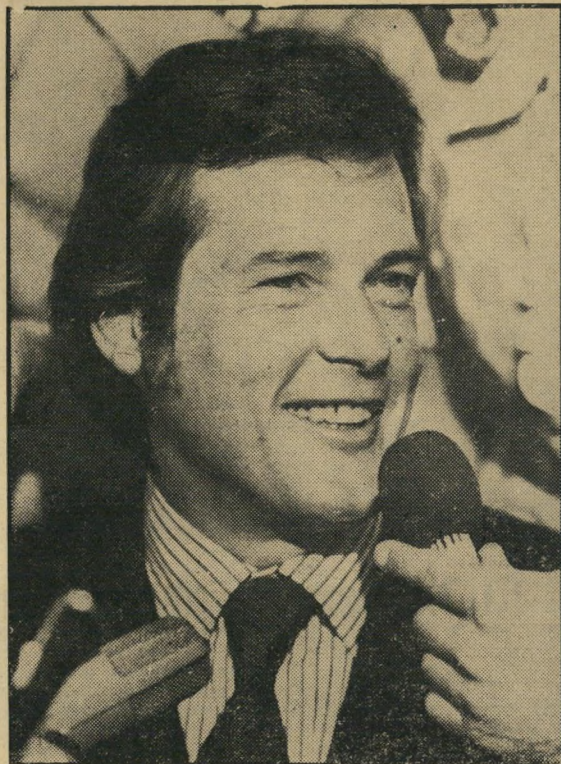
שמעון טמבל

בין חסידיו בארץ, מוכר סיימון טמפלר, במסגרת מסע העיבור של כל שם מפורסם, כשמעון טמבל. כאשר חבש כובע טמבל, הסכימו כל רואיו שהילת המלאך מתאימה לו הרבה יותר.

סיימון הגיבור

המלאך, בתיישחיו רטובים מזיעה לאחר העלייה למצדה, מפגין, בהומור הנעים האופייני לו, כי כוחו עוד במותניו. גבורה גדולה עו יותר הוכיח סיימון הגיבור נוכח הסתערות ההמונים.

בשר ודם

שיער

השחקן בתסרוקת פרועה, המגלה מיפוצים מדאיר גים. היתה זו אחת ההזדמנויות הנדירות שהמלאך המחליק את תסרוקתו ללא הרף, בתנועה אוטומטית, נתפס פרוע. ל- מטה: אשתו של המלאך, לואיזה.

אחוזו בטידוף הכללי

לים בכל רחבי העולם. קשה קצת יותר להבין מה תקף את שאר עם ישראל — מבכירי שרי הממשלה, עבור בקצינים ופקידים בכירים, וכלה בסתם עמך. אני שים רציניים, הנראים נורמליים וסולי-דיים בשאר ימות השנה — נתקפו חיל ורעדה, עשו שמיניות באוויר כדי להגיע לטווח ראייה ושמיעה, שלא לדבר כבר על נגיעה — אל האיש הקדוש.

ההיסטוריה, בנמל לוד, מושלמת. אלפי מעריצים, בני שבע עד שבעים, חיכו בלהט קדוש. באחת ושלושים, נודע כי המלאך יגיע רק בשבע בערב. רק בודדים נשאו את המערכה. הרוב המכריע נשארו לחכות, ערב שבת או לא ערב שבת.

מוכנה

לעשות הכל

וזה לי לראות אותו ולמות. הת' וודתה פנינה כהן, בת ה-15. אני אוהבת אותו. אני מעריצה אותו, הכריזה מרי צרפתי, כבר בת 23. אני מוכנה לעשות בשבילו הכל. רק שיגיד מה, גנחה דליה חולי, בת ה-17. גם אני, הצטרפה חברתה, נחמה גורון. וגם אני, התייצב בה אורה לוי. גם היא, כנחמה ודליה, בת 17.

שלושה חיילים גילו כי הסתלקו מהבסיס — ויואשמו כנפיקדים כשיחזרו — כדי לראות את המלאך. אהרן שמואל, מסגר בן מקורות, הצביע על שלושת צאצאיו בני

שני כוכבים

יורם רונן ורוג'ר מור,

שני כוכבי הטלוויזיה. ליד המלאך הזקוף והאלגנטי, נראה הכוכב הישראלי מרושל.

(המשך מעמוד 21)

ההיסטוריה הלאומית תחלה עוד לפני הגיעו לארץ של רוג'ר מור, שחקן הסרטים שלא הלך לו כל כך בהוליווד, עד שזכה בתהילת-עולמים בתפקיד סיימון טמפלר, הלא הוא המלאך המפורסם של סידרת סיפוריו, בשם זה, של לסלי צ'רטרס. מרגע שנודע על הופעתו ה- מתוכננת בישראל, נפתחה כל שיחה, כל מישוש, בלא הבדל מעמד, גיל, צבע וגזע, בשאלה: יש לך כבר כרטיסים למלאך? בתחילת השבוע שעבר, כאשר פרצה השביתה בארבע, השתתרה בעם הנה עצבנות בממדים שלא נפלו מאלה של ימי ההתמנה המפורסמת לפני ארבע שנים. במשרדי האמרגנים שהביאו את המלאך לא רק נחשמו כל הקווים בהסדרת הערות טלפונית בלתי פוסקת: "המלאך יבוא בזמן? השביתה בארבע לא פוגעת בהופעתו של המלאך?" המלאך.

סיימון הגדול אמור היה להגיע לארץ ביום השישי האחרון בשתיים אחרי-הצהריים. באחת, חיתה כבר סצינת

אשור נכד

מקיף את המלאך, בדרכו ממקום מושבו בהיכל הספורט, בשורה 5, לעבר הבמה, כאשר הגיע תורו להופיע. לפני המלאך, עלו על הבמה שורה ארוכה של אמנים מבוקשים — בועז שרעבי, שלישיית אדלר, אבי בהט, עדנה לב, צמד הפרברים, אילון ואילנית, ששי קשת, לחקת מחול, איה, שום דבר. הקהל ביקש רק את המלאך. גם ליום העצמאות — שלכבודו כביכול נערך המופע — לא היה זכר בסידורי האולם והבמה.

כה יבקע המלאך. בפנים, היה הכל מלא. שבעת אלפים ישראלים שילמו בין עשר לעשרים ל"י לכרטיס, כדי לראות את נושא הערצתם עין בעין. לאחר כל החור דשים הארוכים שבילו עימו בחדר האור-חיים שלהם, לא יכלו עתה להתאפק מלראות אותו בשלושה מימדים ובגודל טבעי. איש לא התעניין מה תהיה התוכנית, במה יופיע המלאך. רבים מרוכזים הכרטיסים לא ידעו אפילו את שמו האמיתי של האליל. כל מה שהם רצו, זה לראותו, חי וקיים, נושם אוויר ומהלך על הקרקע כמו אחד האדם.

צהלת

הרבבות

אם לשפוט לפי תגובתם — הם קיבלו את התמורה המלאה לכסף. כאשר עלה המלאך אל הבמה, והכריז לתוך המיקרופונים, בעברית מלוטשת: "שלום" — התפוצץ קהל הרבבות בצהלת אושר. יורם

השש, שבע ו-14: הם אמרו שהם לא ילכו לישון עד שלא יראו את המלאך בחיים.

המלאך עצמו היה הראשון שהופעת מ' קבלת-הפנים הסוערת. למרות תכונותיו המלאכיות, רוג'ר מור הינו בחור נבון למדי, המכיר בדיוק את מעמדו. אפילו מעריציו המושבעים לא טענו מעולם ש' הוא מרלון בראנדו השני. אפילו בסידרת המלאך, המופצת בכל העולם, לא התבקש מור להעפיל לשיאי מישחק גבוהים במיור חד. ברחבי העולם המערבי קיימות אינן סוף סידרות טלוויזיות דומות, שגיבוריהן, גם אם מוכרים עלידי מיליוני צופים, אינם נחשבים ליותר ממה שהם: שחקנים מהשורה השנייה או תשלישית, שזכו במקרה לככב בסידרה פופולארית — שלא באשמתם.

עבודת האלילים התחדשה בתנופה מוגברת במוצאי-שבת, בהופעתו של המלאך בהיכל הספורט ביראליה. אלפים הצטופפו בחוף ליד השערים, הסתערו על כל מכונית שנעצרה, בתקווה שמא מתור

המלאכית גם לואיזה, אשתו מלאך, נוקקה לליווי צמד בהגיעה אל היכל הספורט, בדרכה אל מושבה.

מכות!

המתח בהיכל, לקראת חור פעת המלאך, היה עצום. חילופי מהלומות פרצו בפניות שונות ללא הרף, כנראה לכבוד גיבור הסידרה.

רונן, עמיתו למקצוע של המלאך — גם הוא כוכב טלוויזיה — הרים את ידו, ובדי-ממת-המות שירדה על ההמון הקשוב, ניתן היה לשמוע את ההופעה המיוחלת מילה במילה.

רונן: "הסרסת את סידרת המלאך במקור מות שונים בכל רחבי העולם. מדוע לא בישראל?"

מור: "כי לא הומינו אותי." רונן: "מה התוכניות שלך לעתיד?" מור: "אני מתכוון לעשות מערכון בהפסקת חברת ההסרטה הפרטית שלי. ייתכן כי אסריט זאת באילת."

רונן מתרגם לעברית. הקהל סורץ ב' צווחות ומחאות-כפיים מחרישות-אוזניים.

מור: "ברצוני לבקש טובה." רונן: "המלאך רוצה לבקש טובה."

שקט הרהיגורל. מור: "אני נמצא בישראל כבר 24 שעות — ועוד לא שמעתי את הבה נגילה."

רונן מתרגם. התזמורת מנגנת את הבה נגילה. הקהל מוחא כפיים. לחקת הריקודים של עיריית תל-אביב רוקדת הורה.

הלאה, רונן, לסיום: "מה יש לך לומר לקהל הישראלי לפרידה?"

מור: "תמיד ראיתי בפליאה את חני צחון של הישראלים במלחמת ששת הימים. עכשיו אני מתפלל שהם לא ניצ'ו בשלושה ימים."

הקהל מאבד כל שליטה על עצמו. מור: "תודה על שגרמתם לי את העור נג להיות אתכם. אני אוהב אתכם. אני מאחל לכם כל טוב, ומאחל לכם שלא תהיה יותר מלחמה בישראל. אבל אם כן — תודיעו לי מיד, ואני אבוא הנה להילחם לצידכם."

מהו, לעצם העניין, הקשר בין המלאך ליום העצמאות של מדינת ישראל, ענה איש יחסי-ציבור ידוע:

"רוג'ר מור הגיע לישראל במסגרת מסע-מכירה של הסידרה הטלוויזיונית החדשה שלו, המשכנעים. זוהי הסידרה היקרה ביותר שהופקה אי פעם בטל-וויזיה הבריטית, ומככב בה גם טוני קרטיס. הופעה בישראל, ערב יום העצמאות, הינה אקט מכירה מבריק. ריש-תות הטלוויזיה בארצות-הברית, בעיקר, הינן ברובן בידי יהודים. רבים מהמפרסמים — הרוכשים את התוכניות להצגה בטלוויזיה — גם הם יהודים. אתה לישראל היא נכס הכרחי בתנאים אלה. בדיוק כמו לכל כוכב פוליטי, החייב למי כור את עצמו לבוחרים. האמריקאים באמצעות ביקורים בישראל. מבחינה זו, הופעתו של המלאך, בישראל, היא מאוד בשרודומית."

ואכן, כאשר נשאל המלאך עלידי כתיבת העולם הזה: "איך זה להיות בלי ההילה מסביב לראשך?" השיב בגילוי לב:

"למעשה, הסרתי אותה כבר לפני ארבע שנים."

אלא שזה היה בעולם הנורמלי. בישראל הסטיק אפילו בייגאלע לא טרי לגרום לקריזה לאומית.

(המשך ממעמד 18)

מקום לדיעות שמאליות. זה הוכח לרוב קח לאחרונה. עלידי שורה של עובדות תמוהות:

● כאשר אחד "אריה ל. אבנרי" מיר"ס בדבר מאמרה שמצא נגד ועידת ביר' לוגיה, כתבה רוקח מיכתב למערכת בו הפריכה את טענותיו העובדתיות. רוקח, שסיקרה מקרוב את ההכנות לוועידה ואת המיפוש ברומא, השתכנעה שהוועידה יכולה לתרום תרומה חשובה לשלום. דבר סירב לפרסם את המכתב של ה- כתבת שלו, על עניין שהיא טיפלה בו במיסגרת תפקידה.

● דבר פסל כתבה של רוקח על עליית הנאציזם באיטליה, בה הוכחה כי ראשי תנועה זו היו בעבר משתפי-פעולה עם הנאצים, והיום גם כיום אנטי-שמים ומטיפים למלחמה.

אולם בעזריה של הכתבת השמאלית בעיתון הסוציאליסטי-לשעבר היתה דו"קא כתבה שפורסמה. היא נשאה את הכותרת: האדמירל האיסלקי המודח שהצטרף לפאשיסטים מבליט, "ידותיו ליש" ראל" — מאת לוויה רוקח, סופרת דבר באיטליה.

ידידו של רבין. יתכן שגם ידיעה זו לא היתה מתפרסמת, אילו קראה לפני הפירסום. סופר בה על האדמירל ביריני דלי, מי שהיה מפקד כוחות נאצי' בדרום הים התיכון, שגורש ממלטה עלידי ראש הממשלה הסוציאליסטי החדש, ושהציג את מועמדותו בבחירות באיטליה מטעם המפלגה הפאשיסטית.

במסיבת עיתונאים, כך נאמר בכתבה, שויכחה גלים בארץ, סיפר האדמירל הפאשיסטי כי "יצחק רבין רואה בי את אחד מירידי הקרובים ביותר, וכן גם 50 אישים אחרים בצמרת מדינת ישראל". הוסיף הקצין המודח: "אם אני מציג את מועמדותי ברשימת הימין הלאומי, הרי אני עושה זאת גם למענם ובשמם". גילוי זה של הקשרים ההדוקים בין הצמרת הישראלית ובין הפאשיסטים גר' מה למבוכה רבה בארץ וגם באיטליה.

מפוטרת לוויה רוקח *

"אחד מירידי הקרובים ביותר..."

שבה רואים היהודים בפאשיסטים את אויביהם בנפש, מאז חוקק מוסוליני את חוקי-הגזע הנאציים.

הכתבה פורסמה בדבר ביום ה-16 בר' מרס. מיכתב הפטרון של דבר ללוויה רוקח נשא את אותו התאריך בדיוק.

"חותם נאצי מובהק". אולם יתכן כי דבר לא רגז רק על עצם הגילוי, אלא גם על הדרך שבה נתגלה. כי ה' אדמירל לא דיבר סתם. הוא השיב ל- שאלה — והשואלת היתה לוויה רוקח עצמה.

וכך נאמר בפרוטוקול של אותה מסיבת עיתונאים:

שאלה (לוויה רוקח, סט"א): אדמיר' ראל בירינדלי, אתה מופיע כמועמד ל- פרלמנט הרפובליקה האיטלקית, המבור' ססת על ערכי האנטי-פאשיזם וכיבוד ערכי חיידאדם והדמוקרטיה. מטעם מערך המוגדר במלים הבאות עלידי אחד מ' מנהיגיו ועורכי מצעו... הימין הוא לאר' מי משום שהוא מכיר בתפקיד החיובי של המליחמה. ומשום שהוא מתנגד לאר' טופיה של קדושת חיידאדם ושל הש' (המשך במעמד 27)

• בהלוויית ישראל רוקח, 1959.

(המשך ממעמד 15)

שיפוץ נמשך חודש. במשך החודש, נשאר המוסך השני לרשותם של תשעה מטוסי 707. בנו עכשיו מוסך לנחבו, אך הוא עוד לא גמור. בינתיים, אנו עובדים על המטוס הזה בחוץ כל הזמן. את אף אחד זה לא מעניין שאנו עובדים בגשם, בקור, בהושך, בשרב. המטוס צריך לצאת בזמן — וזה העיקר.

עובדים כמו

עבדים

מ משיך עיון ומספר: "והמתח בעבודה זה כלום? אני לוקח את הצוות שלי, והולך לקראת מטוס ש' מגיע. הטיס יורד עם מהנדסה-טיס, אומ' רים לי איזה בעיות היו להם בזמן הטיסה. אז, או שאני גורר את המטוס לשטח החניה של אל-על, או במקרה שהמטוס צריך לצאת, כעבור שעותיים נניח, משאיר אותו במקום, בסמינאל, ומתחילים לעבוד.

"לאחר שכל אחד מאנשי הצוות גומר את העבודה שלו, אני חייב לבדוק איך הוא סיים את החלק שלו. אני צריך גם לבדוק את המטוס כולו, את כל המערכות, ולחתום למהנדסה-טיס על כשרותו. אני מתחייב כלפי משרד התחבורה שהמטוס יכול לצאת לדרך. מהנדסה-טיס חותם לי שקיבל ממני מטוס טוב.

"ותמיד יש משהו לתקן או להחליף במטוס שמגיע. מחליפים גלגל, או ברקס. בחברת טי.ו.א.י. או בחברות אחרות בעור' לס, כשצריכים להחליף ברקס — ויש להם ציוד משוכלל — זה לוקח להם ארבע שעות. אנו עושים את העבודה הזו במשך שעותיים. רצים. חכל בידיים. בלי ציוד. בלי מנוף. עובדים כמו עבדים. כי יש סיפוק שהמטוס יוצא בזמן — ובסדר."

מטוס - יכול

רק ליפול

ע מיקם נכנס לשיחה: "כבר גמרת את המשמרת שלך, ואתה כבר חוזר הביתה, אבל אינך שקט. לא פעם קרה לי, כשהגעתי הביתה, הרגשתי דקירה בלב. הייתי בספק: לא שכחתי לבדוק איזה חלק? אני בטוח שעברתי על כל החלקים? רק לאחר שמסרתי בטלפון לחברי במשר' מרת לעבור שוב, ולבדוק מחדש — אני הולך לישון.

"אתה בודק מערכות. שבהן קשורים חייהם של מאות אנשים. שעולים למטוס. למטוס שאתה חתמת שהוא כשר. אתה חייב לעשות עבודה טובה. זה לא כמו מכונת כביש. אם המכונת תישאר על הכביש, זה לא אסון. אבל מטוס לא יכול להישאר בשמיים. הוא יכול רק ליפול! לנו, אף פעם לא קרה עוד שמטוס נפל עקב תקלות טכניות.

"זה מה שאנחנו נותנים לחברה. אך מצד שני, כשאתה בא לחגיש תביעות — מפנים לך את הגב."

מסכם עמיקם: "השביתה הזאת עלתה ביוקר לכולם. לא-על. לנו. בית-הדין לעבודה הטיל עלינו 270 אלף ל"י קנסות. כ-70 אלף ל"י לכל אחד מחברי הוועד. אנחנו לא דואגים לסכום הזה. בן-אהרון אמר לנו להשאיר לו את הדאגה לזה. השארנו לו. השארנו לו גם את הטיפול בשביתה.

"הסכמנו להפסיק אותה לא בגלל בית' הדין, ולא בגלל שום חוק. רק בגלל חתב' טחה של בן-אהרון. אני לוקח את הטיפול על עצמי, הבטית לנו.

"הסכמנו וחזרנו לעבודה. אבל זאת חזרה על-תנאי. נחכה שבוע — ואם אל' על לא תסכים לשבת איתנו על התביעות שלנו — נחזור לשבות. אם ינסו לחזור למשחק הקודם שלהם — תוך חמש דקות אנחנו עוזבים את העבודה.

"לא נותר. התפקיד שלנו הוא להילחם למען ציבור העובדים שבחר אותנו. ואנח' נו נילחם. לא יועילו כל הנסיונות לשבור אותנו, ולא לקנות אותנו. לא ניכנע, ובי' זוראי לא נבגוד בשליחותנו."

סאבא שרותים (בישראל) בע"מ

שרות • בטוח • תקונים

כבר מחלי ישראל 17 ת"א

טל. 222655, 239715, 246513

SABA

ספורט טוטו

מינימום פרס ראשון

150 אלף ל"י

מינימום פרסים

350 אלף ל"י

עשה לך מנהג קבוע - מלא טוטו כל שבוע!

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תליאבי, רחוב קרליבך 12, טלפון 260134, תא-דואר 136 • מען מברקי: עלמפרס • הדפוס החדש בע"מ, ת"א, רח' בן-אביגדור • הפצה: גד בע"מ • גלופות: צינקוגרפיה כספי בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • המו"ל: העולם הזה בע"מ.

תמיר, שעליה לנתק מייד כל קשר עם ברית-המועצות, אחרת תהיה חס ושלום בבחינת "סוכני חוק הישר" אלי. מרגוט קלאונר שיגרה מיברק בהול והריף, המודיע לעמיתיה במוסקבה על ניתוק מוחלט של היחסים איתם.

השבוע, אחרי חמש שנים, הצטערה מרגוט קלאונר על הצעד הנמרץ, הסרט, שהופק ביוזמתה, אך נערך לגמרי מחדש, כדי לסלק ממנו כל צל של ספק לגבי הפסקת שותפותה בו. הגיע לישראל בידי עורכתו, חיה תומא מחיפה, אשתו היתר דיה של עסקן רק"ח ערבי. הסרט נמכר להצגה בטלוויזיה תמורת 2100 לירות ישראליות, והדיעה על ההפסד הקפיצה את מרגוט קלאונר, יחד עם פרקליטה, מכליהם.

קלאונר, עתירת המיליונים, לא רצתה לוותר על אלפיים לירות, שמואל תמיר איים על מנכ"ל רשות השידור במישור טים, משרד האולפנים של קלאונר היה עסוק בהפצצת העיתונות והרדיו בניי לויים סנסציוניים על "הדרך המסתורית" בה הגיע הסרט לרק"ח, ומשם לי טלוויזיה הישראלית. קלאונר לא הזכיר רה בראיונות שהעניקה כי הייתה זאת היא עצמה שיתפה פעולה בנאמנות עם "סוכני מוסקבה" ועם מפיקי הסרט.

מתחת לאנטנה

יוצר "בוננה" —

עולה חדש

דין ריצ'ארדסון הוא האיש שביים בארצות-הברית את בוננה, משימה בלי תי אפשרית, ארני, הסנגורים, היי צ'א פארל, בסך-הכל, בים 636 מחזות וסידר רות טלוויזיה, השבוע, ראו אותו גם ב-

מפיקה קלאונר

פטריוטיזם + 2100 ל"י

טלוויזיה הישראלית, כי הבמאי ההולנדי וודי הנועד הוא יהודי חס"ל, ליד ברוקי לין בשם **מנחם מנדל**, שהחליט לעלות לישראל ולעזוב את ארצות-הברית על מלכמה. כרגע הוא עושה עם משה פתחו במרכז-קליטה באשדוד. הופעתו של ריצ'ארדסון בטלוויזיה הישראלית — הורעה משועת לכוהאדם מקצועי — עוררה בבניין התרגשות כללית כנה וספונטאנית. הפתעה לא נעימה מצפה ב" קרוב לכתב הטלוויזיה ושדרן הרדיו היי פופולרי **מנשה רז**, הרז על רז, המכור נה בפי חבריו מל"י: בקרוב מאד יא לך לחזור אל המדיום הרדיופוני, ואל מעי ריצותיו משדורי-ישראל. הסיבה: נסיונו בטלוויזיה, אם להתבטא בלשון עדינה, לא עלה יפה. ●●● שניים שדפקו לי אחרונה את עורכי תוכנית מוקד: מי שהיה פעם שגריר ישראל באוגנדה, **ארי לזבראני**, ומי שהיה בעבר הרחוק ראש המשלחת הצבאית שם. אלוף-מישנה (מיל.) **זאב בריסבר** — כיום יו"ר הי התאחדות לכדורגל. השניים הביעו תח" לה הסכמה והתלהבות להופיע בתוכנית מוקד שהוקדשה לפרשת אונגדה. מאוחר יותר, הודיעו על ביטול השתתפותם, לפי הוראת משרד-החוק הישראלי. ●●● מעז יצא מתוק, כמו בשורת איוב, נפלה הידיעה שסגן יו"ר הכנסת **יצחק נבון** התפטר מתפקידו כיו"ר ועדת השידורים הערביים של הרדיו והטלוויזיה. הסיבה

תוכניות השעה הראשונה של השעה השלישית

"איך אתם מעזים להציג סרטי-תעמולה סובייטי על מצב היהודים?" רצה צופה נרגז לדעת, בשעה שהסרט עוד הופיע על המסך. מאות צופים אחרים המסירו שא לות דמות על הבמאי. שייקה בן-פורת נאלץ להפסיק לרגע את התוכנית, השעה השלישית, כדי להתנצל ולהסביר שהי סרט מוצג רק כדי להפריכו בו במקום, בעדויות של עדי-ראיה.

אבל גם שייקה לא ידע את הסיפור האמיתי של לידת הסרט.

פזיטיקה ומיסחר, אחת מהצלחותיה החשובות של המפלגה הקומוניסטית הישראלית בשנות ה-60' הראשונות, היי תה הקמתו של הוועד לקשרי ידידות יש-ראל—ברית-המועצות. בראש הוועד עמ דה נשיאתו, הגברת מרגוט קלאונר, רי מאחוריה אלי פלג ז"ל, מי שהיה מזכיר ורות לוביץ, כיום מנהיגת רק"ח.

מרגוט קלאונר, דמות ססגונית, היתה נשיאה פעילה וממושמת. בנטיעותיה הי רבות למוסקבה, על חשבונה, היתה קל-אונר מארגנת ביקורים הדדיים של אמ-נים סובייטיים בישראל, אמנים ישרא-ליים בברית-המועצות, תערוכות וחילופי מדענים. מירצה של הגברת הראשונה של תעשיית-הסרטים הישראלית ונשיאה היי אגודה הפרה-פסיכולוגית הישראלית, היתה בלתי-מוגבל.

עיסוקיה הפוליטיים של מרגוט קלאונר, היו מלווים גם במחשבה עיסקית ברי-אה. כבר בחודש הראשון לפעילותה הפזי-טיקה החדשה, בשנת 1962, הציעה קל-אונר, בעלת אולפני הסרטה הרצליה, למכירה הרוסיים החדשים הפקה משר תפת של סרט ישראלי-סובייטי על מצב היהודים בברית-המועצות.

שיתוף-פעולה פוליטי, הרוסים לא מיהרו להשיב להצעה העיסקית. שותי פיה לעיסוקים הפוליטיים של מרגוט קל-אונר במוסקבה היו אנשי-מפלגה, ולא לה היה כל קשר עם עסקים בתחום הסר-טים או עם עסקים בכלל. תעשיית הסר-טים הסובייטית לא היה לה, לעומת זאת, כל עניין בעסקים עם נשים מזרות מי ישראל, ומימוש התוכנית לקופרודקציה ישראלית-סובייטית נסחב עד לשנת 1965. הסכם ההפקה המשותף נחתם בסופו של דבר בין מרגוט קלאונר, באמצעות חברה בבעלותה בוואדו, ליכטנשטיין, לי-בין סוכנות הידיעות נובוסטי הסובייטית.

כבר בביקורה הראשון אחרי חתימת הסכם נוכחה קלאונר לדעת כי הסוביי-טים מתייחסים להסכם כאל שיתוף-פעור לה פוליטי ולא עיסקי, אך המחשבה על הרווחים הצפויים לה ממכירת הסרט הי מוגמר לרשתות הטלוויזיה בארצות-הברית וארצות אחרות, גברו על כל אי-טרכס אחר של מפיקת-הסרטי סוהסופרת.

ידידים ויועצים, פעולותיה המסור-עפות של מרגוט קלאונר בתחום יחסי ישראל-ברית-המועצות משכו אליהן את תשומת-ליבו של משרד-החוק ומסדות אחרים בישראל. כדי להקנות מעט את תוצאות שיתוף-הפעולה של קלאונר עם מק" (ואחרי הפילוג — עם רק"ח) שלח משרד-החוק לוועד את ד"ר אריה הראל, מי שהיה שגריר ישראל בברית-המועצות.

בולם אחר היה פרקליטה של מרגוט קלאונר, עורר-הדין שמואל תמיר, שי הצטרף או לתנועת-החרות, ושראה בעין רעה את קשריה הקומוניסטיים של לקר חחו העשירה.

אולם מרגוט קלאונר לא נשמעה לי עצות יועציה, המשיכה לנסוע לברית-המועצות ולטפל בהפקת סרטה, גם אחרי שנזכרה לדעת כי הסובייטים מתכוונים להפיק בעזרתה סרטי-תעמולה מובהק ול-שים את שמה על המוצר המוגמר, לא נפל רוחה, והיא חזרה בכל פעם ממסעותיה המדיניים עם הצהרות פוליטיות מרעישות, אותן הגישה ללוביץ' להגנה, כדי שית-סייה עם המוסדות הסובייטיים לא ייפגעו.

צעד נמרץ, רק ביום הראשון של מלחמת ששת-הימים איים עליה שמואל

סימנים

סימנים 28 צירופים אפשריים
9 סימנים
84 צירופים אפשריים
10 סימנים
210 צירופים אפשריים

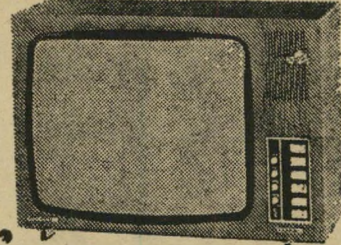
ברטים בכל תחנות האיסוף של

צוואר

לבחירתכם!

מבחר דגמי טלוויזיה אמקול

עם מסך ברוחב 24" ו-20" מבחר צבעים מותאם לקליטת U.H.F ו-V.H.F

לי תמכורדק אמקול

יתרו חשוב: שרות אמקול

חטיבת הסטודנטים באוניברסיטת תל-אביב

נפגשת ביום א' 23.4.72 בשעה 19.30 בבנין רקנטי, חדר 203 לדיון בנושא:

מה לעשות בקמפוס החל-אביבי?

לחייפאים

סינף חיפה מחדש בימים אלה את פעילותו. כל החב-רים והאוהדים המעוניינים להצטרף, מתבקשים להתקשר טלפונית בין השעות 7.00—10.00 בערב.

בימים א', ד', טלפון מס' 234210. או בימים ב', ג', ה', טלפון מס' 251787. או בכתב לת. ד. 1152, חיפה.

חיים גורי ברחוב ההפתעות

הטלפונים, השומה והכתובות במשרד הפנים נבדקו בקפידה רבה, התוצאה היתה אפסית.

איפה יוסף ג'י?

כישלון אחר היה הנסיון לאתר את יוסף ג'י, דמות ישראלית בעלת קשרים בינלאומיים, שאיש אינו יודע מה מסתתר מאחוריהם. יוסף ג'י, כיום כבן 40, הגרסה בחיים כאורח רגיל בתכלית, היה עם גורי בתקופת הפלמ"ח. מאז נעלם ונתגלה חליפות. אנשים ראו אותו עם גנרל דה-גול, עם אינדירה גאנדי ועם אישים נודעים אחרים. גורי, שהתפעל מסיפורי מעליו רבייה מעש, גילה אותו מחדש לציבור הישראלי. לצוות נודע, שיוסף ג'י נשוי ומסתובב במוסקבה אסוף כולו אורית מסתורין. העיתונאים שייקה בן-פורת ואורי דן התגייסו לסייע באיתורו המיידי. הגיע רמז. כי יוסף ג'י מפקד כעת סרטים ברחבי רוסיה הסובייטית. אטינגר בעל המרץ, הנשוי לעיתונאית מעריב, תמר (בעל - זה דבר מצחיק) אבידור, צילצל מייד לחברת מוספילס במוסקבה, שהיא חברת הסרטים הסובייטית הממלכתית. הרוסים הפנו את אטינגר לאזור צילומים נודע בהונגריה. אולם החיפושים אחריו עלו בתוהו. שיחה טלפונית, שערך אטינגר לבית הוריו של יוסף ג'י בשווייץ, העלתה, כי גם הם נעלמו ולא נודעו עקבותיהם.

היסטוריה של תקופה

למרות הכישלונות, יש בתוכנית 15 הפתעות מפתיעות ביותר. בין השאר: הלהקה המשותפת של הפלמ"ח, שקדמה לציזבאטרון, ואשר בה כלולים אלוף, אלוף-מישנה וסגן-אלוף - כולם מיל. את האחרות, שומר עמוס אטינגר - בעצמו משורר (רבע אחרי חצות ורבע לפני המלחמה), עיתונאי, תמלילן פזמונים ושדרן רדיו נודע - בסוד כמוס. ידוע רק, כי במהלך התוכנית, הנמשכת שעתים רצופות, מוצגים בזה אחר זה שכונת הצריפים נורדיה של תל-אביב מקום הולדתו של גורי; בית-הספר החקלאי כדורי; תקופת הפלמ"ח, שהמחקר עליה הופקד בידי של שאול ביבר. תקופות נוספות: השליחות בהונגריה, קורס הצניחה הראשון של צה"ל, שנערך לא בישראל, כי אם בצ'כוסלובקיה, בפקודו של גורי, מלחמת השחרור, פעולה עיתונאית נועזת של גורי באלג'יר, והשיא: מלחמת-ששת-הימים, בה שיגר גורי כמפקד פלוגה.

בניגוד לתוכניות חו"ל מאותו הסוג, הבנויות כמסחטת דמעות סביב האיש בנעלי-בית, בנוייה התוכנית הישראלית על סיפור של תקופה ותולדותיה, כפי שהיא נראית בקטעי סרטים דוקומנטאריים ישנים, בשיחורים פילמאיים, בסיפורים ובשירים ופזמונים שיושמו על-ידי הזמרים האורגני ליים - שירים שבמסגרת זה נכתבו על-ידי גורי עצמו.

חיים גורי עם אריק מוחקה-החיות
לאן נעלמה הידידה המסתורית?

צוות בדשים ומשרד חקירות שלם הועמדו במצב הכן, כדי לאתר בדחפות משתתפים חיוניים ביותר לסידרת תוכניות טלוויזיה חדשה בשם חיים שכאלה, שהראשונה בהן תשודר לראשונה ביום ג' 25/4 בשעה שמונה וחצי. במקור היתה זו תוכנית הרדיו הפופולארית אלה הם חייך. שלוש שנים נלחם המפיק-המארח של התוכנית, עמוס אטינגר (34), עד שהצליח להעביר אותה למדיום הטלוויזיוני. למי ששכח כבר: בכל תוכנית היה משתתף אורח - בדרך-כלל אישיות ציבורית מפורסמת - והצוות היה מפגיש אותו עם דמויות מפתיעות מתקופות שונות בחייו - בלי לגלות זאת מראש לאיש עצמו. האורח הראשון, בגירסה הטלוויזיונית יהיה משורר הפלמ"ח, העיתונאי חיים גורי.

עבודת ההכנה על כל דמות נמשכת בערך חודשיים. כדי למצוא 15 הפתעות, ראיין צוות הטלוויזיה - שכלל גם את הבמאי שלמה גנון, העיתונאי איתן הבר ועוזרת ההפקה לאה אולשר - כ-300 איש. לא תמיד הצליח הצוות, היו גם כישלונות: למשל - החיפושים אחרי קוטי, ידידה אינטימית ביותר של גורי בתקופה ההונגרית שלו, כאשר עשה שם בשליחות מטעם המוסדות הנוצר-משרדי-השואה, בתום מלחמת-העיר-לס-השנייה. צוות הטלוויזיה הצליח לגלות, על סמך שמועה מקרית, שהיא עלתה לישראל ונישאה לבעל חנות החשמל ברחוב נחלת-בנימין בתל-אביב. חברי הצוות ובלשי המשרד למודיעין אורחי סרקו את כל חנויות החשמל ברחוב, ספרי

עיריית ת"א מנסה להסתתר

אין להביא לידיעת הכלל ויכוח בין כתב טלוויזיה לבין גופים ציבוריים.

לחץ לביטול

בצר לו פנה דודאי אל דובר העירייה, זה, בהיעדרו של ראש העיר יהושע רבינוביץ, היפנה אותו אל יהודה רבינוביץ, מהנדס העיר - אשר הצדיק בפשטות מדהימה, את תלונות הדיירים שפוחז בצורה טוטאלית.

כעבור דקות ספורות צילצל ינאי אל מהנדס העיר, ניסה להזהיר אותו לבל יתראיין, אך אחר את הרכבת.

מאותו רגע, הוצפה הטלוויזיה בקריאות טלפוניות מצד גורמים שונים בעירייה, שניסו ללחוץ לבטל את המישר ולדחותו. ראש מערכת תל-אביב, טוביה סער עמד בתוקף כנגד כל הלחצים, בגיבוי המלא של מנהל המחלקה צבי גיל. ביום השלישי לפני שבוע, הובאה הכתבה לשידור. בהקשר זה, כדאי לצטט קטע מידעיה שפורסמה אחרי יומיים בהארץ (13.4.72). באותה ידיעה, הנושאת את הכותרת "רבינוביץ ביטל פגישה עם דיירי תוכנית ל", מופיע הקטע דלהלן: "פגישה בין משלחת דיירי תוכנית ל' בתל-אביב לראש העירייה יהושע רבינוביץ, בוטלה אתמול על-ידי בעיקבות תוכנית טלוויזיה על איזור המגורים החדש, בה סולפה, לדעתו, האמת על-ידי עורכי והמראיינים בה." "לראש העיר, לא הפריעה כנראה קביעתו של מהנדס העיר, שטען במפורש, כי התושבים צודקים מבחינתם.

לפני כשלוש שנים החליטה עיריית תל-אביב לתת את האור הירוק לבנייה בשטח ל' שמעבר לירקון. חברת הירקון העירונית ציבורית - שבראשה עומד שמואל ("אמק") ינאי, אלוף-מישנה (מיל), בחילה-הים - היתה האחראית לפיתוח בשטח זה ולבנייה בו. החברה ניכשלה במשימתה כישלון חרוץ. כתוצאה מבזיונות, קנוניות, וחלוקת שלל בין גורמי בנייה שונים, תושבי תוכנית ל' האומללים והתמימים נותרו, לזעמם, ללא כל שירותים ציבוריים באיזור, ובתוך ים של מיפגעים.

כתב הטלוויזיה עמנואל דודאי, שיצא לערוך כתבת תח-קיר על הנעשה באיזור ל', גילה הזנחה, רשלנות במילוי הבטחות, ובנייה בניגוד לחוק. דודאי ביקש את תגובת ינאי. הלה, כמו בכל טראגיקומדיה אופיינית של המיסד הישראלי, ענה בסידרת צעקות, גידופים ואיומים. תגובה עניינית, סירב לתת. דודאי החליט לדחות את מועד שידור הכתבה, עד שיוכח בתגובה מתאימה. הסיבה: שבועיים קודם לכן, הביא לשידור כתבה ביקורתית על ועידת אגודת הסופרים, ששודרה בלי תגובה, אז אמר באותו שידור: "תגובה לדברים אלה לא יכולתי לקבל מראשי אגודת הסופרים, שכן אלה סירבו להתראיין, בהתנאות מתן ראיון בצילום טכס הפתיחה ושידורו למחרת." הממונה צבי גיל רתח אז מועד על דבריו אלה, הוציא הוראה מיידית, "כי

היתה נעוצה במנכ"ל רשות השידור שמואל אלמוג, שניטרל את הוועדה וי הפך אותה ללהקה אימפוטנטית של יועצים חסרי כל סמכות. שלא לדבר כבר על העובדה, כי איש מחברי הוועד המנהל של רשות השידור איננו דובר ערבית. אבל בעוד התסיסה מאחורי הקלעים גמ' שכת הפתיע את כולם יו"ר הוועד המנהל החדש, ולטור איתן, שמינה את עצמו גם כיו"ר ועדת השידורים הערביים כמר קומן של נכון. מינוי עצמי זה גרם קורתי

טחים. על מחמאה טלפונית שקיבל יגאל תומרקין מתפאורן אולפני הר-ציה זאב ליכטר. כל הצוות היה בטוח כי הפסל שהוקם באולפן, לצורך תוכנית הטלוויזיה גוילי אש, הוא אחד הטובים של תומרקין הפסל. היה זה מח' סן נשק מולחם, מהתקופה הקודמת של הפסל. מנהלת האולפנים, מרגוט קר' אונר, אפילו הציעה לרכוש את היצירה ולהעמידה במקום בולט כמונומנט אס-טטי. האמת היתה שאת הפסל הקים ליכ-

טר, שהוא תלמידו של תומרקין. ליכטר מיהר להעביר את המחמאות שהושמעו באולפן למורו ורבו האמנותי. ●●● כמו בכל כיתה א' מסודרת וממושעת, גם לעובדי מחלקת החדשות של הטל-וויזיה הישראלית אין מרשים לקרוא את העיתונים בשעת ישיבת הבוקר היומית שלהם. הסיבה: כדי שיקשיבו לנאמר וי-ישתתפו באורח פעיל בישיבה. הצרה היא, שאת מרבית הרעיונות לישיבת הבוקר היו נוהגים הכתבים לשאוב מתוך עיתוני הבוקר, תוך כדי הישיבה.

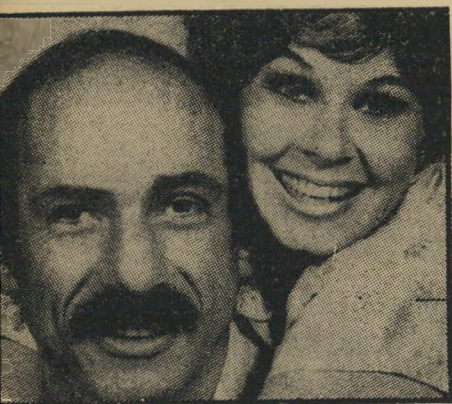
תדרין

● **בידור** (יום ד' 19/4, 19.30) - שמואל רודנסקי ואביבה מרקס מארחים אמנים עולים חדשים. במאי - פול סליני-ג'י.

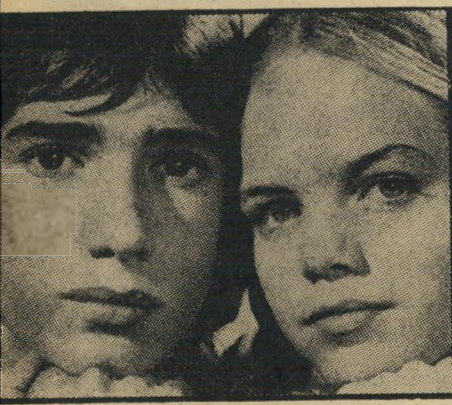
● **פסטיבל הזמר** (יום ד' 19/4, 21.00) - שידור ישיר מבנייני האומה בירושלים של הפסטיבל המסורתי של יום העצמאות.

● **מאז הם חיים בארץ** (יום ה' 20/4, 20.20) - נודדי שינה - סובלת מהם צעירה מתוסכלת הנשואה לארכי-טקט משעמם, העובד שעות נוספות, שעה שהיא זוכה לחיזורים לוהטים ביותר בי מיטה מצידו של דוגמן גברי, עימו היא מככבת בסרט טלוויזיוני לכדורים נגד כדורי-שינה.

● **ארני** (יום א' 23/4, 19.30) - על רקע יחסיה העבודה המעוררים ביש-ראל, יש לסידרה סיפורית זו חשיבות ממדרגה ראשונה, כי גם בארצות-הברית

לנגרין ומרנרדי ב"ארני"
לראשונה בארצות-הברית

סטיב וראסל ב"ארני"
- יחסי עובדים ומעבידים

היתה זו סידרה ראשונה בתולדות הר-טלוויזיה האמריקאית, שעסקה ביחסי עוב-דיים ומעבידים.

● **בידור חז"ל** (יום א' 23/4, 20.20) - המלחין היהודי הפורה ברט בכראר, המלווה הקבוע של מלחין דיטריך, שחיי בר מסיקה לצדדים כמו פוסקט ופונ' תר הוורוד, מארח את הזמרת הכושית דיין וורוק, את סשה דיסטל ואת ג'ואל גריי.

● **תעודה** (יום א' 23/4, 21.00) - מכירת הפאנטון - סרט דוקומנטארי אמריקאי, שעורר סערה ציבורית באר-צות-הברית, בו התגלה לראשונה, כיצד שילטונות הצבא האמריקאי מוציאים עשי-תו הוורוד, מארח את הזמרת הכושית דיין וורוק, את סשה דיסטל ואת ג'ואל גריי.

מתכונת לחופה

באותו שבוע בו חזרה ועלתה לי חדשות רחל כורס ככלתו המיועדת הקרובה של דיין. חזרה לחדשות גם צרי תה — אלישבע צ'ינס, גיבורת פרשת אלישבע, שבתקופה מסוימת האמינה כי היא לא רק מתחרה רצינית לרחל על טבעת הקידושין של דיין, אלא שאפילו היתה בטוחה כי זכתה במירון.

באחד מגילגוליה הרבים הגיעה השבוע פרשת אלישבע לבית-המשפט. שם נת-בעה אלישבע על ידי עורך-דין לשלם לו חלק משכר-הסופרים, שקיבלה עבור מסירת פרשת יחסיה עם משה דיין לפירסום בי שבועון הגרמני רבי-התפוצה שטרן.

התובע בתביעה זו היה עורך-הדין ה-תל-אביבי ישראל פיקל, לשעבר ממשרדו של שמואל תמיר הח"כ-הפרקליט שבשע-תו היסט אם לייצג את אלישבע בתביעת הפרת הנשואין נגד דיין. ולבסוף החליט לדחותה. מכתב התביעה ומהופעתה של אלישבע עצמה בבית-המשפט בעת הדין בתביעה, התבררו כמה פרטים מאלפים על הדרך בה הגיעה פרשתה לפירסום בי שטרן. אחרי שפורסמה כבר קודם לכן בי העולם הזה.

דיין

שתי נשים בחייו של דיין: אחת, רחל.

שהוא כה זקוק לה: של איש-משפחה שקול ואחראי. אבל דיין. שלמרות כל התצוגות החיצוניות קיבל בצורה קשה את הגיי-לויים השליליים אודותיו, דחה הצעות אלה.

ייתכן גם שמלכתחילה תיכנן דיין ש-נשואיו העתידיים יעשו, כמו גירושיו, בי-חשאי, בדירתו הפרטית של הרב הראשי לתל-אביב שלמה גורן, מבלי שאיש, מל-בד חוג ידידים מצומצם ידע על כך. אולם דיין למד בגירושיו, שאי אפשר לשמור סודות במדינה, אפילו בין חברים. למרות שרק למתי מעט גילה על כוונתו להתגרש, ידעה כל הארץ על כך עוד לפני שנערך טכס הגירושין הסודי.

חדר השינה

הוחלף

אם היתה או לדיין כוונה גם להתחתן שוב בחשאי, הוא הבין כי הדבר בלתי אפשרי למרות שירותיה המיוחדים ויוצאי-הדופן של הרבנות עבורו.

מאז גירושיו של משה דיין, חז-רה השמועה על נשואיו הקרובים ו-

מי שח דיין עומד להתחתן. ידיעה זו, כהבעת כוונה כללית ור-בלתי מוגדרת, אינה חדשה. היא חוזרת ומתפשטת מהיום בו נודע על גירושיו של משה דיין מאשתו רות, לפני ארבעה חודשים. אז גם יצאה בפעם הראשונה מאלמוניותה אשתו המיועדת של שר-הבטחון — רחל כורס (רבינוביץ) גרושתו של אחד מעורכי-הדין הידועים שבירור-שלים, חיילת לשעבר באי.י.א.ס. (חיל הנשים בצבא הבריטי במלחמת העולם השנייה) אם לשניים, שבתה הגדולה נשואה. או היו כאלה שאף הסבירו את גירושיו של דיין על רקע זה, ובמידה רבה של ביטוס: לדיין נמאסו חייו הכפולים, לכן החליט להתגרש כדי לשאת סוף סוף לי-אשה את מי שהיתה למעשה הידועה-בציבור שלו במשך שנים רבות, בעיני כל מי שבקיא ויודע מה הולך באמת במדינה.

ההתעניינות הציבורית הבלתי רגילה, אפילו מחוץ לתחומי מדינת ישראל, בגיי-רושיו של דיין, פירסום "פרשת ירמיה" מעל דפי העולם הזה ובה דתה הפרטית של מי שהיתה אשתו על אופיו ואישיותו של דיין, ובעיקר פיצוצה המקרי בסמוך

צדהלה בצדהלה

בקשה לדיון בדלתיים סגורות

מאחר שהעובדות אשר הציגו במשך הדיון כ"כ כל הפרשה המקורית אשר ממנה נובע החיק הנ"ל יכולים לפגוע בציבור ו/או בבעל איסיות במדינת ישראל, אבקש לצוות על דיון בדלתיים סגורות.

בכבוד רב,

אלישבע (אליזבט) צ'ינס

מיסוך מבית המשפט: בקשת אלישבע לקיים דיון סגור

בכתב התביעה שלו טען פיקל כי לפי מיטב ידיעתו, המבוססת על סמך אינפור-מציה שנמסרה לו על ידי נציגי השטרן וכן פקידת הבנק בו מתנהל חשבונה של אלישבע, הועבר אליה ממערכת השטרן סכום של 30 אלף מארק גרמניים (39 אלף ל"י) תמורת מסירת סיפורה האישי. פיקל טוען, כי היה זה הוא שניהל בשמה של אלישבע ועבורה משאומתן אינטנסיבי עם נציגי השטרן, שבבקבותיו הושג ההסדר עם אלישבע.

לטענתו של פיקל, מצוי בידו הסכם חתום עם אלישבע לפיו יקבל תמורת טירתו את הסכומים הבאים: 4000 ל"י אם תקבל אלישבע שטר סופרים בגובה של 30 אלף מארק; 2500 ל"י אם שטר-הסופרים שלה יהיה בגובה של 20 אלף מארק; ו-1500 ל"י בכל מקרה. אפילו לא תצא העסקה עם השטרן לפועל.

למרות שהעסקה יצאה לפועל, אומר פיקל, ולמרות שאלישבע צ'ינס קיבלה את הכסף, היא מסרבת לשלם לו את שכר טירתו.

מס הכנסה

לאלישבע

אלישבע, היודעת להעריך מה זה כסף, לא היתה מוכנה לוותר בק-לות כזו על אלפי לירות. היא הגישה לי-בית-המשפט בקשת רשות להתגונן, מלווה בתצהיר מפורט, בו פירטה את השתל-שלות הדברים.

כי מלבד השיקולים האישיים והתחייבותו למי שהיתה הידועה בציבור שלו וחיתתה לו בסבלנות שנים כה רבות — חייב דיין לקחת בחשבון גם שיקולים פוליטיים. למרות כל משאל-ידע-הקהל ה-מוזמנים והמפוברקים, שנודעו להור-כית כי הגילויים על חייו הפרטיים של דיין לא רק שלא הויקו לתדמיתו ולא פגעו בפופולאריות שלו אלא אף הועילו לו, ברור לדיין וליועציו כי תדמיתו נפ-געה בצורה חמורה בעיני השכבה הי-ישראלית החושבת ובעלת ההשפעה.

תוך חצי שנה לכל היותר יהיה משה דיין חייב לקפוץ לתוך הזירה של ההת-מודדות על השלטון במדינה ועל ירושת כסאה של גולדה. דיין חייב להגיע, לפחות לנקודת הזינוק, כשסיכויי-לכאורה טר-בים יותר מאשר היום.

משאומתן

אינטנסיבי

לצורך זה הוא זקוק, בין השאר, גם לתיוקן תדמיתו הציבורית כאיש משר-פחה. ידיעה רשמית צנועה שתפורסם בעיר-תונות ותבשר בכמה שורות כי דיין נשא את רחל כורס לאשה, עשויה להיות, לדעת יועציו, תרומה רצינית למטרה זו.

כיון שעד לחג השבועות אין דיין יכול להינשא, מלבד ביום החתונות העמוס החל בל"ג בעומר, הרי נראה שנשואיו המיועדים יערכו, אם לא יקרה משהו בלתי צפוי, בין שבועות לראשי-השנה.

פשטה במעגלים דו חודשיים. כל פעם היא מבדקה והתגלתה כשמועת-שוא. אבל בימים האחרונים הפך הנושא משמועה לידיעה: בצמרת המדינה דיברו בגלוי ובי-וודאות על נשואיו הקרובים של שר-הבטחון משה דיין.

הכלה המיועדת: כמובן, רחל כורס, הי-עובדת כעוזרת מיוחדת למנכ"ל השק"ם, המחזיקה בדירה פרטית ברחוב הליסינקי והנהוגת במכונית פורד אסקורט לבנה.

רחל, שבימים הראשונים אחרי גירושיו של דיין לא נראתה רבות בחברתו, הפכה שוב לבת לווייתו הצמודה של דיין. שלוש פעמים ביום הוא סועד עמה במסעדות קבועות בתל-אביב, כשהגורילות שלו שומ-רות ומאבטחות את דרכי הגישה לאותן מסעדות.

יותר ויותר נראית רחל כורס, הנאה ובעלת התופעה האצילית, מבקרת בביתו של דיין בצהלה. לא מכבר אף היתה זו היא שהזמינה בחנות רהיטים תל-אביבית מערכת רהיטים לחדר שינה לביתו הפרטי של דיין, במקום חדר השינה שהיה שייך למשה ורות דיין.

בחנות עתיקות בשוק הפישפשים ביפו אף רכשה רחל שני סקרטרס — שולחנות כתיבה עתיקים מגולפים, שהאחד מהם נועד ללשכתו של דיין והשני לביתו שב-צהלה.

מתי יישא דיין את רחל כורס לאשה? מתי תהיה הצהלה בצהלה?

התשובה על כך כרוכה בהסבר מדוע בכלל מרגיש דיין צורך להינשא. אין ספק

רחל

של פרשת אלישבע — גם כן מעל עמודי העולם הזה — שהסעירו את המדינה בי-משך שבועות רבים — כל אלה מצנו חגיגת חתונה חדשה, אפילו היה הדבר כלול בתוכניותיו של דיין.

אומנם, באותם ימים היו בין יועציו של שר-הבטחון כאלה שהמליצו בפניו — ודווקא לנוכח הפירסומים שחשפו את עלילות האהבים שלו ופגעו בתדמיתו כי אדם מיושב, רציני ובעל שיקול דעת — לשאת מיד את רחל כורס לאשה. אותם יועצים טענו, שחתונה מיידית עשויה לה-סיח את הדעת מהצד השלילי של הפיר-סומים, להחזיר לדיין מחדש את התדמית

(המשך מעמוד 19)

אחרי הצהריים מצאו את רחמים שלי תלוי. עם שמכח? הבן שלי יוסף, שעכשיו חייל בצה"ל, אמר: אני לא מאמין שהאח שלי התאבד. או הקצין יצחק אמר לו שאם לא ישתוק, או הוא יכניס אותו לבית-סוהר. הוא אמר שאם לא היה חייל בצבא, או היה מכניס אותו כבד, למה שהוא אומר שלא מאמין שהאח שלו התאבד.

דס

מהאף

א מרתי דקצין: רוצים לראות ש'הילד התאבד'. יש לנו זכות לראות אותו. בסוף, אחרי שהיינו עקשנים, אמרו בסדר. אבל הם לא מצאו בכל המיטרה נייט. אז אחי אמר: אני אקח אתכם, ולקח אותנו באוטו שלו.

נסענו לאבירכביר לזוהר את הילד. רצינו לראות שאין על הילד מכות. אבל האחראי לאבירכביר, הראה לנו רק את הפנים שלו.

הסתכלנו על הפנים, וראינו שמהאף שלו יצא דם. הכתף היה כחול-שחור כי זה על-יד השפתיים הייתה מכה כחור-לה. על הפנים היו לו סריטות עם דם, כאילו מצפורניים.

לא רצינו שיחתכו את הגופה שלו בלי שיתנו לנו לראות ויגידו לנו את האמת מה שקרה. או השוטרים אמרו: אתם לא רוצים לחתום? לא צריך. אנחנו יכולים לחתום לבד. נלך לבית-מישפט ונביא אישור של השופט.

חזרנו הביתה והלכנו לקצין-המיבחן של רחמים, באשקלון. קצין-המיבחן אמר ש'לא שמע כלום. אמרנו לו: אומרים ש'רחמים התאבד. הוא אמר: חכו, אני רוצה להתעניין. הוא התקשר לקצין-המיבחן בתל-אביב, ואמר לנו שבבית-המישפט רחמים הודיע שהוא יתאבד.

איפה הצדק? איפה בית-המישפט? למה לא שמרו עליו. אם שומעים שזה ככה באבירכביר, למה מכניסים את הילד לשם?

התאבד

או — ?

כ שהיינו במיטרה, רצינו ללכת לכלא איפה שרחמים התאבד. אמרו לנו: אי-אפשר. אבל קצין המיבחן אמר שכן יתנו להיכנס. אז נסענו לאבירכביר. השופט שמע מי אנחנו והכניס אותנו. הוא דיבר עם הקצין של בית-הסוהר, ש'קיבל אותנו בחדר שלו. ביקשנו ממנו שיספר מה קרה. הוא סיפר איך שהביאו את רחמים מבית המישפט בשעה שתיים, ואיך שהוא הלך איתו. בשעה ארבע קיבלו כולם את המזרונים, והלכו לאכול ארוחת-ערב. אחר כך הלך שוטר לעשות בדיקה — ומצא אותו תלוי בבית-המישפט.

השוטר הבא אמר לנו שרחמים תלה את עצמו עם שמכח בחדר. שאלתי איך תו? איך אפשר להתאבד בגובה כזה לבד? או השוטר לא אמר כלום. הראו לנו את התיק של רחמים. הביאו אותו בתשיעי באפריל מפתח-תקווה, והוא התלונן שעושים בו מעשים מגונים. זה היה רשום בתיק. אז אם ידעו ככה — איך זה לא השגיחו עליו? הוא סיפר מה עושים לו גם בבית-המישפט. איך זה שלא שמו עליו שמירה?

מוסד

במקום בית

ר חמים תמיד רצה להיות במוסד. אבל אף פעם לא נתנו לו מוסד בלי שעשה משהו רע. כשהיה אומר, לפני הר שיחרור ממוסד, שהוא לא רוצה לעזוב את המוסד — לא האמינו לו. כששמענו שהוא רוצה להיות במוסד, צחקו ממנו. אמרו לו הרבה פעמים: אם אתה רוצה להיות במוסד — אתה צריך לעשות פשע. עים. ככה זה היה בתחלה: כשרצה ל'היכנס למוסד, היה עושה תיקים, ואז היו מכניסים אותו למוסד.

עכשיו לא מזמן, אמרו ככה גם לבן שלי משה, בן 15, כשהלך לטוואלית לב' קש מוסד. אמרו לו: מוסד זה לעבריינים. תעשה פשעים, או חוכל גם אתה להיות במוסד.

אז עכשיו הקטן רוצה גם כן לעשות את זה. בגלל שאין לו איפה להיות.

הלואי שרק לא יקרה לו מה שקרה לרחמים.

(המשך מעמוד 23)

לום... הימין הוא אימפריאליסטי, משום שהוא מכיר בכך שמטבעו האדם נוטה ל'כיבושים, או חדר להתקיים... הוא מתנגד לכל דת ולכל קבוצה דתית. משום שהוא בעד המסתורין..."

מלים אלה, הנושאות חותם נאצי מוב' הק, אינו תיאורית בלבד אלא מציאות, מאחר שבין המועמדים המופיעים עמך באותה רשימה מטעם "הימין הלאומי" ישנם אנשים הנאשמים ברצח פרטיונים

מתדון לאופר

עניין של פרינציפ

איטלקיים, מארגני קשר נגד המישטר הי' דמוקראטי, ומארגני מרכזי תעמולה גזע' נית ואנטישמית בעלת אופי נאצי מובהק. מאחר שדברים אלה מנוגדים לחוקת הרפובליקה האיטלקית, שלה, כחייל, נש' בעת אמונים, בניגוד לחוקת נאצי, שלי פחות רשמית היא מציגה לעצמה כמטרה "להגן על הדמוקרטיה, החופש והשלום", בניגוד לאמנת או"ם ולכל חוקי הדיוקים התרבותי והבינלאומי, האינך חושב ש' צעד זה עלול להגביר בקרב דעת-הקהל את איהאמון בנאציזם, וליצור איהאמון לבני התחייבות הדמוקרטית של מפקדי הצבא?

האינך סבור שצדק דום פינטוף כאשר, כפי שמסרו עיתוני איטליה, גירש אותך ממלטה?

בירינדר: מאחר שהשאלת מייצגת סוכנות יהודית, ברצוני לומר שמנצח מלחמת ששת הימים, הגרל רבין, רואה בי את ידידו הטוב ביותר. הגנרל רבין, וישראלים רבים אחרים, רואים בי כזה. אני מעריך את העם הזה... אם נחפש ב' תנ"ך ובכרית החדשה, נמצא בודאי ב' טיפוגרפי חמורים כלפי היהודים והנוצ' רים... הדברים שנאמרו אינם מייצגים את דעותיהם של אלה שאני רוחש להם הע' רכה עליונה. אלמלא הערכה זו, לא הייתי עושה צעד זה, לא הייתי מתייצב לצד אנשים אלה...

שארה: כלומר, הצגת מועמדותך ב' רשימת הפאשיסטים למען הגנרל רבין ושאר המנהיגים הישראלים מידידין?

תשובה: אמנם כן, ואילו הייתי מורי' שה לומר דברים מסויימים... אילו הגנרל רבין היה כאן, היה ללא ספק אומר ש' הצדק אתי, שבהחלט אינך צודקת...

עסקים

פראייר

מגיע לתחנה

ערב ליל הסדר. ישראל לאופר (26), כלכלן במקצועו, נכנס לתחנת הדלק 19 ברחוב אלוף שדה בתל-אביב, ביקש למי' לא לו ב-15 לירות. במכונית ישבה גם אשתו רבקה, ישראל נשאר ישוב ליד ההגה.

מספר לאופר: "מסרתי שטר של 50 למוכר הדלק. המוכר הכניס את השטר לתיקו, פנה לעבר המכונית הבאה, המ' נתתי. כאשר הבנתי שאין בכוננת המוכר להחזרת אלי, פניתי אליה ביקשתי עודף. איזה עודף? ביקש לדעת המוכר, ש'

מאוחר יותר התברר ששמו אריה רונן. הזכרתי לו: "העודף מחמישים לירות". לא קיבלתי ממך המישים ל"י קבע רונן. **סיבוכים, סיבוכים.** כשלאופר הת' עקש, השיב לו רונן: "אני גומר את ה' משמרת שלי בשש בבוקר. אז אני עושה את הקופה, ונראה אם יש לי עודף של 35 לירות. אם אתה לא רוצה לבוא בשש — תבוא בשתיים אחר הצהריים. אז אני מתחיל את המשמר שוב."

בשתיים הופיע לאופר, ביקש את ה' כסף. "תראה", השיב לו רונן, "כעת פסח. עוד לא הספקנו לעשות את הקופה. תבוא ביום ראשון, אז אנחנו עושים מאון. ובנדוק. אבל גם זה לא הוכחה. אצלנו תמיד יש עודף או חוסר."

תבוא בלילה. לאופר פנה לבעלי ה' תחנה. אלה הודיעו לו שזה לא עניינם כלל.

"כשעמדתי על זכותי לקבל עודף", מס' פר לאופר, דרש ממני אחד השותפים. אחד בשם מרון, לבוא בלילה. באתי ב' לילה. הוא בכלל לא התייחס אלי. כאילו שכח מהעניין. הודיע לי שאין לי מה לבדל לו את המות. אדם אחר שהיה במחנה, אמר לאשתי, כשראה שאני מת' עקש לקבל את כספי: "גברת, תזוהרי. אחרת תצטרכי לאסוף את השניים שלך מעל הכביש."

לאופר ואשתו פנו לתחנת המיטרה ב' גבעתיים, התלוננו. תגובת החוקר: "אתה פראייר. למה הלכת משם בכלל. רק בכוח עוור. ככה, אי-אפשר לעשות כלום. ה' מיטרה לא יכולה לעזור."

לאופר התעקש למסור את התלונה, הופ' נה למשטרת רמת-גן. מספר הוא: "עברתי דרך איוה עשרה שוטרים. כל אחד שמע ורשם. בסוף, הודיעו שאין מה לעשות."

איום. לאופר התיישב ממשטרת ישר' ראל. חזר לתחנה, איום שיתלונן באגודת הצרכנים ויעשה סירחון גדול. לפתע, קיבל את הכסף.

מסביר אחד מבעלי התחנה, שמואל אוס' לקה: "זה שנתתי לו את הכסף, זה רק ג'סטה שלי. בכלל לא הייתי צריך לתת. נתתי את זה מהכיס שלי. למה שאני אאמין לו — ולא לעובד שלי?"

משפט

לעניש ילדים קטנים?

השופט אלישע שיינבוים תמח: הנאשם שבפניו, יצחק אשכנזי, שנאשם בפרי' צה לצרית גניבה בבית-פרטי בנס-ציונה, היה גבר צעיר (27) וגדל גוף. אך למרות הופעתו הגברית, הצטיירה על פניו הבעה אינפנטילית וילדותית ביותר. ואם כן, חיש הוברר כי הנאשם הוא מפקד ואינפנטילי — עלי' מסקנות קצין-מיבחן מטעם בית' המשפט.

מנהל המוסד בו מתגורר אשכנזי סיפר לשופט: "מנת-המישכל שלו אינה עולה על זו של ילד בן שבע. אין סיכוי סביר שיוכל אייטעם להיות עצמאי, לחיות מ' חוץ למסגרת של מוסדות."

בעיה קשה. איך אפשר להעמיד לדין צעיר כזה? השופט: "החליט: "בעייתו של הנאשם היא אחת הבעיות הקשות ביותר העומדות לפני בית-המשפט והמוסדות ה' שיפוטיים בכלל. לדין אותו על מעשיו בהס' תמך על גילו הכרונולוגי בלבד — אין זה נאה לחברת תרבותית ומתקדמת. וכי יעלה על הדעת להעניש ילד שגילו הכרונ' נילוגי הוא שבע שנים? איך אפשר לייחס כוונה לפשע אצל אדם שמנת-המישכל שלו היא 44? אני תוהה גם אם הנאשם מסוגל בכלל להבין את כתב-האישום. אם נאשימו כאן כמבוגר לכל דבר ונשלחו לבית-הסוהר — האם איננו מזיקים יותר משאנו עוורים?"

סיכם השופט: "לא אוכל להחליט אם להעמידו לדין מבלי שאקבל עצה והד' רכה מפי מלומד שילמד סיגוריות על ה' נאשם. יחד עם זאת, הייתי מייעץ לתבי' עה לפנות לרשויות המתאמות במשרד' הסעד, ולהפנות את תשומת-ליבן לכך ש' יש להסדיר עניינו של נאשם זה לפי החוק. ייתכן כי פעולה זו, תוצאותיה היינה יותר מועילות וצודקות מאשר העסקת רשות השיפוט."

• שם בדוי.

לסני הכל הגישה אלישבע בקשה בכתב לשופט בו ביקשה לנהל את הדיון ב' תביעה נגדה בדלתיים סגורות, משום ש' היא קשורה בעניינים "העלולים לפגוע בציבור או באישיות ציבורית החיה ב' מדינת ישראל". היה זה רק טבעי ששופט השלום דב לוין, בפניו התברר התביעה, לא התחשב בבקשתה זו ודחה אותה — למרות שוודאי לא נעלם מעיניו באיוו אישיות ציבורית מדובר.

בתצהירה טוענת אלישבע כי עורך-הדין פיקל הופנה אליה על ידי עורך-הדין יורם ארידור ("כ' גח"ל). אך פיקל הת' קשר עמה אחרי שכבר חתמה על חוזה בגרמנית, "השוגש לי ע"י עתונאי חוץ שנשלח אלי במיוחד מהשבועון שטרן". לדברי אלישבע, אמר לה פיקל כי היא זקוקה גם לחווה בעברית, ודרש עבור כתיבתו 4000 ל"י. לטענתה, הוא לא עשה מעולם הסכם כזה.

מלבד זאת, טוענת אלישבע, היא קיבלה מהשטרן סכום של 20 אלף מארק בלבד (26 אלף ל"י). תביעתו הכספית של פיקל,

אלישבע

אמרה, "הינה מופרזת, בלתי סבירה ואינה מחיבת עם השכר הראוי המגיע לשי' רותים שנחנו למבקשת". לדעת אלישבע מגיע לפיקל עבור טירחתו סכום של 500 ל"י בלבד.

דיון נוסף בתביעה נגד אלישבע ייערך בשבוע הבא. בינתיים הורה השופט לעקל את כספיה של אלישבע כדי להבטיח את סכום התביעה. אין לדעת מי יפסיד ומי ירוויח בתביעה זו. הווכח היחידה עד כה היא, כמובן, מדינת ישראל, או ליתר דיוק: אוצר המדינה. עקב הודאתה הסומ' בית של אלישבע צ"ע כי קיבלה רבבות ל"י עבור מכירת סיפוריה על יחסיה עם דיון, תקבל גם קופת המדינה את חלקה בהכנסות אלה. על כספים אלה תהיה אלי' שבע חייבת לשלם מס הכנסה.

מסגרת לימודים נעימה בבתי המדרש למורים וגננות

בוגרי תיכון

ההוראה קוראת לכם
הכשירו עצמכם במקצוע משתלם.
נמשכת ההרשמה
לשנת הלימודים תשל"ג

תנאי הלימוד

- ✕ שכר לימוד: סימלי 12.5 ל"י לחודש — בבתי המדרש ללא פנימיה.
- ✕ מענקים כספיים, הלוואות נוחות ותמיכות אחרות — בבתי המדרש עם פנימיה.

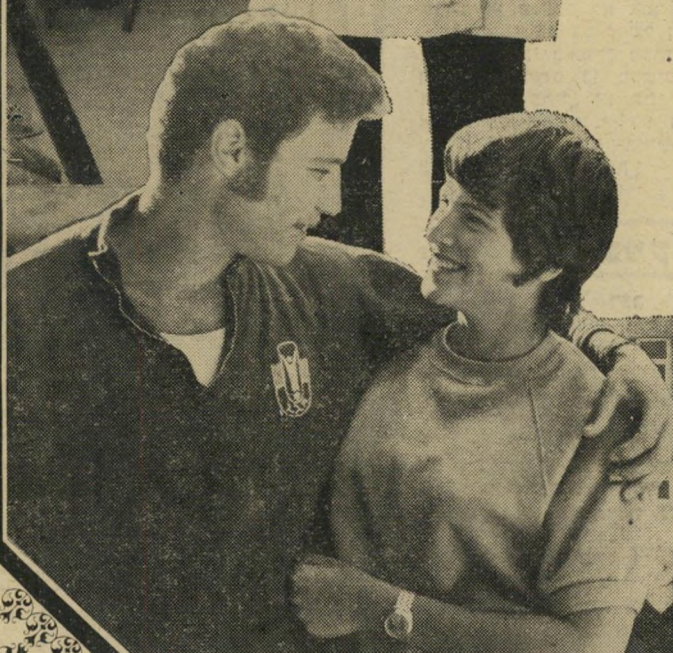
תנאי העבודה כמורה (לאחר ההסמכה)

- ✕ מקומות עבודה רבים בכל רחבי הארץ.
- ✕ 8 חודשי עבודה בשנה.
- ✕ תנאי משכורת משופרים (החולכים וגדלים).
- ✕ אפשרויות רבות לחגולת תהכנסה.
- ✕ השתלמויות שוטפות ע"ח העבודה.
- ✕ זאת ועוד: תנאים נוחים רבים אחרים.

בדבר פרטים והרשמה פנה אל אחד מבתי המדרש הקרובים למקום מגוריך בתחום ההוראה המעניין אותך.

רשימת בתי המדרש למורים וגננות, אפשר לקבל ע"י פנייה בכתב. למשרד החינוך והתרבות, המחלקה להכשרת מורים, רח' יפו 19 ירושלים.

משרד החינוך והתרבות / המחלקה להכשרת מורים.

מנהיג פנתרי תל-אביב גילה שיטה חדשה לעשות נפשות

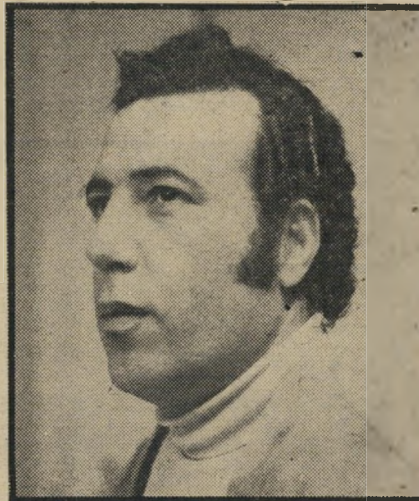
פנתר בעור של צה"ל

דני סעיד אופף עצמו בהילה של מיסטריון. הוא מדבר שעה ארוכה, עונה לשאלה, או מצהיר צהרה כלשהיא, ובתום דבריו מתברר לו כי לא אמר ולא כלום. הרבה מילים ריקות שבאו לכסות על משהו, או שמה הן תחליף ריק ונפוח למשהו שאיננו בכלל.

הוא יושב במשרד שהוא חדר קטן וצר במעמקי של מרתף טחוב ברחוב ריינס בתל-אביב. שלט המורה על הדרך למרתף אומר: מורפדיית ארבעה רפדים. אך לדני אין כל קשר לעסקי ריפוד. עיסוקו הרי מוצהר במשרד המרתף — מכירה וקנייה של חיסולים. בגדים, רהיטים וכדומה. האיש, בריא הגוף וכבד הלסתות, הינו בן 41, יליד עיראק ונמצא זה 21 שנים בארץ. על אף המיסטריון הדחוס בו הוא

ליט דני על כינוס החברים. באור תה עת כבר היה מיספר כה גדול של מעוניינים, עד כי האיש הוכרח לדאוג לאולם שיאכלס את כולם. הכנס אורגן בסודי-סודות. בטלפונים אישיים וגלויים-דואר. זימן דני את כל המשתתפים. צוות של העולם הזה ש"ה הצליח להיוודע על קיום הכנס, באולם רוולית הנמצא בבית-קפה רוול שבאבן גבירול, לא הורשה להישאר במקום או לשאול שאלות. אנחנו לא מעוניינים בפירסומה," נשמר עו קריאות מכל עבר. האולם היה מאוכלס

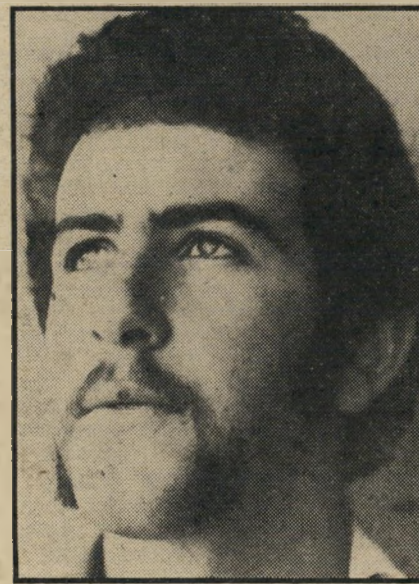
"כשחזרתי עצרו אותי תיכף והחזיקו אותי בבית-מעצר מבודד ליד גבעתיים. זאת תחנה חדשה לגמרי שהיה בה בקושי שוטר אחד בתפקיד חוץ מהחוקרים שלי." מספר דני סעיד, "הכוונה היתה שהחברים שלי ואשתי לא ימצאו אותי עד שיגמרו את החקירה ולא יסדרו לי עורך-דין." לדברי החוקרים, שהציגו בפניו תמור נות של מחבלים שונים הפועלים בצרפת, נפגש דני עם אותם אנשים בסתר בעת סיורו וקשר עימם קשרים נגד מולדתו. הם רצו לשחדר אותי, אמרו לי שאני ארוויח הרבה אם אביא את האנשים האלה

האיש דניאל סעיד, מנהיג חסיני התל-אביבי של הפנתרים השחורים, שהחליט לקחת תחת חסותו את המקופחים הפטורים משירות-צבאי.

עוטף עצמו כעת היה פעם מפורסם למדי. זה האיש אשר ניצח על שתי הפגנות הנפל של הפנתרים התל-אביביים, בשכר נתינתהם ובכיוון מלכיהם. לפני כשלושה שבועות החלו להופיע בר עיתוני הארץ מודעות זהירות, אינץ' מרו בע האחת, אשר קראו למקופחים, פטורים משירות בצה"ל להתקשר למיספר טלפון נתון.

בעלי סעיפי הפטור שהתקשרו, הוזמנו לרחוב ריינס 52, שם מצאו לאחר מאמץ בלשי ניכר את מרתפו של בעל המודעה

היחיד שהצטלם יחזקאל שחר, בן ה-20, שעבר שלוש פעמים טירונות בצה"ל עקב כניסותיו התכופות לכלא, ושוחרר לבסוף עם פרופיל 56.

הזעירה — דניאל סעיד, הפנתר ושכשל. דני היה שומע את סיפורי הקיפוח ומעוררם להתמיד על קשריהם עימו בטענה כי כוחם טמון בגיבוש. שבועיים לאחר תחילת הפעולה החי

מיכש במחתרת מקום מיפגשם הסודי של הפטורים משי-רות-צבאי. כאן בכיוון מלכיהם ישראל, על רקע בניין עיריית תל-אביב, נפגשים כל אנשי סעיד. בערב בו צולמה תמונה זו הופיעו לפגישה ליד השעון שלושה מקופחים בלבד, מלבד המארגן דניאל סעיד.

ארצה איכשהו ואגרום להסגרתם. הם איי-מו עלי, על המשפחה שלי, הכל. שום דבר לא עזר להם. אני את האנשים האלה לא ראיתי בחיים וזה מה שאמרתי להם." באותו אופן פתאומי בו נעצר, כך שוחרר דני סעיד מקץ יומיים של חקירות.

עד ליום-הדין מתרכזו דני בפעילות שוטפת. הוא עורך כנסים שבועיים של האגודה ליד השעון המוצב בכיוון מלכיהם ישראל.

לשלושת הבודדים שכן שהופיעו לכנס על יד השעון, לא היה שום סיפור מזעזע מן הסוג אותו הבטיח דני. טיפוס זעיר בן 20, מתולתל שיער שחור ומצועצע לבוש, סיפר כי הוריו שיחררוהו מצה"ל בעזרתו המשותפת של רופא המשפחה. אבל אני מת להתגייס. מה זה? כשאני יושב בחברה וכולם מספרים צבא פה,

הכנס הסודי פנתרה סוזי כהן מאהדויתיו הנושנות של סעיד ומזכירתו בת ה-17 של סעיד, ענווה לוי, בכניסה לאולם.

צבא שם, אני רוצה לקבור את עצמי מבר-שה. אני מוכרח להתגייס. מה אני אשם שההורים שלי דפקו אותי עם כל מיני סיפורי רמאות על מחלות?"

"הם עוד יהפכו אותו לעברייני," נועץ דני מן הצד דקירה מורעלת. מי? "הם" שילטונות, השב. זה היחס שלהם לכל אחד משוחרר לא חשוב בגלל מה."

טיפוס נוסף השומר קנאית על עילום שמו מספר כי שיחררו אותו מצה"ל בגלל איהבה. "קצצתי את הענפים ב-גינה של הבית שלי בשביל שאני יוכל לעבור בקלות בלי להתכופף, אז הפסיכא-טור שיחרר אותי מהצבא." נוכח מבט התדהמה הכללי הוא מוסיף, "כן, הפסיכא-טור."

"הם עוד יהפכו אותו לעברייני?"

כיאטור שאל אותי בהתחלה מה אני הכי אוהב. אמרתי לו סדר ונקיון. אז הוא אמר לי לתת דוגמא. אז נתתי לו דוגמא את העץ שהיה לנו בחצר וקצצתי אותו בשביל שיהיה סדר."

ומה מפריע לו בהיותו פטור משירות? "שום דבר מיוחד. אני פשוט רוצה להכין רפואה למכה." מה זאת אמרת? "שאם פעם ידפקו אותי בעבודה או במשהו על זה שאני פטור, שאני ידע שיש לי גב מאחורי שיעזור לי." יחידי מבין צבא הפטורים של סעיד הי מוכן לפצות פה ולעמוד בשמו ובתמונתו מאחורי דבריו. הוא יחזקאל (חזי) שחר בן ה-20. הוא שוחרר מצה"ל עם פרופיל 56, תוצאה של דיכאון נפשי כפי שקבעו הפסיכאטרים.

"עשיתי טירונות שלוש פעמים. כל פעם כמה ימים. לפני סוף הטירונות הייתי נכ-נס לבית-סוהר וצריך אחרי זה להתחיל את כל הטירונות מחדש."

חזי נמצא מהוץ לצבא חודשים ספורים בלבד. "מאז שהפסיכיאטר שיחרר אותי מהצבא לא נתקלתי בשום בעיה מיוחדת בחוץ. אבל מה, חברה' שיש להם נסיון בדברים האלה, שגם הם השתחררו, אמרו לי שיהיו לי בעיות עם רישיונות-נהיגה וכל מיני דברים כאלה."

גם חזי שחר, אם כך מצטרף לשורות סעיד כתורפה למכה שעדיין לא באה.

ישראל השנייה

דירה דירה

ואין דירה

ששה זוגות, כולם יוצאי עדות המזרח, הכריזו ביום שני שעבר על שביתת-רעב ברחבת בניין עיריית באר-שבע. מרידותם הגיעה לשיאה: כולם גרים עם הוריהם המשופעים בילדים רבים ואין שום תקווה למענם לצאת איפעם מהמצב הקודר אליו נקלעו. כל בקשותיהם ופניותיהם לעיריית באר-שבע ומשרד השיכון, לעזור להם בבעייתם, עלו בתוהו.

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

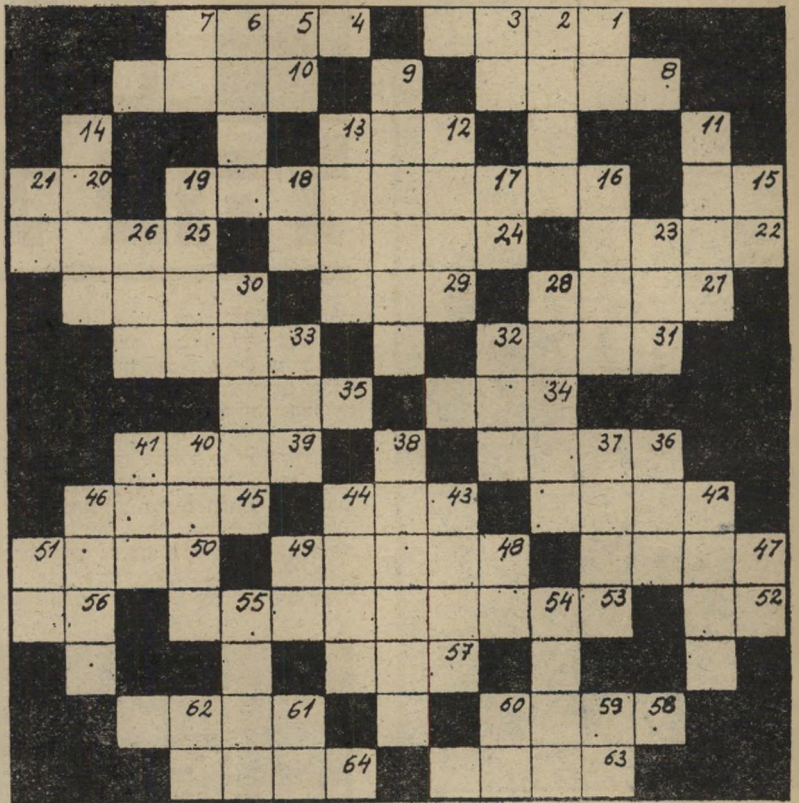
הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

הזוגות הקימו אהלי-שימכות שהציבו על הדשא שברחבה, ופוזרו ביניהם שלי-טים: "לא נוזו מכאן עד שנקבל מפתח לדירה!" "אני רוצה לעשות ילדים ליד ההורים!"

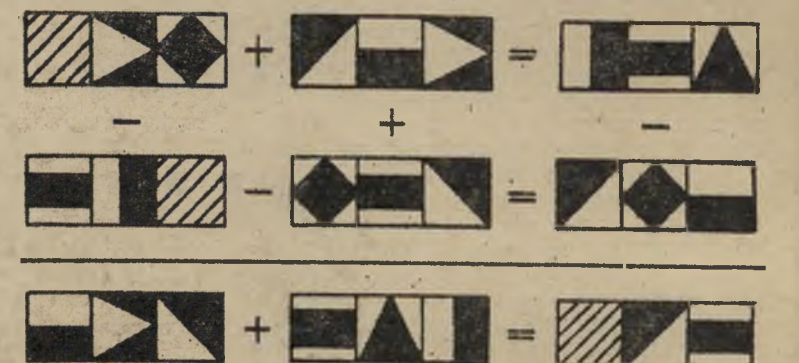
את פיתרון התשבץ יש לשלוח ל: ד. 136, תל-אביב, ולציין על גבי המעטפה: "תשבץ 1807". בין הפותרים יוגרלו פרסי ספרים.

מאונך: (1) תבלין; (4) משחק ערבי; (8) עונה בשנה; (10) חבל ארץ בדרום; (12) קלח; (15) וויר; (16) נשיא גרמניה; (20) תשלום; (22) ירק מאכל; (24) ממדינות ארצות-הברית; (25) מין עץ, סמבוק; (27) נטמן, הסתר; (29) סוללה; (30) חיה קלת רגלים; (31) מדינה ערבית; (33) אינו מסכים, מסתייג; (34) משבעת חמינים; (35) מגפה או עיתון ישראלי; (36) מקור מים; (39) מוקיון; (42) קללה, העלבה; (43) מונח בכדורגל; (45) בעל חוב; (47) בעל חי הנחשב לערמומי; (48) לא חל כל יום; (50) אמצעי תחבורה; (52) חברת נפט אמריקאית; (53) ראש מדינה שקמה לא זמן; (56) גבוה; (57) אחד ה-שבטים; (58) מנהיג מוסלמי שיסד כת חדשה בסודאן; (61) פינת חמד בעמק יזרעאל; (63) לא מש מפיו של צירציל; (64) מופתע.

מאונך: (1) חודש עברי; (2) מחתרת שפעלה בארץ בימי התורכים; (3) עיר ב-

חשבוע 1807

ווחי חידה חשבונית. כל ריבוע מסמל סיפרה. לאותן הספרות יש אותם סימנים. בעזרתן של פעולות חיבור, חיסור, כפל וחילוק, יש למצוא איזו סיפרה בדיוק כל סמל של ריבוע.

את התשובות יש לשלוח על-גבי גלויות בלבד ל: ד. 136, ת"א. ולציין על-גבי הגלויה: "חשבץ 1807". הפתרון צריך להכיל את כל התרגילים במספרים. המועד האחרון למשלוח הפתרון — 15.4.72.

בין הפותרים יוגרלו שלושה פרסי ספרים.

כמו של אהרון. גרים אצל ההורים במשפח חה גורא גדולה וזה לא חיים, לא צריך אפילו להסביר. אם היה לי כסף לא הייתי יושב כאן אבל אין לי כי אין ממה לחסוך. לפעמים יש עבודה ולפעמים אין אבל אשה וילד יש ואני רוצה עוד ילדים אבל איך אפשר ככה, ללדת ילדים כשלא חיים כמו בני-אדם?"

"איך אפשר לעשות ילדים?"
אחי של רוזה, רולן זיתון, גם הוא בין השובתים. טענותיו חריפות ביותר: "הת-חתנתי בחו"ל, בצרפת, עם אשתי סימור נה והבאתי אותה לארץ. היא עולה חד-שה, נכון? שלושה חודשים בארץ וכבר בהריון של שלושה חודשים. מגיע לה זכויות של עולה חדשה או לא? אז עכשיו אני כבר יודע שגם עם עולים חדשים יש פרוטקציה: עובדה, לא נתנו לה כלום. "היו מוכנים לתת לנו איזה דירה בכפר ירוחם, אבל מי רוצה את כפר ירוחם?" קובל האיש. "אני מבאר-שבע ורוצה ל-המשיך לגור כאן, אבל כאן לא נותנים

שובתי רעב מור עיריית באר-שבע
"לא רוצים לעשות ילדים ליד ההורים!"

ולא עוזרים. אמרו לאשתי שבבאר-שבע אין מקום לעולים חדשים אבל לעולים מגרוויה נתנו יופי של דירות, זה צדק זה?

"שילמתי כמה חודשים שכר דירה של 400 לירות לחודש ואני כבר לא יכול יותר. אמרו לי גם שאנחנו יכולים לגור בצריף של משקיע-עזר — מי יכול לגור שם? פעם זה היתה מעברה אחרי-כך הוגיחו אותה לגמרי ורכשתי גרים שם כל מיני טיפוסים לא בריאים. אני בכלל לא מבין את המדינה הזאת. בן אדם מתחתן ולא עוזרים לו! איך אפשר להוליד יל-דים ככה?"

"נשבות עד המפתח!" עשרות תומכי השביתה מתאספים ליד חבורת ה-שובתים ומוסיפים הערות משלהם:

"למה יש עולם תחתון בבאר-שבע? כי אין איפה לגור!"

"למה יש זונות בבאר-שבע? כי לאף אחד לא איכפת על אף אחד!"

"למה יש פושעים בבאר-שבע כי ראש-הממשלה מחלקת את העם לנחמדים ולא נחמדים!"

היחידים מבין השובתים שאין להם עדיין ילדים הם גלי ורחמים לוי. גם הם גרים אצל ההורים שלו או שלה, לסירוגין. "רבים כל הזמן וכבר לא יושנים בלילה בגלל העצבים." מספר רחמים, "הנה, אש-

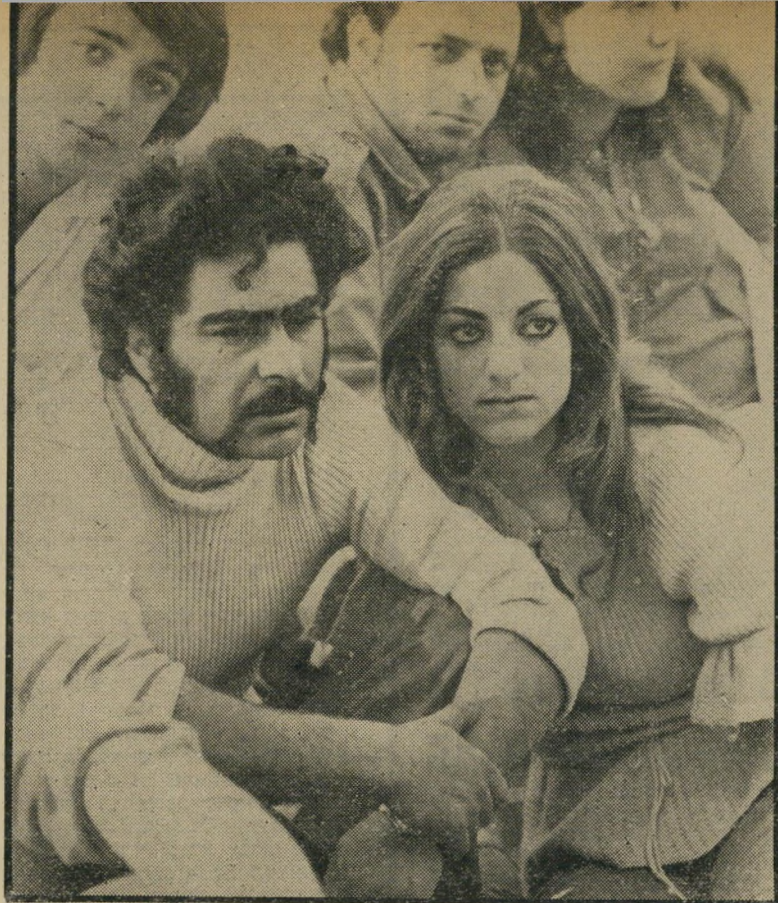
פונים לראש העיר כי הוא צריך להיות כמו אבא שלנו, נכון? אני פועל בניין ולא תמיד הולך לי עם הכסף כי יש תקו-פות שאין עבודה בבניין ואז אני נשאר מחוסר עבודה. כשאני עובד אני מרוויח 700 לירות לחודש, 3 אנשים צריכים ל-אכול ולהתלבש, ולחיות וגם לקנות דירה מזה?"

בהתחלה גרנו אצל האחים שלי. אני יתום, אז גרנו, אשתי אני הילדה ביחד עם 7 אחים שלי בדירה של 60 מטר מרור-בע. איך אפשר לחיות ככה? כל הזמן רבנו, אפילו שזה אחים!

הלכתי להירשם לזוגות צעירים ואני מחכה ומחכה וכלום לא קורה. בסוף לקח-נו דירה בשכירות 250 לירות לחודש, עכשיו כבר בכלל נכנסתי לחובות. פתחו לי תיקים על החובות שלי ואני משתגע ממחשבות איך לצאת בריא מכל המצב."

"לא רוצים הכטחות". אהרון הוא ממארגני השביתה, הוא נמצא 22 שנה בארץ ואשתו צברית. ביום השלישי ל-שביתה ברעב שקעו עיניהם בחוריהם ו-החיורון כיסה את פני כולם. הם מעשנים סיגריות ומאכילים את הילדים אך לאכול — לא! סיפר רוזה זיתון בן ה-24, נשוי לרחל בת ה-19 ואבא לאיציק בן השנתיים וחצי:

גם אני פועל בניין והמצב שלי בדיוק

שובתים לבית לוי
טיפוסים לא בריאים

תי אף פעם לא עישנה ועכשיו התחילה לעשן כמו קטר כי היא כבר לא יכולה ככה. חיפשו דירה בכל מקום אבל דירה היום זה המון כסף, 34 אלף במומן ושלושה אלפים משכנתה. מאיפה להשיג את זה?

„אנחנו לא רוצים לרדת מהחוק ולעשות דברים לא הגונים, רוצים להשיג משהו

בת שובתים זיתון
איך אפשר לגדל?

בדרך הישרה אבל נורא מפחדים שהמצב יביא ככה שלסבל שלנו לא יהיה סוף. הנה, אתמול היו כאן שניים מהפנתרים והציעו שהם יבואו לעשות בעיות עם שני אוטובוסים מלאים אנשים שיעשו מהומות. אנחנו לא רוצים לעשות ככה, אבל כואב הלב ואין פיתרון. עכשיו נגור פה באוהר לים עד שיתנו לנו מפתח לדירה וזהו.

משפט

מיתמחים בבתי-סוהר

גם הסטאגרים, מסתבר, מרגישים לפעמים שמקפחים אותם. כזאת היתה בכל אופן הרגשתם ביחס להגבלות שהוטלו עליהם בכל הנוגע לביקורים בבתי-סוהר. הסטאגרים לא יכלו להתלוות אל עורך-

הדין אצלו עברו את תקופת ההתמחות בשעה שנכנס לבית-הסוהר כדי לשוחח עם לקוחותיו העצירים. זה גם מה שקרה לשמחה זיו, הסטאגר' של עו"ד חיים משגב. אלא שהפעם החליט עו"ד משגב להגיב.

בחודש נובמבר 1971 נסע שמחה הי' מיתמחה עם עורך-דין משגב לבית-הסוהר ברמלה, וביקש להיכנס יחד אתו כדי לשוחח עם כמה עצירים. השומר הגברתן הסכים להכניס את עורך-הדין בלבד. רק לעורכי-דין מותר להיכנס לתוך בית-הסוהר. למיתמחים הכניסה אסורה, נימק הסוהר את סירובה.

המקרה חזר ונישנה באותו יום גם בי' בית-הכלא מעשהיו, לשם ביקשו השניים להיכנס כדי להכניס את עדותם של אסירים העומדים בפני משפטים.

סירוב זה, טוען עורך-דין משגב, הגבוה ובהיר העניינים, עומד לא רק בסתירה ל' חוק לשיכת עורכי-הדין, אלא גם פוגע בסיכויי של המיתמחה לנצל את תקופת התמחותו במלואה.

אחד אחד לפי התור. הוא החליט להגיש צו על-תנאי לבית-הדין הגבוה לצדק נגד נציב שירות בתי-הסוהר ונגד שר המישטרה. בעתירה, שהוגשה בשמו של המיתמחה, שמחה זיו, הועלו הנימוקים בצורה מפורטת יותר.

התנהגותם של העומדים בשער בית-הסוהר עומדת בניגוד לפקודת בתי-הסוהר הקובעת. בין השאר, כי לאסיר המזכח למשפטו תנתן כל אפשרות סבירה להתייחס עם ידידיו ועם יועצו המשפטי. הי' מונח: יועץ משפטי מתייחס גם למיתמחה ולא לעורך-הדין בלבד.

כמירון סותרת התנהגות זו את חוק לשיכת עורכי-הדין, הקובע, בין השאר, את מעמדו של העותר כמיתמחה, והוא נתון למרותה של לשיכת עורכי-הדין ולשיפוט טה המשמעת, כשכל הלכות האתיקה הי' מקצועית הלוח עליו.

בית-הדין הגבוה לצדק השתכנע. בי' תשובתו לעורך-הדין קבע, כי על נציב שירות בתי-הסוהר ועל המישטרה לנמק את האיסור החל על הכנסת מיתמחים ל' בתי-הסוהר. בתשובה על פסק דין זה הודיע עו המשיבים, באמצעות עלי נתן, סגן בכיר לפרקליט המדינה, כי לשמחה זיו ניתנה רשות להיכנס לבתי-המעצר או בתי-סוהר יחד עם מאמנו עורך-דין משגב. אך אין בכך כדי להקנות זכות דומה למיתמחים אחרים.

עכשיו לא נשאר לשאר המיתמחים אלא לקום אחד אחד ולדרוש זכות זוהי.

הצרה איתך שעל-אף יכולתך הרבה, אתה משלה עצמך בשטויות, מוכן לחלום ב' מקום לעשות, לוותר במקום להתמיד. אין טעם לרצות דברים ש' אין מנסים להגשים. לכן — גבש לך קו, ונסה לשנות את חלוקת הזמן שלך ואת מערכת-העיסוקיך, מיום א' ואילך. אם לא תעשה כן השבוע — לא תוכל לצאת מהבעיות בכלל, הצבעים הבהירים הם נושאי מול בשבועות הקרובים, ויש טעם לחמו עליהם. אך יש להיזהר ממיספר 5.

המצב הביטחוני אינו צריך להשפיע על תוכניות העבודה היומית שלך. אל תדיר שינה מעיניך בגלל סיבות ה' קשורות בניהול המדינה. השתדל להתייחס יותר בכובד ראש למתרחש סביבך. משהו לא נעים יקרה בחוג הממשל שלך. דווקא לך ראת סוף השבוע תזכה במעט נחת רוח — זכייה כספית קטנה, מתנה יקרה, או משהו דומה. גבר עימו היית קשורה, ינתק יחסיו איתך. אל תתייאש, כעבור זמן יחזור.

נסיעה קצרה ושיגרתית לכאורה, בעניינים חנוניים לעבודתך או לבעיית משפחתית כלשהי, עשויה למנוע לך פגישה מרגשת עד מאוד. אם אתה רווק, אתה עשוי לפגוש הי' את אשתך לעתיד. עם שבע, לגמרי במיקרה, זאת אל תתפתה להאריך את שהותך ב' מקום, מכיוון שרק הפתעה תקסום לה.

הבטחה שקיבלת — תתגשם. תקבל, כנראה, מתנה שהתייאשת מ' מנה. ודווקא מכן מול אריה, ממנו לא ציפית לכולם. התנהג בחביבות לבתי-זוגך, זה ישלם לך בסופו של חשבון. הרבה במסעות מחוץ למקום מגוריך ובזבו את מה שהרווחת. אין לך מה לדאוג לעתיד. כסף ימשיך לזרום. אם אתה בהיריון, עליך להיזהר השבוע בשטח הבריאותי; אך לכהייעור צפויה הרפתקה בשטח הבידורי והחברתי.

נסיעתך האחרונה ל' חו"ל רק גרמה לירי דה בערכת האנשים הקרובים אליך. נסיון נותן הנואשים לשפר את תדמיתך הציבורית עולים בתוהו. בגלל הי' בדידות אליה הכנסת את עצמך. חוסר הי' לחה בענייני-ימין יאמי יין את השבוע לגביך ויגרמו לך עוגמת נפש. תכירי אישיות אינ' טלקטואלית מעניינת שתעזור לך רבות.

רגש-הנקמנות לא יעזור לך, ועלול אף לה' זיק לתוכניותיך לטווח רחוק. מכתב שיגיע אליך ביום ב', בת-בית' לה, יכעיס כלי'ך, ש' מוטב מ' תשקלי ימים אחדים את תוכנו, בי' טרם נתקטי פעולה או תשגרי תשובה, לכאן או לכאן. לעומת זאת אין ספק שאפשר לנצל את השבוע הזה לשקול בו מחדש את כל הבעיות הכס' פיות והמשפחתיות שלך לאור הגילויים עליהם לא ידעת קודם לכן. אל תנהגי בצור' רה בזבזנית — כי את עלולה לסבול.

המתח מגיע לשיאו — ואתה בחלחל לא מצליח לנצל את ימיך בצורה הולמת. תן לעצמך ללכת — אבל אל תהיה חלש' אופי. שמור על ברי' אותך, ואל תקלל את הקשרים עם ידידיך הי' אמיתיים. אתה הי' דקק להם, והם שוה' רים את טובתך. ניתוק כאוב הופך, בסוף הי' שבוע, לעילה לא לק' חת על עצמך תחייב בויות נוספות — ובצדק. אל תיכנס לחזיון או להתחייבויות לטווח ארוך!

אם לא תיזהר בעבודתך, ייגרם לך נזק כספי גדול, או אולי אף אובדן משרה. העייפות הסיבית שאתה שרוי בה מצטרפת לכך, ואתה תהרהר אם לא כדאי לעזוב את הכל. אל תעשה זאת בלי שיקול דעת מדוקדק. יום ב' הוא יום נוח ללהבהבים חדשים. אל תתלהב.

מקום סגור בו תבלה בשבועות הקרובים, יאפשר לך לחשוב ולעשות מאון מסכם של חייך. המס' קנות שתסיק ממאון זה יעזרו לך לשפר את תנאי חייך בעתיד. לך, בת עקרב, מצפים קשיים כלכליים. על-ידי עבודה מאומצת יש לך סיכוי לצאת מ' קשיים אלה. אל תי' כנוע, הילחמו, למרות שהקרב נראה אבוד.

אתה עלול השבוע להיתקל בקשיים טכ' ניים, ולשנות באי-אלו נקודות מישניות ב' חשיבותך. אך אם תח' לים סוף-סוף לקחת את העניינים לידיים, לא יעמדו כל אלה בדרךך אל ההצלחה. את הפי' רות הראשונים תוכל לקצור כבר בסוף שבוע זה. בת קשת — את כל-כך מפחדת להס' תבך, שאת מחמיצה הזדמנות פז.

אתה עלול השבוע להיתקל בקשיים טכ' ניים, ולשנות באי-אלו נקודות מישניות ב' חשיבותך. אך אם תח' לים סוף-סוף לקחת את העניינים לידיים, לא יעמדו כל אלה בדרךך אל ההצלחה. את הפי' רות הראשונים תוכל לקצור כבר בסוף שבוע זה. בת קשת — את כל-כך מפחדת להס' תבך, שאת מחמיצה הזדמנות פז.

אתה עלול השבוע להיתקל בקשיים טכ' ניים, ולשנות באי-אלו נקודות מישניות ב' חשיבותך. אך אם תח' לים סוף-סוף לקחת את העניינים לידיים, לא יעמדו כל אלה בדרךך אל ההצלחה. את הפי' רות הראשונים תוכל לקצור כבר בסוף שבוע זה. בת קשת — את כל-כך מפחדת להס' תבך, שאת מחמיצה הזדמנות פז.

אתה עלול השבוע להיתקל בקשיים טכ' ניים, ולשנות באי-אלו נקודות מישניות ב' חשיבותך. אך אם תח' לים סוף-סוף לקחת את העניינים לידיים, לא יעמדו כל אלה בדרךך אל ההצלחה. את הפי' רות הראשונים תוכל לקצור כבר בסוף שבוע זה. בת קשת — את כל-כך מפחדת להס' תבך, שאת מחמיצה הזדמנות פז.

אתה עלול השבוע להיתקל בקשיים טכ' ניים, ולשנות באי-אלו נקודות מישניות ב' חשיבותך. אך אם תח' לים סוף-סוף לקחת את העניינים לידיים, לא יעמדו כל אלה בדרךך אל ההצלחה. את הפי' רות הראשונים תוכל לקצור כבר בסוף שבוע זה. בת קשת — את כל-כך מפחדת להס' תבך, שאת מחמיצה הזדמנות פז.

אתה עלול השבוע להיתקל בקשיים טכ' ניים, ולשנות באי-אלו נקודות מישניות ב' חשיבותך. אך אם תח' לים סוף-סוף לקחת את העניינים לידיים, לא יעמדו כל אלה בדרךך אל ההצלחה. את הפי' רות הראשונים תוכל לקצור כבר בסוף שבוע זה. בת קשת — את כל-כך מפחדת להס' תבך, שאת מחמיצה הזדמנות פז.

אתה עלול השבוע להיתקל בקשיים טכ' ניים, ולשנות באי-אלו נקודות מישניות ב' חשיבותך. אך אם תח' לים סוף-סוף לקחת את העניינים לידיים, לא יעמדו כל אלה בדרךך אל ההצלחה. את הפי' רות הראשונים תוכל לקצור כבר בסוף שבוע זה. בת קשת — את כל-כך מפחדת להס' תבך, שאת מחמיצה הזדמנות פז.

דחיי בניברק וירושלים אינם אוהבים להסתכל בתמונות עירום. כלומר הם כן אוהבים, אבל לא בפרהסיה רחמנא ליצלו.

כדי שצניעותו של יהודי לא תיפגע, הדפוס מפעל עור המייצר מלחי יס' המלח לאמבטיות, שתי גרסאות לאותה תווית סירסומת של המוצר. בפירסומת המקורית מופיע צילום של נערה חטובה היוצאת מאמבטיה, עירומה כביום היוולדה.

תלשי את הטומאה. בצילום הר משוק אצל צנועי ישראל הלבשו הר יצרנים את הנערה בבגדיים ששורטט על התצלום המקורי. בגדיהם הצבוע שקוף למדי ונקל להבחין דרכו בחמור קיה הטמאים של הנערה, דבר שנראה כי אינו מטריד את מנוחת צניעותם של החוגים הדתיים. כעת נמצאות בשוק שתי

ירושלים, יושבים בטח מאחורי סורג. עם שיחורום הגישו שני מגולי הפדחת תלונה על תקיפה נגד הרב חמום הראש. לפני ימים מספר קיבלו השניים הזמנה להתייצב ביום רביעי הקרוב למישפט על עניין כיפות הכותל.

הצלמים ניגשו לברר מה עלה בגורל הר תלונה אותה הגישו נגד גץ. במישפטה נמסר להם כי התלונה נעלמה ואיננה. כל המאמצים לאתרה עלו בתוהו כמובן. תלונתו של הרב, לעומת זאת, נשתמרה ונתקיימה בלי שום פגע חסידות לילה וי כאמור עומדים השניים למישפט בעקבות חיה בשבוע הבא. ככה זה כשיש לו לי אדם יחסים בלתי אמצעיים עם רוח הר קודש.

קטינה מעורטלת

וקלפים גלויים

מזל של מתחילים במישחק הפוקר הוא מונח נפוץ בקרב שחקנים שדגו לעצמם קורבן צעיר וטרי. כשהקורבן הטרי הוא

התווית — לפני הדתיים הורידו —

הגירסאות של הפירסומת מלחי ים המלח. עוראל עוראלנט, מנהל מפעל עור סופר קוריוז עליו בקשר לאותה פירסומת: „לתערוכת המוצרים שלנו בחולון באו גם יהודים דתיים מבניברק, אלה שקנו את מלחי ים המלח, תלשו מיד את המדבקה עם הפירסומת מעל הקופסה וי שילשלו אותה לכיס. הם חיכו כנראה להזדמנות פרטית יותר כדי לבחון את התמונה...“

משפט

רב הכותל

איש האגרוף

לא צריך להתאמץ קשות כדי להיווכח כי קשר הדוק לקדושיברוק'הוא מגיב פרי הרבה לפני העולס'הבא.

זכור סיפורם של שני הצלמים הירושלי מיים, שוקי קוק (26) ורונני כלטינשטר (22), אשר באו לצורך עבודתם לבצע צילומים בשטח הכותל ושכחו לכסות את טמאת ראשם בכיפה קדושה (העולס' הזה 1775).

הממונה על הכותל, הרב גץ, התחלחל בליכך למראה הראשים החשופים עד שי איבד את השליטה על ידיו ותקף את שני הצלמים הנדהמים באגרופים קמוצים וי בסטירות.

רוח הקודש עמדה לו, טרם הספיק קו צלמינו להתאושש ולהשיב מלחמה, מצאו עצמם בידיהם הנאמנות של שוטרי-

מידידה, וזו העבריינ הנודע. וזו שמע את הסיפור ובלי הרבה חוכמות רץ לי מקום המוכר לו ביותר אחרי בית אבא — תחנת המישפטה בגבעתיים. מאחוריו גרר הגבר את הקטנה שעד לאותו רגע זכרה את ליל הסוקר הריחני בערגה כיסוסי בלבד.

להתנגד הרבה לא יכלה, שכן הזווז האימתני הודיע בלשון חד-פנית כי אם לא תגלגל את כל החוויה במישפטה, ילך הוא אצל אמה ויסביר לה ציורית מה עושה הבת בלילות קייץ.

בתחנת החוק העידה הקטנה בלית ברירה את החוויה כולה ועוד הוסיפה כי אחד משני שותפיה למשחק אותו לילה, רן קפרובסקי, ידע היטב בשעת מעשה או לפניו כי היא בת 14 בלבד.

עדות שקר. במישפט שנערך שנתיים לאחר המיקרה הופיעה הקטנה בבית המישפט חמושה כדת ומזויינת כדיון. אי פור כבד כיסה את פניה הצעירים, מעלים כל קשר בינה לבין גילה הרך. חוזה ש התנוסס חלפיות לפניה הוכיח כי בריאות אינה עניין של גיל כי אם של מתת אלים. המיני שנחגר על ירכיה סיפר לי אבות המישפט והצדק כי אין חצאית ש אי אפשר לקצרה עוד צת.

לעניין, שום שופט צדק לא היה מעריך את היפסיה המפורסכת כצעירה ולו בי יום אחד מ-20 שנה. שני שחקני הפוקר הזכריים הודו בלי מורא ובלי בושת פנים במישחק המשותף עם הקטנה על כל שלביו ושיאיו. מה שהצריך ליבון היה הגיל בו העריכו השניים את שותפתם לי מישחק.

בשלב זה של המשפט התרוממה הקטנה ושללה פצצה שהדחיקה שוטרים ושופר

התווית — אחרי ושמו בכיס

טים כאחד. „כמה זמן לפני שתינו ביחד בחדר, סיפרתי בכל גבעתיים שאני הולכת להתגייס לצבא. אני חושבת שגם הם שמר עו את זה.“

כלומר: שיאפתה של הקטינה להיות גדולה כבר, ולו בזכות סיפורי בדיה, היא שהטעתה את ידידה למישחק. כשהיבר החובע סברין שראטר, את פצצת ההפתעה למראה הבשל של הקטנה, הודיע זריי זוט כי התביעה חוזרת בה מתביעתה. קפרובסקי, מסיקה ועורר-דינים חגגו את הוויכוח בצהלה. את מקום הנאש מים תפשה מיידית הקטנה כשהיא נאש מת במתן עדות שקר בעת שהצהירה כי מישפטה כי רן ידע על גילה המדויק.

מכל התסבוכת הזאת ברור דבר אחד: אמאלה תדע על העניין בקרוב מאד, וזה מח שנורא מכל.

המנהיגה

לאה צמל בת 26. עורכת-דיון וקרימין-נולוגית במיקצועה, שבנוסף לפעילותה בי תנועה לשיחור, היא מגינה על הפנתרים.

אתה מחפש באשה את היצור הענוג והעדין, המצפה לך בבית בי חלוק ורוד, שקוף למחצה, המתחכך בי חוז החסון באמון ואהבה, המחפש מיקלט בורעותיך הגבריות, דע כי טיפוס זה נמצא על סף הכליון. עליך להתכונן לקי ראת אשה מסוג אחר: אשה חזקה, מלאת מרץ, שאינה זקוקה לך כמעט.

ביום חמישי שעבר התקיים כנס של התנועה לשיחור האשה בישראל בבית הלל בירושלים. כיאות לנשים המצהיי רות, כי הגבר הוא האויב, לא הורשה כתב העולם הזה להיכנס לאלום הדיונים. רק אחרי הכנס הצליח הכתב לשוחח עם פעילות התנועה.

„הגיע הזמן שנפסיק להיות רק אובייקט מיני ומשרותותיו של האדון.“ אומרת רוי תי אלרו, „הגיע הזמן, שנחליט בעצמנו מה אנחנו רוצות לעשות ולמה אנחנו מוכשרות. אנחנו נפרוק את הכבלים. ושהגברים ידעו להם כי הכבלים הקושי רים אותנו, קשורים בקצה השני לצווארם של הגברים.“

רותי אלרו, בת שלושים וחמש, מדברת לאט וביישוב דעת. היא לומדת עבודה סוציאלית באוניברסיטה העברית. רותי הגיעה ארצה מאנגליה ב-1954, עדיין ניכר בדבריה מיבטא זר. היא אינה נשואה. ארבע מטרות מיידיות עומדות בראש מטרותיהן של הנשים המשוחררות: נשור אים אורחים וביטול החוקים הדתיים בי תחום הפרט; הפלה חוקית וללא תש-לום; שכר ומיטוי שווה לאשה; מעונות לילדים במשך 24 שעות ביממה.

„אני בכלל מתנגדת לגשואין.“ קובעת לאה צמל, משפטנית צעירה, ממנהיגות התנועה. „אבל למען אותן הנשים הרות צות להתחתן, אנחנו נלחם נגד המימסד הדתי וחוקי, המעמידים את האשה כי מצב נחות ביותר.“

אהבה חופשית

וחיים פרטיים

לאה היא צברית בת 26. עורכת-דיון וקרימינולוגית שסיימה את לימודיה באוניברסיטה במשך שרותה הצבאי. לאה רגישה במיוחד לעסקי מקופחים. היא מגיי נה גם על האינטרסים של הפנתרים.

לאה גרה בחדרון קטן מלא ספרים עד אפס מקום. היא אינה נשואה, אך נמצאה בחודשי היונה האחרונים. כיאה לאשה משוחררת, היא גאה בהריונה מאור. „אסי תדר גם בלי הגבר בגידול הילד שלי.“ היא אומרת בחיוך בטוח.

„אנחנו דפוקות בעבודות שלנו.“ מו-סיפה באני בת ה-24, „על אותה עבודה הגבר מקבל בהרבה יותר. למרות שמבי חניה חוקית מגיע לנו אותו הדבר. תמיד אפשר לסדר שנקבל פחות. שפוט מדרגים את האשה אחרת מאשר את הגבר.“

„גם מסיימנו מסדר אותנו כהוגן.“ ממשיכה באני, „שם בכלל מסתמכים על החוקים של התלמוד. למשל, האשה אף פעם לא מוכרת כמפרנס ראשי, למרות שקורה שהאשה מרוויחה יותר מהבעל, או אפילו היא העובדת היחידה במשפחה.“

..להשתחרר מכבלי הבעל! קוראת הליגה לשיחרור האשה בישראל

שורפות החזיות באות לישראל

באני היא נערה עגולה, מדברת במרץ רב ומשתמשת להבהרת הדברים בכל אברי גופה. היא גרה בשכונת ללאה צמל. היא היתה פעילה בתנועת שיחרור האשה עוד בארצות-הברית, משם הגיעה ארצה. היא למדה באוניברסיטה בירושלים, אבל איננה עומדת לסיים כאן. היא תחזור לארצות-הברית, שם תשלים את לימודיה בפקולטה לעיתונאות. היא דוגלת באהבה חופשית. אך היא לא תתגורר לעולם עם חבר קבוע, כי "חיים משותפים מכביים על אשה משוחררת."

פנאי לעבודה

ולעיסוקים אחרים

ל עניין ההפרה המזאכיתית מקד דישות חברות התנועה משמעות מיוחדת. בהפלה החוקית הן רואות את שיחור האשה מאפטרופסותם של מוסדות על ענייניה הפרטיים.

"כיום יכולים לקבוע כולם, אם האשה רשאית לעשות הפלה מלאכותית. כולם חוץ מן האשה עצמה," אומרת לאה צמל, "והרי המדובר בגופה."

הארגון קיים סדריה כל חצי שנה. מיספר החברות מגיע ל-100, אך מיום ליום מתווספות חברות ואוהדות חדשות. אמהות עובדות, עקרות-בית, אמהות בלתי נשור אות, סטודנטיות, חילוניות ודתיות. לי דתיות, למשל, דרישה להשתתף בתפילות בבית-הכנסת יחד עם הגברים ולעלות לתורה. כשם שהגברים עולים.

האשה העובדת, אומרת ליאורה אולד-שילר, "עובדת בשתי מישורות: בעבודה מיקצועית וגם כעקרת-בית. איש אינו מתחשב בכך. מה שאנחנו דורשות, זה מעונות לילדים שיפעלו במשך כל שעות היום והלילה, כך שלאשה יהיה יותר פנאי לעבודה מקצועית ועיסוקים אחרים. אין זאת אומרת שהאשה צריכה לגמרי להשיר תחרר מחובת האמהות, אבל יש לתת לה אותן אפשרויות לעבודה מקצועית, כשם שניתנות לגבר."

ליאורה היא סטודנטית לסוציולוגיה ו-

שלוש מפעילותיה הראשיות של התנועה הישראלית לשיחרור האשה. מימין: באני

האמריקאית (24), ליאורה אולדשולר, סטודנטית לסוציולוגיה ורתוי אלרז (25), תלמידה בפקולטה לעבודה סוציאלית.

בישראל

המסתכלים על תמונות העירום, אומרת רותי אלרז, "אני בכלל לא מבינה מה הקשר בין שדי אשה ובין סכין גילוח רבי-שיפועי, או מדוע רגלי חתיכה צריכות להיות סמל האיכות של בית-חרור שתי צמייגים. החברה הקאפיטאליסטית עושה אותנו לא רק צרכניות, אלא גם המפיצות העיקריות של המוצרים למי ניהם וזאת בצורה הגסה ביותר."

"יבוא יום ונתנקם על ההשפלה הנגד רמת לציבור הנשים," מאיימת לאה צמל ספק בצחוק, ספק ברצינות. "בגיליון הראשון של ביטאון התנועה לשיחרור האשה, תתנוסס על השער תמונתו של אורי אבנרי ערום כביום היוולדו."

ישוחרר גם הגבר מכבלי. השיטות בהן נוקטות הנשים עד עתה, הן שקטות ותרבותיות. הן מדפיסות מניפסטים, עורכות כנסים ומדברות. אבל הן מוכנות לעלות על באריקדות ולפתוח במהפכה אם המצב ידרוש זאת.

אבנרי ערום

כביום היוולדו

אחד דברים המביא את רגשותיהן לנקודת הרתיחה, הוא השימוש בגוף האשה הערום לצורכי פירסומה. "זה משפיל גם אותנו וגם את הגברים

פסיכולוגיה בירושלים. אף היא ילדי דת ארצות-הברית. בלונדינית, גבוהה, לבושה במכנסיים ומקטורן עור, על דש חולצתה תלוי הסמל הבין-לאומי של התנועה לשיחרור האשה. כרוב חברות התנועה איננה מאיפרת. היא מדברת לאט, בשקט, בסבר פנים רציני, חמור לעתים. אפשר לחשוד שהגברים הם אויביה האיי שיים. אך היא ממהרת להפריך הנחה זו: "אנחנו לא רואות בגברים את אויבינו, בינו, אלא במוסדות השונים המכתיבים את חוקי החברה הנוכחית, בה האשה היא יצור נחות. בגלל שלנו אין זכויות. לי גברים יש יותר חובות. בכך הם משוערים לזכויותיהם. עם שיחרור האשה

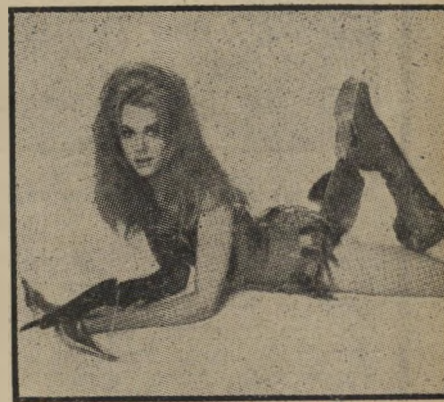
באמריקה: חברות הליגה לשיחרור האשה מפגינות ברחובות וושינגטון למען שיוויון הנשים

מדוע הם שונאים אותנו כל כך, מדוע? מדוע הם מתנכלים לנו ללא הרף, מניחים לנו להשלות את עצמנו לרגע ואחר כך טופחים על פנינו במציאות המרה ובעלבון? נות שאלה? מדוע, בשם שמיים, לא נותנים גם לנו, פעם אחת לפחות, איזה אוסקר קטן?

שורו, הביטו וראו: הפעם היו לנו שני מועמדים ריאליים, פחות או יותר, מצד אחד, חיים טופול, כוכב המחזמר היקר ביותר של השנה, (שעוד לא כל כך ברור אם הצדיק את עצמו מבחינה קופתית), ומצד שני, השוטר אולא, אשר על אפס וחמתם של כל מיני גופים, ועל גוויותיהם של כל מיני סרטים, הגיע עד לשלב הסופי של התחרות.

ונהג באו שונאי ישראל וצוררי עמנו, אשר לא הצליחו לרסן את אנטישמיותם הלוהטת, ולא נתנו לנו אפילו פרס אימלל אחד. זה יחס? הרי זו גיוענות ממש! ומה שמרגיז יותר מכל: הכל סבורים כי השנה, התנהגה האקדמיה בליברליות בלתי רגילה, ונתנה פרסים לכל מיני טיפוסים שאף לא חלמו מעולם להגיע לבימה המכובדת. ורק לנו, שתמיד חלמנו, לא נתנו.

כוכב אנטימכובל. בעצם, לא היינו רחוקים כל כך, אנחנו שלחנו סרט על שוטר, וסרט על שוטר זכה בפרס אוסקר. אלא שלמרבית הצער, שמו של איש החוק

גיין כפצצת מין •
בובה נוספת של ואדים

לא היה אולא אלא פופאי דויל, פופאי אינו שלומיאל טובלב הנוקל לעזרת הר עולם-התחתון, אלא איש קשה, אלים, עצבני, עקשן ומהיר-חימה, התגלמותה ה שוטר הגיירורקי שצריך להתמודד עם ער לם הפשע המשגשג ביותר בחצי הכדור המערבי.

ולא זו בלבד שהסרט זכה בפרס, אלא גם השחקן זכה בו. וכאשר מישוהו כמו גיין הקמן מקבל פיסולן מזהב המוענק עליידי תעשיית החלומות הוורודים, אות הוא שמשהו בכל זאת השתנה בממלכת דנמרק הרקובה.

כי גיין הקמן הוא הדמות האידיאלית לשחקן מישוהו, הוא אומנם גבר-קומה וי גברתן, אבל אינו צעיר (מומן עבר כבר את גיל ה-40), אינו יפה (הוא אפילו אינו מסתיר בפניו גזרית את נטיותו לקרחת המיתרחת והולכת), וכל זכויותיו לתהיר לה קולנועית, לפני הקשר הצרפתי, הסתכ מו בכך שהיה אחיו של ווארן באיטי בי בוני וקלייד. בקיצור, לא זה החומר ממנו קורצו כוכבים.

הקמן לא חשב בצעירותו להיות כוכב. לאחר שהשתחרר מן הצבא, בתום מלחמת העולם השנייה, השתלם באמצעי-תקשורת באוניברסיטה, ובמשך שנים עבד כמנהל במה ועורר-במאי בתחנות טלוויזיה בכל רחבי ארצות-הברית.

מפיק ממוזר. בתחילת שנות ה-50 אחז בו פתאום החשק לשחק. הוא הצטרף ללהקת-תיאטרון בקליפורניה, עבר השתת פו שחקני קולנוע רבים, עבר אחרי-כך דרך להקות תיאטרון רבות נוספות, עד

• בסרט בארברולח.

גיין הזוחמת (במעצר אחרי שתקפה שוטר) בעיטות לחזיר השוטר

כתו, סצינות הפעילות שבו, לא היתה בעצם שום סיבה שלא לסמוך על הקמן. מה שיצא בסוף מהקשר הצרפתי היה כמובן סרט הרחוק מאד מן הצניעות, לפחות במה שנוגע להכנסותיו הקופתיות. הבימוי הוריו והמקצועי של ויליאם פרייד קין ומשחקו של הקמן הפתיעו את כולם, ולמען האמת, הם היו בעלי הסיכויים הר גדולים ביותר לזכייה באוסקר בין המהמרים של עיר-הסרטים.

פחות ברור בניהושים היה שמה של זו שתיבחר לשחקנית השנה. אמנם מבקרי ניוירוק הצביעו לפני חודשים מעטים על גיין פונדה בשל משחקה בקלוט (הניקרא בארץ, במקוריות המקובלת על ממצאי השמות העבריים: נערת הטלפון והבלש), אבל אם יש מי שמעצבן לאחרונה את המיסד ההוליוודי ומרגיז אותו ללא הרף, הרי זו בתו המרדנית של הנרי הגדול. לכן, כאשר עלתה על הבימה כדי לקבל את הפרס והשתקפה בהערה קצרה: "יש

שהגיע לברודוויי. כאן התפרנס מתפקידי מישוהו ומהופעות בטלוויזיה (ביניהם הר סידרה צ'אפארל) עד שזכה להצלחה בלתי רגילה בקומדיה קלילה בשם בכל יום ד', (כאשר הועבר הסיפור לבד הקולנוע, הור פיע בתפקידו גייסון רובארדס).

מאו ידעו כולם שהוא שחקן מוכשר, אבל זה עוד לא הבטיח קאריירה בקולנוע. לפני מצלמות הקולנוע הופיע לראשונה בסרט בשם לילית של רוברט רוטן, כשלידו ווארן באיטי, הסרט נכשל בי אמריקה אבל זכה להצלחת יוקרה בי אירופה, ומה שחשוב עוד יותר, יצר קשרי ידידות בין הקמן לבאיטי, אשר טען בי זמנו, שהדבר המוצלח ביותר באותו סרט היתה הופעתו של גיין.

כך הגיע הקמן לבוני וקלייד למועמדות לאוסקר על תפקיד מישוהו. אנשים שמו לב אליו קצת יותר, נתנו לו תפקיד ראשי (מעולם לא שרתי לאבי) בסרט שביקוריו תיו עלו על הכנסותיו. עד שפגש בו

להמציא לרוב: היא בתו של כוכב קולנוע אהוד מאד מחוץ לביתו, אבל אהוד הרבה פחות בבית. לפני זמן לא רב כל כך עוד היה עיסוקם העיקרי של גיין ואחיה, פיטר, ניתוח פסיכולוגי של מחדלי האב והרכבת רשימה מדוקדקת של כל התלורנות שיש להם בגדו.

הנרי היה נשוי חמש פעמים, גיין (וגם פיטר) נולדו לאשתו השנייה, וזו סיימה את חייה במוסד לחולי-נפש, לאחר שחתי כה לעצמה את הגרון כשגיין היתה בת 12.

בילדותה העריצה הילדה את האב. גיין אפילו מספרת: "תמיד הצטערתי שלא נולדתי בן, כדי שאוכל להיות דומה לו בכל". על משחק עוד לא חשבה ברצינות ולאחר לימודיה, נסעה לסריו, קצת כדי לדגמן, קצת כדי להכין כתבות עיתונאיות. אביה החזיר אותה לאמריקה, הופיע יחד איתה בכמה הצגות בערי-שדה, וזה גירה את יצר המישחק שבה.

היא ניגשה לאולפן השחקנים המפורסם של לי שטראסברג וביקשה להירשם בו. שטראסברג הסתייג קצת מבחו של כוכב המשגיגה כל דבר בקלות רבה, אבל התבונן בה היטב וקיבל אותה, "רק בגלל האיש הנורא שניכס מעיניה".

גיין למען האינדיאנים. הצעד הר גדול הבא בקאריירה שלה, היתה הפגיי שה עם רוויה ואדים. גיין, שעד אז נראתה בעיני הוליווד כבת השכן החביבה, וקיבלה תפקידים בהתאם, עשתה רושם שונה לגמרי על יצרן פצצות-המין מצרפת. ואדים הוריד את בגדיה, האריך את שערותיה והציג לראווה את חמוקיה בי סידרת סרטים שהוציאו מן הדעת את הנרי פונדה, מה עוד שהבת התעקשה להיות "בחטא" עם אהובה במשך כמה שנים.

בצרפת גילתה גיין את ההכרה הפולייטית של אנשי הקולנוע. לפתע הסתבר לה שמסך הכסף אינו רק אמצעי להשכחת המציאות אלא גם אמצעי להצגתו. ועוד אמרו לה, שבשמה אפשר להשתמש לא רק כדי לפרסם תמרוקים וסבון, אלא גם כדי להפיץ רעיונות חדשים ומהפכניים. היא ביקרה בהורו, נדמה למראה הרעב, וחזרה מלאת זעם. מאז ועד היום, מחפש לו הזעם פורקן.

כאשר יצאו כמה קבוצות אינדיאנים ל-התיישב באי אלקטרו הנטוש מאז סגירת הכלא, מתוך כוונה להקים שם בית לאומה האינדיאנית או למה שנוחר ממנה, היתה גיין בראש המפגינים בעד הרעיון. כשי יואי ניוטון, מנהיג הפנתרים השחורים, ערך מסיבת עיתונאים לאחר שיחרורו מן הרכלא, היה זה בבימה של גיין פונדה.

גירושין נוסח ואדים. בכל פעם ש-בוקעת מחאה נגד מלחמת ויאטנאם, קור לה נישא בראש. היא פרצה לבסיסים צבאיים כדי למחות נגד המלחמה, ונאסרה. (זה כמובן עזר לפרסום ההפגנה.) היא

גיין עם אביה ואחיה
מחדלי האב קוממו את השניים

אירגנה מסיבות עיתונאים ומחתה נגד הר מיליטריזם, היא כותבת 140 מכתבים בי שבוע בנושא זה, ומכינה יחד עם השחקן דונאלד סאתרלנד, שהתפרסם כרופא בי סרט חאש והמופיע לצידה בקלוט, מופעי בידור סאטירי, אנטימלחמתי, עימו היא מבקשת להופיע בפני חיילים. הצבא אמר גם מסרב לתת לה רשות אבל היא אינה מוותרת, ובוודאי שקולה עוד יעלה ברמה בעניין זה.

ואם לא די בכל אלה, היא גם מגישה יד עוזרת לנשים המאמינות שהן גזע

לי הרבה מה לומר, אבל לא אעשה זאת עכשיו", טענו חלק מן הנוכחים שהיא וכאית מיד לפרס גוסף, הפעם על כושר התאפקות. כי גיין פונדה אינה נוהגת אף פעם לדחות את מה שיש לה לומר, ור בודאי שאינה נוהגת כך כאשר עשרות מיליוני צופים יושבים דרוכים בבתייהם ומצפים לשמוע את קולה.

יאוש נורא בעיניים. מה הפך את גיין פונדה, בת-המיסד ותוצרתו למרדנית נמרצת כל כך, זוהי תעלומה שאינה ברורה דיה-צורך. סיבות, אפשר אמנם

פילוס ד'אנתוני, מפיך ממולח שעשה בי זמנו את בוליו וחישש מימון להכנת סרט דומה, הפעם בניירורק במקום סן-פרנציס קו.

שיא ההתאפקות. הקמן נראה בעיני המפיך כאפשרות טובה לתפקיד הראשי. מאחר ואינו כוכב, יעלה בזול. מאחר והוא מוכשר, יגלם את התפקיד על הצד הטוב ביותר (הקמן כבר היה בלש בכמה סרטים קודמים). מאחר וכל הסרט כולו נועד בעצם להיות הפקה צנועה, מה שי מכונה באמריקה "סרט ב'", ועיקר משי-

במדינה

בתיסוהר

יותר גרוע מגרוע

בשבוע שעבר עלה כלא כפרייזנה לי כותרות פעם נוספת. מחבלים שפוטים. כ-20 איש בתא אחד, רצחו בתוכו את חברם, מחבל אף הוא. בכלא כפרייזנה מצויים כ-300 עצורים ואסירים שפוטים. אשר רק מקצתם מועסקים בעבודה כלשהי. בתאים שוררת צפיפות איומה: תא אשר גודלו הוא 7x4 מטר והמיועד ל-19-20 עצורים, מאכלס 30 עצורים. העצורים ישנים על מחצלת דקה הפרוסה על ריצפת-ביטון וסובלים מקור בלילות. רבים מהם אמרו לפרקליטתם, פליציה לנגר, אשר ביקרה אצלם: "מי כאן לא יקבל ראומאטיזם, אם לא יותר גרוע?" העצורים התלוננו, כי האוכל הוא רע ו-אינו מספיק. "אנו רעבים, מנות המזון כאן הן מנות רעב..."

תנאים הכי קשים. רבים מהעצורים היו בעבר בכלא רמלה והם סיפרו, כי כלא רמלה הינו גרוע, בהשוואה לכלא זה. "אפילו כלא אשקלון נוח יותר כעת. והתנאים הקשים ביותר לעצירים הם כאן", אמרו עצורים שקודם-לכן היו כלואים בכלא אשקלון.

מנגנון

רב"ט יהודי

שהוא אזרח נוצרי

היכן מתחיל דינו צ'אצ'קס היהודי, איפה הוא נגמר ומתחיל דינו צ'אצ'קס הנוצרי? זוהי השאלה אותה מעמיד דינו צ'אצ'קס האיש.

כבן לאם נוצריה ולאב יהודי וזה דינו בן ה-28, לתשובת משרד-הפנים כי: "גור כל לשנות את רישומך ליהודי רק אם תמציא תעודת גיור מבית-דין רבני. זאת עקב פנייתו של דינו לאחר שיחרורו מצה"ל לתיקון סעיף הלאום בתעודת-הזהות שלו.

מישרד-הביטחון לעומת זאת לא דיקדק

יהודי-נוצרי צ'אצ'קס

בשביל צה"ל יהודי כשר

בקטגוריה. לא יהודי בתעודה. כן יהודי בתעודה. דינו גויס ב-1962 לצה"ל ושירת שם שירות מלא.

אין מה להוסיף. משה דיין הכריז אמנם בביקור המגבית האחרון שלו בר ארצות-הברית כי הנוצרים והמוסלמים יגויסו פעם לצה"ל, "אך כיום מתקבלים מביניהם מתנדבים בלבד, קבע דיין. להור ציא דינו צ'אצ'קס אחד כמובן, שבמישרד-הפנים הוא נוצרי גמור ובמישרד-הביטחון יהודי לכל דבר.

את תקופת שירות החובה סיים דינו בר דרגת רב"ט. "זה עניין אבוד, הוא אומר. אבל עכשיו מתחילים העניינים עם ה-מילואים. אם אני לא יהודי, למה שאני אצטרך לעשות מילואים?"

שאלה זו אותה שלח דינו למישרד-הביטחון במכתב שהופנה ישירות למשה דיין. זכתה למענה הלאקוני: "צר לנו כי אין בפינו להוסיף דבר למה שנאמר לך בנושא זה."

גלוח מהנה עם כנים מחייכות...

פיליפס עם דבר למכונות גלוח חשמליות

PHILIPS
פיליפס תמיד עולה יותר

כרסום שפי

העולם הזה

תעריפון המנויים של

החל מ-1.12.1971

ל-1/2 שנה

לשנה בלירות

מחיר העיתון	הוצאות משלוח	סייה	מחיר העיתון	הוצאות משלוח	סייה
דמי המנוי בארץ			דמי המנוי לארצות חוץ בדואר אוויר		
● לכל ארצות תבל בדואר רגיל			● לכל ארצות אירופה ואיראן		
			● לקפריסין		
			● לארצות-הברית וקנדה		
			● לאוגנדה, טנזניה, אתיופיה, גאנה,		
			● קניה, ניגריה, חוף השנהב, תאילנד		
			● לדרום אפריקה, זמביה ורודזיה		
			● למקסיקו ופנמה		
			● ונצואלה, ברזיל, ארגנטינה, קולומביה, פרו ויפאן		
			● לאוסטרליה וניו-זילנד		
37 + 6 = 43			70 + 12 = 82		
37 + 9 = 46			70 + 17 = 87		
37 + 23 = 60			70 + 45 = 115		
37 + 18 = 55			70 + 36 = 106		
37 + 38 = 75			70 + 76 = 146		
37 + 40 = 77			70 + 80 = 150		
37 + 53 = 90			70 + 105 = 175		
37 + 50 = 87			70 + 100 = 170		
37 + 68 = 105			70 + 135 = 205		
37 + 75 = 112			70 + 150 = 220		

הדוקטור מתחתן עם חיילת

אם אתם מאלה שקוראים ספרים, אתם מכירים ודאי את ד"ר מיכאל בר-זוהר כעיתונאי וסופר פורה ובעל מקורות מידע מצוינים, בייחוד בנושאי ביטחון וחוץ. אבל אם אתם מכירים את האיש שמאחורי הספרים (החודש הארוך ביותר, גשר על פני הים התיכון) — אז אי-נני צריכה לספר לכם שהוא נחשב לאחד החתנים הגדולים בארץ.

בר-זוהר ואשתו

עם מראהו ש"בה הלבבות, שמו המפורסם, והילרי כיו הנאים, היה זה פשוט מעל ומעבר לדרך הטבע שהחתיכות לא ילכו שבי אחריהן. והעובדה שהוא מס' תובב בחוגים בהם ניתן למצוא, מצד אחד, את מיטב ה"דור החדש של ה"חתיכות הישרא"ליות, ומצד שני, את המעולות ש"גיל — רק הוסי"פה למיתקפה ה"סוערת על שלמות חייו הנישואין שלו. המיתקפה נס' תיימה בימים אלה. הפורצת הנועזת, שכבשה את ליבו של הדוקטור, היא רונית שטיין, חיילת בת 19 ש-

לפני שנה עדיין חיממה את הספסל בשמינית בתיכון עירוני ה' בתל-אביב. היחיד שלא נראה כל-כך מאושר מהעסק — מלבד הגברת בר-זוהר האורגנילית — הוא דווקא אביה של רונית. האבא הלא-מאושר הוא מנהל בית-ספר תיכון, ולא במין את החדווה הגדולה בקבלתו לחיק המשפחה של חתן בן 39, אב לשני ילדים. לדעתו, יפגום גם השידוך הזוהר בתדמיתו הפדגוגית. אלא שהילדים בימינו, כידוע, כבר לא מתחשבים כלכך בתדמיתם הפדגוגית של הוריהם, או אפילו בתדמיתם הלא-פדגוגית, והולכים אחרי ליבם. מיקי בר-זוהר, בינתיים, מכחיש הכל בכל מכל, ואפילו יותר מכל. כששאלתי אותו מתי הוא מתגרש, השיב: "אני? מתגרש? אנחנו כל-כך מאושרים בחיי-הנישואין שלנו."

אז מי אני הקטנה שאכחיש זאת?

אשה חדשה לצ"ר

בעוד כחודש, אם לא יהולו שינויים בתוכנית, יציג בפנינו הצייר נחום ארי' בלי, בהופעת בכורה, את אשתו החדשה — יורשתה של עמליה ארבל, הציירת ר בעלת הגלריה לים התל-אביבית. אם בשורה זו מהווה הפתעה עבורכם — מאחר שלא ידעתם בכלל שנהם התגרש מאשתו הראשונה — אל תתרגשו. אתם בחברה טובה. אף אחד כמעט לא ידע. הגירושין נערכו לפני כחצי שנה, ואף אחד לא ידע עליהם. פשוט בגלל שקשה היה לדעת עליהם. נהום ועמליה חיו בי נפרד כבר שנים רבות, כשכל אחד מנהל לו לבריאות את הרומנים העצמאיים שלו. כדי לחגוג את הגירושין, יצאה עמליה למסע קטן מסביב לעולם, להרגיש את רוח החירות מנשבת על פניה, כמו ש' אומרים, כדרכה תמיד בנסיעותיה, דאגה לשלוח דיווחים על הרפתקאותיה לידידיה בארץ. כדי שלא יישארו תלויים בחלל ריק. כך, עד לפני חודשיים. אז, היא הגיעה למורה הרחוק, מאו, חדלו הדיווחים. כל מה שידוע הוא, כי מהמורה הרחוק עברה לארצות-הברית, שם היא נמצאת כרגע. שם נמצא כרגע גם נחום. גם הוא. לא-חר הגירושין, יצא אל מעבר לים. אולם כלל לא כדי לחוש את רוח החירות. ברגע שהגיע ליבשת החדשה, שם על צווארו ריי חיים חדשות, בדמות אשה אמריקאית.

"חתיכות ישראל — הנה באתי אליכן!" זאת היתה שאגת-הקרב של הזמר ה' מקסים חוזה פליסיאנו, עם הגיעו ל' ישראל לביקורו הנוכחי. שאגה לגיטימית

כל הכבוד, חוזה

בחתלס — בהתחשב בעובדה שהפעם, הגיע חוזה לישראל בלי אשתו. אלא מאי? למרות שהגיע בגפו, האמ"י נו אנשי הקשר הישראליים שלו, שהיתה זו הצהרה לעיתונות בלבד, וכי הזמר העיוור לא התכוון לכך ברצינות. הם גילו שהם טעו. איך כמה שהם גילו שהם טעו.

פליסיאנו

משום מה היה נדמה לישראלים המשו"נים, שהעובדה כי חוזה הוא עיוור, לא תמיר — מטר חמישים — ובעל יציבה לא-זקופה — מספיקה כדי שלא ייחשב לגבר חלומות.

מזדנבות תל-אביב הוכיחו להם מהר מאוד את טעותם. אמנם, זרם המזדנבות, המתמשך כרגיל ליד חדריהם של האלי-לים המגיעים לארץ, היה דליל הפעם מכרגיל — אבל היה שם עדיין מספיק. המזדנבות הגיעו לדירת שני החדרים של חוזה פליסיאנו במלון הילטון כדי לק' בל חתימה — ונשארו כבר כדי לצאת איתו יחד.

אלא מאי? חוזה נתגלה כבעל עקרונות מוצקים, והטכנים, כיואת לאליל מיליונים, לצאת כל פעם — רק עם חתיכה חדשה. מלוויי הישראליים, שניסו בהתחלה לסדר אותו ולהציג לו חתיכה משומשת, גילו

בחוש המישוש. מישוש קל, וחוזה הש' תאג: "מה זה? את זאת אני כבר מכיר."

מהר מאוד, שמה שחסר לאמן בחוש' הראייה, יש לו, ואפילו בריבית-דירבית,

בחתלס — בהתחשב בעובדה שהפעם, הגיע חוזה לישראל בלי אשתו. אלא מאי? למרות שהגיע בגפו, האמ"י נו אנשי הקשר הישראליים שלו, שהיתה זו הצהרה לעיתונות בלבד, וכי הזמר העיוור לא התכוון לכך ברצינות. הם גילו שהם טעו. איך כמה שהם גילו שהם טעו.

משום מה היה נדמה לישראלים המשו"נים, שהעובדה כי חוזה הוא עיוור, לא תמיר — מטר חמישים — ובעל יציבה לא-זקופה — מספיקה כדי שלא ייחשב לגבר חלומות.

מזדנבות תל-אביב הוכיחו להם מהר מאוד את טעותם. אמנם, זרם המזדנבות, המתמשך כרגיל ליד חדריהם של האלי-לים המגיעים לארץ, היה דליל הפעם מכרגיל — אבל היה שם עדיין מספיק. המזדנבות הגיעו לדירת שני החדרים של חוזה פליסיאנו במלון הילטון כדי לק' בל חתימה — ונשארו כבר כדי לצאת איתו יחד.

אלא מאי? חוזה נתגלה כבעל עקרונות מוצקים, והטכנים, כיואת לאליל מיליונים, לצאת כל פעם — רק עם חתיכה חדשה. מלוויי הישראליים, שניסו בהתחלה לסדר אותו ולהציג לו חתיכה משומשת, גילו

וכך זה נמשך ונמשך — עד שעכשיו נפסק. הבעל הפסיק להיות מבין. נמצאת כרגע בחו"ל, ואילו הבעל המבין, השווה בארץ, מחזיר לה. ברגעים אלה ממש, מידה כנגד מידה: הוא התאהב בעלמה קטנה, ואפילו לא מפוארת במיוחד. סתם נאה וחסודה.

והוא מתכוון להגיש לאשתו את החש' בון לא רק על הקרן — כלומר, על ה'

הבעל המבין הפסיק להבין

קרניים — אלא גם על הריבית: כאשר תחזור הדוגמנית ההדורה מחו"ל, תמתין לה בבית בקשת גירושין — ועוד איזה: בלי כסף, בלי דירה, בלי דמי-מזונות — ואפילו בלי הילד. הבעל המבין החליט להשליך את אשתו לעולם האכזר עירום וערייה.

וזה, תסכימו איתי, מצב קצת לא נוח. לאחדים. למרות שקצת יותר נוח, לאחרים.

אימכם

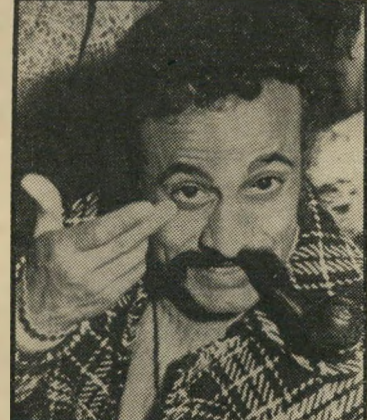
הגנרלית

בהריון -

מהידיד

זהו, אם כן, זה לקח קצת זמן, אבל בסוף זה יצא: אמי הגנרלית, הלא היא נורית כהן, ידידתו של שחקן ה' קאמרי מ'שה נתן, נמצאת בהריון, בשעה טובה.

כשסיפרתי לכם בשעתו (העולם הזה 1805) על נסיונו של מ'שה נתן להת' גרש מאשתו, ועל ידידתו החדשה נורית, שמתילב לפרט מסויים, גם אם לא די'

עמרני

ווחתי לכם עליו: היה לי הרושם, שמי' שה בהול מאוד מאוד בנסינותיו לקבל גט מהרחמימאית שלו. אכזבתו, נוכח ה' נגדותה, היתה גלויה לעין.

התחלתי לחשוך, והלכתי לבדוק. וכמו' בן שצדקתי. זהו זה.

אלא שזהו זה לא הכל. אין זו השימ' חה היחידה בהצגת אמי הגנרלית. גם אצל ג'בי עמרני — המשחק את הסמל המצחיקן בהצגה — יש שינויים פרסו' נליים משמחים. לפחות מבחינתו: הוא התגרש מאשתו, ובמים אלה, אם תסו' ו' אל מאחורי הקלעים, תוכלו לראות, בתום כל הצגה, חתיכה צעירה, בת 22, יעלת-חן, שחורת עין ושיער, ממוצא תי-מני, ממתינה לו בכליון עיניים.

שיהיה גם כן בשעה טובה.

עם כיפה על הראש

וצדור סרטי פורנו

יצא אברהם קרליץ

לנכוש את העולם

שן, והתורה זה קדוש בשבילי. אז אני סוחר עם סקס ואקשן, מה יש בזה רע? גם חכמים זיכרונם לברכה אמרו: תפשיט נבלה בשוק ואל תבקש טובות מאף אחד. אז הם הפשיטו נבלה ואני מפשיט שיקסעס. מה יש? העיקר הפרנסה."

את סירטו הראשון הפיק קארליץ בן 48 בשנת 1950 בגרמניה. "הגרמנים נתנו פיצויים ואני עשיתי חשבון איך לגלגל את הכסף. היו כל מיני דיבורים בשוק על פילמס עם סקס. אני נכנסתי

המוצר סצינה אופיינית לסרטי רוויי האלימות והסקס של קארליץ, שם הסרט "מתחת לחגורה", הנערה המתענה בכבלים הסאדיסטיים היא אושי דיגנאט, שחקנית שבדית.

היוצר אייב קארליץ, מפיק הסקסרטים ההולנדי בודי, מזריח חיוך בקאן, לאחר זכייה בפרס המין עבור סרטו "חיי המין של רומאיו".

פורנוקארלי

האיש בא. אייב קארליץ הגדול. נסיך המין ומלך האלימות הגיע לישראל. קודם כל אני יהודי, אמר והלך לדחוף פיתהקה לכותל. אחר כך חזר לתל-אביב, התיישב במלון בריסטול שבבנייהודה והתחיל להריח. מה הסיכויים להפקת נתח סקס נוסף אלימות פה בארץ.

"בשביל שפילם יצליח באמת," אומר קארליץ בעברית בית-מידרש ליטאית עם טלאים הוליבודיים, "צריך שלוש אלמנטים: שלא יעלה לך הרבה כסף, שתגיד את כל הסיפור שלך בחמש-עשרה דקות ראשונות שלו ושיהיה בו הרבה סקס. עוד יותר אקשן והכי הרבה מתח."

מפיק הוליבודי

בחדר מוזנח

אם קארליץ אומר או קארליץ יודע. "בשנה שעברה עשיתי 10 סקס-פילמס, כל אחד שעה וחצי. השנה אני עושה 18

אם ירצה השם. והאיש מיישר את הכיפה השחורה שגלשה במידרון קרחתו.

בראשית היה אברמ'ל קארליץ, אבי רך ישיבות בעיירה ליטאית נידחת. "אחר כך באה המלחמה ועשתה לי תוהו ובוהו." מפיק האלימות הסקסית, שמנמן וצח עור, יושב בחדרו שבבריסטול וזוכר את ימי הגיטו והמחנות שהוציאוהו מנעוריו.

"דבר אחד טוב למדתי שם במחנות," אומר אייב קארליץ, החוטר ההוליבודי שצמח מאברמ'ל האברך, "שפות למדתי.

הופ התחלנו המפיק קארליץ על עלילת הסרט הזה: "זה על בחורה שאהבה מאוד מאוד את בעלה ובעלה התחיל לשנות הרבה יין. אז האשה החליטה לסדר אותו והתחילה להתעסק עם כל מיני גברים."

שמתי 150.000 מארק ועשיתי את אהבה עד המוות.

"איזה סקס שהיה לפילם הזה! הגר-מנים רצו לראות אותו כמו משוגעים. טוב, היום זה כבר קלאסיקה. משהו בשביל ילדים טובים, אבל אז..."

קצת אקשן

בשביל הפרנסה

כשראה רב אייב כי ממין אפשר גם לחיות. הסתער על הענף באדיקות יסודית של מתמיד. "תיכף אחרי הפילם הראשון עשיתי עוד פרודקשן, זה היה...

כשבאו האמריקאים לשחרר אותנו היה לי אנגלית כזה טובה. שהם תיכף שמו אותי בתור המתרגם של הגנרל פאטון, זה מהפילם עם האוסקר."

אם חדרו של קארליץ במלון משמש ככיסוי בפני סוכני מסיבה-הכנסה האמריקאים הרי שההסוואה מושלמת. האיש שמפיק סקסרטים בשרשרת, יושב במלון דרגה ב' בחדר דרגה ח', סביבו הזנחה, מזגן אוויר עטוף סמרטוטים ומיטה חורקת זקנה. "אין דבר, העיקר הבריאות," הוא עוקף כיסא נכה ומתיישב על המיטה.

הוא ניגוח, נשען לאחור ואומר בקול: "אבל מה זה חשוב, סקס. אקשן. בי כל הסיפורים בתורה יש מלא סקס ואק-

השחקן ג'ון טל, לאחר הקרב על האליפות בסרט "מתחת לחגורה." בסרט מובא המתאגרף לאפיסת כוחות בעזרת מישגלים תכופים ומגוונים, אותם הוא מנהל עם טיפוסיות רבות ושונות. הנערות הן שליחותיו של אמרגן המתאגרף היריב.

הזמר האינטרנציונאלי, מריו דל-מונאקו. שמת בפילם הזה שני מיליונים מארק. וזה היה כישלון! אף אחד לא בא לראות. בחיים שלי עוד לא היו לי כל כך הרבה חובות כמו שהיה לי מהאומנות הזאת. מאז מתרחק אייב קארלי מאומנות כמו מאבעבועות שחורות ואומצות חזיר. מה שהציל אותי אז היה החתונה שלי עם מארתה. האבא של מארתה הוא מהפרור דיוסרים הכי גדולים באירופה. יש לו חברה שקוראים לה דונאופילם. לו

תן לי לזכור... כן: אהבה בתוך המיטה. משהו מיוחד על כבל שלא היה כל כך אי-אי-אי עם אשתו, ובסוף הוא מקבל את המחלה מאיוה אחרת ומדביק את זה על אשתו בלי שהיא תידע על כלום. בקיצור שישו ושימח. ב-1954, לאחר שממשלת גרמניה עמדה על הפוטנציאל הפורה שנעוץ במפיק היהודי, הוזמן קארלי לעשות סרט דוקומנטרי על הכושים בליבריה. גם בפילם הזה היה קצת סקס. אומר קארלי, שכל הכושים שמה הלכו ערומים, וגם

סקספורם עולמי

קניית השבדית במהלך הסרטת הסצינה לשיא ההתלהבות, שהביכה את בן זוגה.

הפילם הגרמני הראשון שהלך בארץ: הלו, הלו, הר פרופסור. מכרתי אותו לקולנוע תכלת וכל הייבס בארץ רצו לראות אותו. תפשתי את הפוינט, והתחלתי להביא עוד כאלה. כולם היו הולכים בקולנוע תכלת.

„אצלי רואים איך עושים“

מכר עידוד הנוסטאלגיה הייקית עשה אייב בארץ עסקים דלים למדי. ב-67 עזבתי ונסעתי להוליווד. עשיתי שם את אהבת-הבשרים, לא... כן, תאוות-הבשרים, ורציתי שיתנו אותו גם פה בארץ. נסעתי ספיישל לירושלים מהוליווד והיה לי פגישה עם לוי גרי. הראיתי לו את הפילם פעם אחת. הוא הסתכל ואמר שלא הבין טוב ורצה עוד פעם. נתתי לו עוד פעם ואז הוא החליט שיש יותר מדי סקס והוא לא מרשה אותו בארץ.

הערכתו של קארלי למשאבי הסקס הפילמאי של ישראל דלה ופושרת. „זה רחוק מלהיות הוליווד פה. שמה זה תענוג

המתאגרף בסרט „מ“ תחת לחגורה“ מחזק את שרירי ידיו בצורה מקורית. לשחקנית המצולמת, אושי דיגנאט החזה הגדול ביותר במרחב הוליוודי. 10, סנטימטר יותר ממה שהיה לגיין מאנספילד זיכרונה לברכה, „מציין בסיפוק המפיק אייב קארלי.

אלימות ומין

שתי תמונות מתוך „ג'ורג'ייה המתוקה.“ משמאל המאהב, על הקש ומתחת לאשת הבעל, מימין הבעל נועץ קילשון בחזה המאהב. „אם יורידו בצנזורה את הסקס, ישאר האקשן, אם האקשן ירד, ישאר הסקס,“ זוהי שיטת עבודתו של המפיק היהודי דני.

הכושיות ככה. זה היה הפילם היחידי עד אז שלא עשה לי בעיות עם הצנזורה. כל הערומות היו דוקומנטאריות. הסרט הדוקומנטארי הכניס לקארלי רעיונות אומנותיים. מהם לא סבל כלל עד לאותה עת. „כשחזרתי מאפריקה השתגעתי ועשיתי פילם אומנותי. משהו כזה עם מחשבות ומוראל. לקחתי בתור שחקן את

יד לוחצת יד אייב קארלי, המפיק בקאן, לוחץ את ידו המושטת בחיך לבבי של יול ברינר. אייב היהודי שוחה דרך האצולה ההוליוודית.

יד אוחזת שד את שרירי ידיו בצורה מקורית. לשחקנית המצולמת, אושי דיגנאט החזה הגדול ביותר במרחב הוליוודי. 10, סנטימטר יותר ממה שהיה לגיין מאנספילד זיכרונה לברכה, „מציין בסיפוק המפיק אייב קארלי.

ידיעה בצמרת:

המיועדת:
רחל כורס

דיין עומד

להתחתן

שנית

- ופרשת אלישבע

מגיעה לבית-המישפט